

Η

ΑΡΧΗ ΕΞΕΤΑΣΗΣ ΠΡΟΔΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ

6° ΚΛΙΜΑΚΙΟ

Συνήλθε στην έδρα της στις 24 Απριλίου 2018 με την εξής σύνθεση:
Διαθεσόπουλος Μιχαήλ, Πρόεδρος και Εισηγητής, Κουρή Σταυρούλα και
Πουλοπούλου Αγγελική, Μέλη.

Για να εξετάσει την από 10-4-2018 Προδικαστική Προσφυγή με Γενικό
Αριθμό Κατάθεσης (ΓΑΚ) Αρχής Εξέτασης Προδικαστικών Προσφυγών (ΑΕΠΠ)
338/10-4-2018 του προσφεύγοντος οικονομικού φορέα με την επωνυμία
«.....» και διακριτικό τίτλο «.....», νομίμως εκπροσωπούμενου

Κατά της αναθέτουσας αρχής «.....», νομίμως
εκπροσωπούμενης

Και του παρεμβαίνοντος οικονομικού φορέα, με την επωνυμία
«.....», νομίμως εκπροσωπούμενου

Με την ως άνω Προδικαστική Προσφυγή, ο προσφεύγων ζητά την
ακύρωση της κοινοποιηθείσας σε αυτόν την 30-3-2018 υπ' αρ. 67/56/29-3-2018
Απόφασης της της αναθέτουσας, δια της οποίας εγκρίθηκε το από 31-
1-2018 1ο Πρακτικό και το από 23- 3-2018 2ο Πρακτικό της Επιτροπής
Αξιολόγησης του διεθνούς ανοικτού ηλεκτρονικού διαγωνισμού με κριτήριο
κατακύρωσης την πλέον συμφέρουσα από οικονομικής άποψης προσφορά, για
την ανάδειξη αναδόχου του έργου σίτισης των δικαιούμενων φοιτητών του
..... στις πόλεις: (Α) ΟΜΑΔΑ: και και (Β) ΟΜΑΔΑ:
και, συνολικού προϋπολογισμού 6.240.000,00 ευρώ συμπεριλαμβανομένου
του ΦΠΑ, για δύο έτη με δικαίωμα παράτασης ενός έτους σύμφωνα με την με την
υπ' αριθμ. Διακήρυξη, με την οποία έγιναν αποδεκτές οι προσφορές
αφενός του οικονομικού φορέα «.....», αφετέρου του οικονομικού φορέα
«.....» και των τριών συμμετεχουσών εταιριών μετά τον έλεγχο των φακέλων
δικαιολογητικών συμμετοχής και τεχνικής προσφοράς ως προς την πληρότητα

και την εγκυρότητα τους και στη συνέχεια αφού προχώρησαν στην επόμενη φάση του διαγωνισμού, η επιτροπή αξιολόγησης προέβη πλημμελώς και μη αιτιολογημένα στην αξιολόγηση-βαθμολόγηση τους, του μεν ως άνω πρώτου οικονομικού φορέα με 110,43 βαθμούς του δε ως άνω δεύτερου οικονομικού φορέα με 109,24 βαθμούς, ενώ βαθμολόγησε τον προσφεύγοντα μόλις με 108,08 βαθμούς.

Η συζήτηση άρχισε αφού άκουσε τον Πρόεδρο-Εισηγητή.

Αφού μελέτησε τα σχετικά έγγραφα

Σκέφτηκε κατά τον Νόμο

1. Επειδή, για την άσκηση της Προσφυγής κατεβλήθη το κατ' άρ. 5 ΠΔ 39/2017 άρ. 363 Ν. 4412/2016 παράβολο (με αρ., ποσού 15.000 ευρώ), που φέρει την ένδειξη «ΔΕΣΜΕΥΜΕΝΟ».

2. Επειδή, η κατατεθείσα την 10-4-2018 Προσφυγή στρέφεται κατά εκτελεστής πράξεως και συγκεκριμένα της κοινοποιηθείσας στον προσφεύγοντα την 30-3-2018 Απόφασης της αναθέτουσας περί περάτωσης σταδίου δικαιολογητικών και αξιολόγησης-βαθμολόγησης τεχνικών προσφορών κατ' έγκριση των οικείων πρακτικών της Επιτροπής Διαγωνισμού. Ο δε προσφεύγων κρίθηκε αποδεκτός και βαθμολογήθηκε ως προς την τεχνική προσφορά του με βαθμολογία 108,08 βαθμούς, ενώ σημειωτέον, αφού το ημερήσιο σιτηρέσιο παραμένει σταθερό ανά φοιτητή, κατά την ΚΥΑ Φ547452/Β3/9-5-2007, ως προσωρινός ανάδοχος αναδεικνύεται ο προσφέρων με την υψηλότερη βαθμολογία τεχνικής προσφοράς κατά το άρ. 5 της διακήρυξης. Ο δε προσφεύγων βάλλει κατά της προσβαλλομένης αφενός καθ' ο μέρος έκρινε ως καταρχήν αποδεκτές τις προσφορές των ως άνω δύο οικονομικών φορέων. Όσον αφορά τον οικονομικό φορέα «.....», επειδή, κατά τον πρώτο λόγο της προσφυγής, η από 23-1-2018 υπεύθυνη δήλωση του Προέδρου και Διευθύνοντος Συμβούλου του ανέφερε ότι είναι εγγεγραμμένος ο οικονομικός φορέας στο οικείο επιμελητήριο χωρίς να προσδιορίζει κατ' είδος και κατά τόπο αυτόν, κατά παράβαση του επί ποινή αποκλεισμού όρου του άρθρου 3^{ου} παρ. 6

της διακήρυξης, επειδή κατά τον δεύτερο λόγο της προσφυγής, δεν απέδειξε εμπειρία συστηματικής και καθημερινής εκτέλεσης για τουλάχιστον 9 μήνες ανά έτος και για 3 έτη, πλήρους σίτισης τουλάχιστον 1.500 ατόμων, το δε μοναδικό έργο μαζικής σίτισης που επικαλείται αφορά μόνο το έτος 2016 και δεν αποδεικνύει ότι το εκτέλεσε επί 9 μήνες συστηματικά, αφού προσκομίζει συμβάσεις από 8-4-2016 έως 31-12-2016, ενώ κατ' αποτέλεσμα, δεν προσκόμισε ούτε και τον ελάχιστο αριθμό των 3 επικαιροποιημένων βεβαίωσεων καλής εκτέλεσης υπηρεσιών μαζικής σίτισης, κατά τον δε τρίτο λόγο της προσφυγής του επειδή δεν υπέβαλε, δήλωση συνολικού κύκλου εργασιών ετών 2014, 2015 και 2016 ειδικά για τις υπηρεσίες για τις οποίες διεξάγεται ο διαγωνισμός, ήτοι υπηρεσίες μαζικής σίτισης, παρά μόνο δήλωση συνολικού κύκλου εργασιών από κάθε δραστηριότητα και όλα τα ανωτέρω κατά παράβαση των απαιτούμενων στο άρ. 5, σελ. 24 της διακήρυξης περί κριτηρίων ανάθεσης και αξιολόγησης προσφορών, ως και επειδή, κατά τον τέταρτο λόγο της προσφυγής, κατά παράβαση του άρθρου 3^{ου} της διακήρυξης δεν υπέβαλε το ΕΕΕΠ του σε μορφότυπο χml, η δε αναθέτουσα εσφαλμένα έκρινε ότι αυτό δεν συνιστά ουσιώδη έλλειψη. Περαιτέρω, με τον πέμπτο λόγο της προσφυγής του, ο προσφεύγων αιτιάται ότι ο ως άνω οικονομικός φορέας δεν απάντησε στην ε' παρ. του Μέρους II του ΕΕΕΣ του περί του αν είναι σε θέση να προσκομίσει βεβαίωση πληρωμής εισφορών κοινωνικής ασφάλισης και φόρων, παρότι η Κατευθυντήρια Οδηγία υπ' αρ. 23 της ΕΑΑΔΗΣΥ αναφέρει ότι κανένα από τα πεδία της Ενότητας Α' Μέρους II του ΕΕΕΣ δεν δύναται να απαλειφθεί, ενώ, κατά τον έκτο λόγο της προσφυγής, ο ως άνω οικονομικός φορέας, κατά παράβαση του Κεφ. Γ'-ΤΕΧΝΙΚΕΣ ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ-ΠΡΟΔΙΑΓΡΑΦΕΣ, σελ. 41 της διακήρυξης, παρότι δηλώνει ότι προσφέρει στο μενού του νωπά ψάρια, δεν αναφέρει κανένα προμηθευτή για αυτά και δεν υποβάλλει την απαραίτητη οικεία πιστοποίηση ISO 22000 HACCP. Όσον αφορά τον οικονομικό φορέα «.....», ο προσφεύγων αιτιάται ότι απαραδέκτως έγινε καταρχήν αποδεκτός, διότι, κατά τον έβδομο λόγο της προσφυγής, κατά παράβαση του Κεφ. Γ', σελ. 42 της διακήρυξης, υπέβαλε δήλωση κύκλου εργασιών χωρίς ρητά να δηλώνονται τα συγκεκριμένα ανά έτος στοιχεία και συγκεκριμένα για έργα που έχουν υλοποιηθεί επί καθημερινής

βάσης, τουλάχιστον για 9 μήνες το έτος και αφορούν πλήρη σίτιση, γεύμα και δείπνο τουλάχιστων 1.500 ατόμων, και όχι περιστασιακή εξυπηρέτηση αναγκών τροφοδοσίας κοινωνικών ή άλλων εκδηλώσεων, κατά τα τρία προηγούμενα οικονομικά έτη. Ο δε προσφεύγων βάλλει αφετέρου κατά της προσβαλλομένης καθ' ο μέρος βαθμολόγησε εσφαλμένα την προσφορά του σε σχέση με τις προσφορές των άλλων δύο ως άνω οικονομικών φορέων. Ειδικότερα, κατά τον όγδοο λόγο της προσφυγής, έλαβε χώρα εσφαλμένη βαθμολόγηση του προσφεύγοντος ως προς το κριτήριο αξιολόγησης Α1 περί Προσφερόμενου Μενού με συντελεστή στάθμισης 30% επί της συνολικής βαθμολογίας και τούτο διότι η προσφορά του είναι σχεδόν όμοια με αυτήν του οικονομικού φορέα και υπερέχει αυτής του οικονομικού φορέα, είναι δε αναπιολόγητη και εσφαλμένη η απόκλιση της βαθμολογίας, αφού ο προσφεύγων έλαβε βαθμό 108, η 112 και η 106. Δεδομένου δε ότι στο συγκεκριμένο κριτήριο υπάρχει ανώτατη δυνατή προσφορά, η βαθμολογία του προσφέροντος έπρεπε να αγγίζει τους 120 βαθμούς, η δε απόκλιση του από την να ήταν πολύ μεγαλύτερη των 2 βαθμών. Περαιτέρω, ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι κατά παράβαση της αρχής της ίσης μεταχείρισης, ενώ στο εν λόγω κριτήριο υπάρχει ανώτατη προσφορά, αυτός έλαβε τόσο χαμηλή σε σχέση με το 120 βαθμολογία, ενώ σε άλλα κριτήρια ήτοι τα Β1 και Β2, η έλαβε 120 βαθμούς, παρότι δεν υπήρχε ανώτατο σημείο της προσφοράς. Με τον ένατο λόγο της προσφυγής του ο προσφεύγων αιτιάται εσφαλμένη βαθμολόγησή του στο κριτήριο αξιολόγησης Α3.α περί Οργανώσεως Εστιατορίων με συντελεστή βαθμολόγησης 10%, όπου ο προσφεύγων έλαβε 110 βαθμούς έναντι 112 της και 110 της, παρότι ο προσφεύγων παρέχει εστιατόριο σε πολύ κοντινή απόσταση από την και με πολλές, μεγάλες και εκτεταμένες εργασίες αναβάθμισής του και νέου πρόσθετου εξοπλισμού σε αυτό, ενώ εξάλλου εσφαλμένα η αναθέτουσα υπέλαβε ότι η θα εκτελέσει επένδυση πρόσθετου εξοπλισμού 180.000 ευρώ αντί 80.000 ευρώ. Με τον δέκατο λόγο της προσφυγής του, ο προσφεύγων κατά τον πρώτο ειδικότερο ισχυρισμό του, επικαλείται εσφαλμένη βαθμολόγησή του στο κριτήριο αξιολόγησης Β1 περί Εμπειρίας σε υπηρεσίες μαζικής σίτισης με συντελεστή βαθμολόγησης 10%,

όπου έλαβε 104 βαθμούς αντί 102 της και 120 της, παρότι η προσφορά της πρώτης, δεν καλύπτει τις ελάχιστες απαιτήσεις της διακήρυξης, ενώ η προσφορά του προσφεύγοντος τις υπερκαλύπτει. Επιπλέον, με τον δεύτερο ειδικότερο ισχυρισμό επί του δέκατου λόγου της προσφυγής, κατά τον προσφεύγοντα πρέπει να αφαιρεθούν από τον αριθμό ημερήσιων μερίδων τριετίας, ήτοι 116508 της, οι συμβάσεις που δεν αφορούν πλήρη σίτιση (γεύμα και δείπνο) 1500 ατόμων σε καθημερινή βάση ανά φορέα επί 9 μήνες. Κατά τον ενδέκατο λόγο της προσφυγής, ο προσφεύγων επικαλείται εσφαλμένη βαθμολόγησή του, ως και βαθμολογική κατάταξη και διαφορά του από τους άλλους δύο διαγωνιζομένους, στο κριτήριο Β2 περί Κύκλου Εργασιών με συντελεστή 10% επί της συνολικής βαθμολογίας, καθώς εσφαλμένα η αναθέτουσα αξιολόγησε μόνο για τον προσφεύγοντα τον κύκλο εργασιών ειδικά στις υπηρεσίες μαζικής σίτισης, όπως απαιτεί η διακήρυξη, ενώ για τους άλλους δύο διαγωνιζομένους αξιολόγησε τον συνολικό κύκλο εργασιών. Επομένως, αδικαιολόγητα μεν καταρχήν βαθμολογήθηκε ως επαρκής η μη υποβάλλουσα καν δήλωση κύκλου εργασιών τελευταίας τριετίας προσφορά της, περαιτέρω ευνοήθηκε ειδικά η που έλαβε βαθμό 120 με βάση τον συνολικό κύκλο εργασιών της. Ο δε κύκλος εργασιών της τελευταίας για υπηρεσίες μαζικής σίτισης, η οποία μάλιστα δεν προσδιορίζει αν αφορά έργα παρόμοια με αυτά της προκείμενης διαδικασίας, για το 2014 είναι 17.103.440 ευρώ και όχι 28.624.715 ευρώ για το 2015 είναι 16.430.063 ευρώ και όχι 26.623.440 ευρώ και για το 2016 είναι 23.272.878 ευρώ και όχι 32.516.555 ευρώ και συνεπώς, ο προσφεύγων που υπερκάλυψε με σχεδόν διπλάσιο κύκλο εργασιών τις 3.522.600,00 ευρώ θα έπρεπε να έχει βαθμολογία από 110 βαθμούς και άνω και να μειωθεί η διαφορά του από τη βαθμολογία της

3. Επειδή, η Προσφυγή αφορά διαδικασία παροχής γενικών υπηρεσιών με διεθνή ανοικτό ηλεκτρονικό διαγωνισμό άνω των ορίων με κριτήριο κατακύρωσης την πλέον συμφέρουσα από οικονομική άποψη προσφορά βάσει βέλτιστης σχέσης ποιότητας-τιμής, για 2 έτη και 1 επιπλέον έτους ως δικαίωμα προαίρεσης, με συνολική εκτιμώμενη αξία 6.240.000,00 ευρώ

συμπεριλαμβανομένου του ΦΠΑ 24% και δικαιωμάτων προαίρεσης, 5.032.258,06 ευρώ μη συμπεριλαμβανομένου του ΦΠΑ αλλά συμπ/νων δικαιωμάτων προαίρεσης και 3.354.838,71 ευρώ μη συμπ/νου ΦΠΑ και δικαιωμάτων προαίρεσης., που προκηρύχθηκε με τη Διακήρυξη υπ' αρ.της αναθέτουσας, η οποία απεστάλη για δημοσίευση στην ΕΕΕΕ την 24-11-2017 και δημοσιεύτηκε στο ΚΗΜΔΗΣ την 4-12-2017 με Μοναδικό ΑΔΑΜ και στο ΕΣΗΔΗΣ την 6-12-2017 με συστημικό α/α 506.....65. Επομένως, η διαφορά εκ της προσβαλλομένης αμφοτέρων των Προσφυγών υπάγεται βάσει της κατά τα ως άνω εκτιμώμενης αξίας της Διακήρυξης και δη του χρόνου αποστολής προς δημοσίευση στην ΕΕΕΕ, στο πεδίο εφαρμογής των οικείων διατάξεων του Βιβλίου ΙV Ν. 4412/2016 και συνεπώς στη δικαιοδοσία της Α.Ε.Π.Π., ως και την καθ' ύλην αρμοδιότητά της κατ' αρ. 345 παρ. 1 Ν. 4412/2016. Περαιτέρω, η Προσφυγή ασκείται εμπροθέσμως κατά το άρ. 361 παρ. 1 Ν. 4412/2016 και δη την περίπτωση (α) (χρόνος κοινοποίησης της προσβαλλόμενης 30-3-2018 και χρόνος άσκησης της προσφυγής η 10-4-2018), ενώ η προσφυγή νομίμως υπογράφεται από τον νόμιμο εκπρόσωπο του προσφεύγοντος. Ο προσφεύγων έχει καταρχήν έννομο συμφέρον για την άσκηση της Προσφυγής, αφού μετείχε στη διαδικασία με προσφορά που κρίθηκε αποδεκτή και συνεπώς προδήλως ευνοείται από τον αποκλεισμό έτερων μετεχόντων ως και την τροποποίηση ή ακύρωση της βαθμολόγησης των τεχνικών προσφορών αυτών ή της δικής τους. Εξάλλου, η τελική βαθμολόγηση των τεχνικών προσφορών είναι και το εν τοις πράγμασι κριτήριο ανάθεσης εν προκειμένω, σύμφωνα και με το αρ. 5 της διακήρυξης αφού το ημερήσιο σιτηρέσιο ανά φοιτητή, έχει καθοριστεί εκ της ΚΥΑ Φ547452/Β3/9-5-2007 στο σταθερό ποσό των 1,80 ευρώ άνευ ΦΠΑ για την και την και 2,25 ευρώ για την και την και επομένως το πρόσωπο του προσωρινού αναδόχου προκύπτει ευθέως και αμέσως εκ μόνης της βαθμολογίας της τεχνικής προσφοράς του. Επομένως, η Προσφυγή πρέπει να γίνει τυπικά δεκτή και να εξεταστεί περαιτέρω κατ' ουσία.

4. Επειδή, η αναθέτουσα με τις από 20-4-2018 και με αρ. πρωτ./ΔΟΔ/ΤΠΚ/41311/5880/1025 Απόψεις της ενώπιον της ΑΕΠΠ επικαλείται

τα ακόλουθα. Όσον αφορά τον πρώτο λόγο της προσφυγής, επαναλαμβάνει την οικεία κρίση της Επιτροπής Αξιολόγησης και ειδικότερα ότι «... Α. Σύμφωνα με το άρθρο 3ο (ΚΑΤΑΡΤΙΣΗ ΚΑΙ ΥΠΟΒΟΛΗ ΠΡΟΣΦΟΡΩΝ) - στοιχείο Α (Δικαιολογητικά Συμμετοχής), υπ' αριθ. 6 κάθε προσφέρων οφείλει να υποβάλει υπεύθυνη δήλωση, στην οποία θα δηλώνεται ότι είναι εγγεγραμμένος στο οικείο Επιμελητήριο και ότι θα εξακολουθήσει να είναι εγγεγραμμένος μέχρι την κατακύρωση του διαγωνισμού. Περαιτέρω, στα δικαιολογητικά κατακύρωσης σύμφωνα με το άρθρο 7ο της διακήρυξης (ΔΙΚΑΙΟΛΟΓΗΤΙΚΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΚΥΡΩΣΗ) ανήκει και το πιστοποιητικό του οικείου Επιμελητηρίου, με το οποίο θα πιστοποιείται αφενός η εγγραφή του προσφέροντος σε αυτό και το επάγγελμά του, κατά την ημερομηνία διενέργειας του διαγωνισμού, και αφετέρου ότι εξακολουθεί να παραμένει εγγεγραμμένος σε αυτό μέχρι την επίδοση της προβλεπόμενης στο άρθρο 7ο έγγραφης ειδοποίησης της αναθέτουσας αρχής στον προσωρινό ανάδοχο. Β. Άλλωστε, το άρθρο 79 παρ. 2 του ν. 4412/2016 προβλέπει ότι: «Κατά την υποβολή αιτήσεων συμμετοχής ή κατά την υποβολή προσφορών στις διαδικασίες σύναψης δημοσίων συμβάσεων κάτω των ορίων «πλην της απευθείας ανάθεσης των άρθρων 118 και 328», οι αναθέτουσες αρχές δέχονται ενημερωμένη υπεύθυνη δήλωση του ν. 1599/1986 (Α'75), ως προκαταρκτική απόδειξη προς αντικατάσταση των πιστοποιητικών που εκδίδουν δημόσιες αρχές ή τρίτα μέρη, επιβεβαιώνοντας ότι ο εν λόγω οικονομικός φορέας πληροί τις ακόλουθες προϋποθέσεις:α) δεν βρίσκεται σε μία από τις καταστάσεις των άρθρων 73 και 74 για τις οποίες οι οικονομικοί φορείς αποκλείονται ή μπορούν να αποκλεισθούν, β) πληροί τα σχετικά κριτήρια επιλογής τα οποία έχουν καθοριστεί, σύμφωνα με τα άρθρα 75, 76 και 77 [...]». Στα κριτήρια του άρθρου 75 ανήκει και η ικανότητα για την άσκηση επαγγελματικής δραστηριότητας, όσον αφορά στην οποία σύμφωνα με τη δεύτερη παράγραφο του άρθρου αυτού «οι αναθέτουσες αρχές μπορούν να απαιτούν από τους οικονομικούς φορείς να είναι εγγεγραμμένοι σε ένα από τα επαγγελματικά ή εμπορικά μητρώα που τηρούνται στο κράτος - μέλος εγκατάστασής τους, όπως περιγράφεται στο Παράρτημα XI του Προσαρτήματος Α` ή να ικανοποιούν οποιαδήποτε άλλη απαίτηση ορίζεται στο Παράρτημα αυτό. Γ. Από τις ως άνω

διατάξεις της διακήρυξης και του νόμου προκύπτει ότι η απαιτούμενη από τη διακήρυξη και το άρθρο 79 παρ. 2 του ν. 4412/2016 υπεύθυνη δήλωση για την εγγραφή των προσφερόντων στα οικεία Επιμελητήρια έχει λειτουργία προαποδεικτική, προς αντικατάσταση, όπως ρητά προβλέπεται στον νόμο (άρθρο 79 ν. 4412/2016), των πιστοποιητικών που εκδίδουν δημόσιες αρχές ή τρίτα μέρη, χάριν απλούστευσης και ευελιξίας των διαδικασιών. Υποχρεούνται δηλαδή οι προσφέροντες να υποβάλουν αρχικώς μόνο σχετική υπεύθυνη δήλωση και όχι πιστοποιητικό του Επιμελητηρίου και η υπεύθυνη δήλωσή τους αυτή λειτουργεί ως προκαταρκτική απόδειξη προς αντικατάσταση των πιστοποιητικών (βλ. ΔΕφΑθ 196/2017, 287/2017 και ΔΕφΠατρ 39/2017, δημοσιευμένες στην ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Ενόψει, λοιπόν, του ότι η εταιρεία επισύναψε στην αίτησή της εκτός από την από 23.01.2018 υπεύθυνη δήλωση και το με αριθ. πρωτοκόλλου 309/17.01.2018 πιστοποιητικό του Επιμελητηρίου, η προσφορά της δεν είναι ελλιπής, αφού η επίκληση και η προσκόμιση του πιστοποιητικού αυτού, παράλληλως προς την υπεύθυνη δήλωσή της, αποτελεί ανακοίνωση του γεγονότος της εγγραφής της στο Επιμελητήριο, το οποίο δεν προαποδεικνύεται απλώς, όπως θα συνέβαινε επί προσδιορισμού του στην υπεύθυνη δήλωσή της, αλλά αποδεικνύεται πλήρως, βεβαιούμενο από το ίδιο το Επιμελητήριο ...». Κατά την αναθέτουσα η ως άνω κρίση της Επιτροπής βασίζεται σε μια μη φορμαλιστική ερμηνεία που σκοπεί στην επίτευξη του μέγιστου ανταγωνισμού, δεδομένου ότι και το ΕΕΕΠ του ως άνω οικονομικού φορέα είχε ορθώς συμπληρωθεί περί της ως άνω πληροφορίας. Όσον αφορά τον δευτερό λόγο της προσφυγής, η αναθέτουσα επικαλείται ότι η υπέβαλε βεβαιώσεις καλής εκτέλεσης έργων, από τις οποίες προκύπτει ότι αυτή παρείχε πλήρη σίτιση, γεύμα και δείπνο σε τουλάχιστον 1.500 άτομα (όχι περιστασιακή εξυπηρέτηση αναγκών τροφοδοσίας κοινωνικών ή άλλων εκδηλώσεων), κατά τα τρία προηγούμενα οικονομικά έτη και κατάλογο συναφών έργων τριετίας από τον οποίο αποδεικνύεται αριθμός ημερήσιων μερίδων με σύνολο τριετίας 12.400 ημερήσιες μερίδες. Περαιτέρω, η αναθέτουσα επικαλείται ότι ο προσφεύγων επιχειρεί μία ερμηνεία του κριτηρίου Β.1.α' της Διακήρυξης, η οποία, όμως, δεν βρίσκει κανένα έρεισμα στη διατύπωση της Διακήρυξης. Τούτο διότι από κανένα

σημείο δεν προκύπτει ότι η Διακήρυξη απαιτεί παροχή σίτισης σε τουλάχιστον 1.500 άτομα επί καθημερινής βάσης για κάθε σύμβαση. Είναι προφανές ότι, αν αυτό ήταν το περιεχόμενο της πρόβλεψης της Διακήρυξης, ο ως άνω όρος θα ήταν διατυπωμένος ως εξής: «από τα οποία θα προκύπτει ότι συστηματικά και επί καθημερινής βάσης, τουλάχιστον για εννέα (9) μήνες το έτος, παρέχει πλήρη σίτιση, γεύμα και δείπνο σε τουλάχιστον 1.500 άτομα ανά σύμβαση». Περαιτέρω, όσον αφορά τον τρίτο λόγο ότι η εταιρεία έχει καταθέσει συνολικό κύκλο εργασιών (αξία εκτελεσθέντων έργων – προδήλως σχετικών με τις υπηρεσίες, για τις οποίες διεξάγεται ο διαγωνισμός, αφού αυτές ακριβώς οι υπηρεσίες αποτελούν το αντικείμενο της δραστηριότητάς της, όπως και των υπόλοιπων εταιρειών που μετέχουν στον Διαγωνισμό) των τριών τελευταίων ετών (2014, 2015, 2016) (αρχείο “025 ΥΠΕΥΘΥΝΗ ΔΗΛΩΣΗ ΚΥΚΛΟΥ ΕΡΓΑΣΙΩΝ signed”), με την οποία δηλώνει σύνολο κύκλου εργασιών τριετίας 24.992.214,27 €. Με τον ίδιο ακριβώς τρόπο υπολογίστηκε εξάλλου ο κύκλος εργασιών της τελευταίας τριετίας για όλες τις συμμετέχουσες στον Διαγωνισμό εταιρείες. Ως προς τον τέταρτο λόγο της προσφυγής, η αναθέτουσα επαναλαμβάνει την οικεία αιτιολογία του πρακτικής Επιτροπής Διαγωνισμού ότι «Ενόψει του ότι το περιεχόμενο των ΕΕΠΠ προκύπτει πλήρως από τα υποβληθέντα αρχεία PDF, θεωρούμε ότι δεν συνιστά έλλειψη ή μη υποβολή, από την εταιρεία, του ΕΕΠΠ και σε μορφή XML». Ως προς τον πέμπτο λόγο της προσφυγής η αναθέτουσα επικαλείται ότι η εταιρεία ΠΟΤ & ΠΑΝ έχει απαντήσει για τα ζητήματα της φορολογικής και ασφαλιστικής της ενημερότητας, που αποτελούν αναγκαίο περιεχόμενο του ΕΕΠΠ κατά τη Διακήρυξη (βλ. σελ. 15 αυτής στοιχ. 2 και 3) στη σελ. 9 του ΕΕΠΠ της (υπό Β: Καταβολή φόρων – Καταβολή εισφορών κοινωνικής ασφάλισης). Ως προς τον έκτο λόγο της προσφυγής, η αναθέτουσα επικαλείται ότι είναι αβάσιμος αφού στο αρχείο “018 ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΑ ΕΓΚΕΚΡΙΜΕΝΩΝ ΠΡΟΜΗΘΕΥΤΩΝ” της προσφοράς της περιέχεται πιστοποίηση ISO 22000 HACCP προμηθευτή (LEADER ΑΕ) για εμπορία ιχθυηρών (σελίδα 11). Επίσης, στο αρχείο 035 της εν λόγω εταιρείας («ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΑ ΕΤΑΙΡΕΪΑΣ») περιλαμβάνονται όλα τα απαιτούμενα από τη Διακήρυξη (βλ. σελ. 43 αυτής, υπό 8) πιστοποιητικά ISO. Ως προς τον έβδομο

λόγο της προσφυγής, η αναθέτουσα αναφέρει ότι, αντίθετα προς όσα αναφέρει η προσφεύγουσα, στηριζόμενη (μεμονωμένα) στο αρχείο “48 Δήλωση Κύκλου Εργασιών”, όσα απαιτούνται από τη Διακήρυξη ευρίσκονται στο αρχείο “47 Κατάλογος Υπηρεσιών” της υποψήφιας εταιρείας «.....». Ως προς τον όγδοο λόγο της προσφυγής, η αναθέτουσα επικαλείται ότι στο Πρακτικό της 2^{ης} Συνεδρίασης της Επιτροπής περιέχεται πλήρης και νόμιμη αιτιολογία για την εν λόγω αξιολόγηση και βαθμολόγηση, αφού, αντίθετα προς όσα ισχυρίζεται η προσφεύγουσα εταιρεία περί δήθεν «σχεδόν ομοιότητας» του προφερόμενου μενού της με εκείνο της εταιρείας, το μενού της προσφεύγουσας παρουσιάζει επαναληπτικότητα, ενώ, επίσης, δεν υφίσταται η προβαλλόμενη δήθεν «πασίδηλη ποσοτική και ποιοτική διαφορά» προς το μενού της εταιρείας Περαιτέρω, η αναθέτουσα επαναλαμβάνει τις μειονεξίας της προσφοράς του προσφεύγοντος ως αυτές επισημάνθηκαν στην αιτιολογία της προσβαλλομένης και ειδικότερα ότι πρώτον, στο πρωινό προσφέρει μεν επιπλέον των ζητούμενων από τη διακήρυξη ειδών καφέ, δημητριακά, αυγά, αλλαντικά, γιαούρτι, τυριά, κέικ, πίτες, βουτήματα, φρούτα και κομπόστες, όμως, δεν διευκρινίζεται ο αριθμός των καθημερινών επιλογών από το κάθε είδος, τεκμαιρομένου πάντως ότι πληρούται η ελάχιστη προδιαγραφή του ενός προϊόντος ανά είδος, δεύτερον, καθημερινά η μία επιλογή πρώτου πιάτου που διατίθεται σε γεύμα και σε δείπνο από τον προσφεύγοντα είναι σουπτα, τρίτον, στο προσφερόμενο εδεσματολόγιο της δεν παρατηρείται καμία επανάληψη πρώτου πιάτου μέσα στην ίδια εβδομάδα, δηλαδή, κανένα πρώτο πιάτο δεν προσφέρεται σε δύο γεύματα ή σε δύο δείπνα της ίδιας εβδομάδας, ενώ το εδεσματολόγιο του προσφεύγοντος παρουσιάζει ως προς το πρώτο πιάτο επαναληπτικότητα, αφού παρατηρείται ότι δύο φορές την εβδομάδα στο μεσημεριανό, η μία επιλογή πρώτου πιάτου είναι πίκλες, τέταρτον, δεν μπορεί σύμφωνα με τη διακήρυξη να αξιολογηθεί (βλ. σελ. 45 αυτής) η προσφορά γλυκού και φρούτου σε κάθε γεύμα και δείπνο, ως προσθήκη νέας κατηγορίας είδους στη σύνθεση του μενού, πέμπτον, ο προσφεύγων προσφέρει καθημερινά τόσο στο γεύμα όσο και στο δείπνο από 4 επιλογές εξτρά συνοδευτικών (= dressing, ελιές, τουρσί, χειροποίητα κρουτών), τα οποία, ωστόσο, είτε εκληφθούν

ως νέα κατηγορία είδους είτε ως εξτρά γαρνιτούρες (πέραν των τριών) δεν μπορούν κατά τη διακήρυξη (βλ. αντιστοίχως σελ. 45 και σελ. 23 αυτής) να αξιολογηθούν. Επομένως, η βαθμολογία του εν λόγω κριτηρίου ανταποκρίνεται πλήρως στα προσφερόμενα από τις διαγωνιζόμενες εταιρείες μενού, ενώ η σύγκριση που επιχειρείται από την προσφεύγουσα εταιρεία ανάμεσα στη βαθμολόγηση του κριτηρίου A1 και τη βαθμολόγηση των κριτηρίων B1 και B2 είναι ατυχής, αφού πρόκειται για παντελώς ανόμοια μεταξύ τους κριτήρια, αφού το κριτήριο A1 (προσφερόμενου μενού) δεν είναι αμιγώς ποσοτικό – αριθμητικό, όπως η εμπειρία σε υπηρεσίες μαζικής εστίασης (B1) και ο κύκλος εργασιών (B2). Ως προς τον ένατο λόγο της προσφυγής, η αναθέτουσα επαναλαμβάνει τη σχετική βαθμολογική αιτιολογία της προσβαλλομένης κατά τα σημαντικότερα σχετικά σημεία της οποίας «... Η εταιρεία έχει υπογράψει προσύμφωνο για χώρο στην, δεσμεύεται για επενδύσεις 800.000 ΕΥΡΩ συμπεριλαμβάνοντας σε αυτές κλιματισμό, ελαφρύ και βαρύ εξοπλισμό. Ειδικότερα, το κατάστημα στην βρίσκεται στην οδό αριθ. και έχει επιφάνεια 264,54 τ.μ., με πατάρι 94,05 τ.μ. Ωστόσο, έχει απόσταση χλμ., ήτοιπερίπου λεπτών με τα πόδια, από την οδό αριθ., όπου βρίσκεται η στην πόλη. Επίσης, στην τεχνική προσφορά της η εταιρεία περιέχει αναλυτική περιγραφή του εξοπλισμού των εστιατορίων και αναφέρει επίσης την αγορά αυτοκίνητου ψυγείου. Η εταιρεία, κατόπιν σχετικής πρόσκλησης της Επιτροπής (με Α.Π./ΔΟΔ/ΤΠΚ/34269/4741/787/06.03.2018) προς παροχή διευκρινίσεων, προσδιόρισε επακριβώς με το με Α.Π. Εισερχ./ΔΟΔ/ΤΠΚ/35263/4875/822/12.03.2018 έγγραφό της το (μισθωμένο) εστιατόριο στην [: βρίσκεται στην οδόαριθ., είναι μικρότερης επιφανείας (169 τ.μ.) και έχει απόσταση χλμ., δηλαδή περίπου λεπτών με τα πόδια, από την οδό αριθ.], ως προς το οποίο στην προσφορά της ανέφερε απλώς ότι πρόκειται για μισθωμένο χώρο 169 τ.μ. εντός της πόλης, σε κοντινή απόσταση από την κεντρική πλατεία και με εύκολη πρόσβαση χωρίς να απαιτείται η χρήση μέσων μεταφοράς. Ωστόσο, η εταιρεία δεν έχει καθορίσει με ακριβή ποσά το κόστος του αναγκαίου

εξοπλισμού, τον οποίο υποσχεται να διαθέσει, με αποτέλεσμα να συνάγεται ότι ο επίμαχος εξοπλισμός δεν θα είναι καινούριος, αλλά μεταχειρισμένος σε αντίθεση με τις λοιπές συμμετέχουσες εταιρείες που υποσχέθηκαν νέες επενδύσεις συγκεκριμένου ύψους. Στην τεχνική προσφορά περιέχεται αναλυτική περιγραφή του εξοπλισμού των εστιατορίων και έκθεση της μεθοδολογίας χρήσης του εξοπλισμού και των παραγωγικών δυνατοτήτων. Αναφέρεται, επίσης, στη δημιουργία χώρου φύλαξης απορριμμάτων σε κλειστούς κάδους πριν την αποκομιδή τους από τον Δήμο ή τις εταιρείες ανακύκλωσης. Τέλος, η εταιρεία δηλώνει α) ότι προτίθεται να δημιουργήσει σύγχρονο εστιατόριο για την κάλυψη των αναγκών των καθηγητών και λοιπού φιλοξενούμενου προσωπικού του (καθηγητών εξωτερικού, φοιτητών Erasmus κ.λπ.), κατόπιν έγκρισης του και σε χώρο που θα της παραχωρηθεί και β) ότι διαθέτει ιδιόκτητο στόλο (18) οχημάτων. Η εταιρεία διαθέτει, επίσης, χώρο στην και αναφέρει ότι θα επενδύσει 180.000 ΕΥΡΩ για εξοπλισμό σε όλα τα φοιτητικά εστιατόρια. Το κατάστημα στην βρίσκεται στην οδόαριθ., με επιφάνεια 232,20 τ.μ. και σε απόσταση χλμ., δηλαδή περίπου λεπτών με τα πόδια, από την οδό αριθ. Η εταιρεία στην προσφορά της περιλαμβάνει αναλυτική περιγραφή των μέσων και του τρόπου που θα χρησιμοποιηθούν τα εστιατόρια για την παραγωγή των γευμάτων, καθώς και του τρόπου καθαρισμού και απολύμανσής τους. Τέλος, στην προσφορά της έχει εντάξει φωτορεαλιστική απεικόνιση της μετατροπής των χώρων σίτισης του φοιτητικού εστιατορίου της Διαθέτει ιδιόκτητο στόλο (43) οχημάτων ...». Περαιτέρω, η αναθέτουσα επισημαίνει ότι το 80% των φοιτητών παρακολουθούν μαθήματα στα νέα κτίρια της, γεγονός που σημαίνει ότι θα πρέπει το κατάστημα στην να είναι κοντά σε στάση αστικής συγκοινωνίας του Όμως, το κατάστημα της προσφεύγουσας εταιρείας δεν βρίσκεται κοντά σε στάση αστικής συγκοινωνίας. Ως προς τον δέκατο λόγο της προσφυγής, η αναθέτουσα αναφέρει περί του πρώτου ειδικότερου ισχυρισμού ότι η Διακήρυξη κάνει λόγο για: “διάθεση αποδεικτικών στοιχείων (συμβάσεις) από τα οποία θα προκύπτει ότι συστηματικά και επί καθημερινής βάσης, τουλάχιστον για εννέα (9) μήνες το έτος, παρέχει πλήρη σίτιση, γεύμα και δείπνο σε τουλάχιστον 1.500

άτομα (όχι περιστασιακή εξυπηρέτηση αναγκών τροφοδοσίας κοινωνικών ή άλλων εκδηλώσεων), κατά τα τρία προηγούμενα οικονομικά έτη” και ότι από κανένα σημείο της Διακήρυξης δεν προκύπτει ότι απαιτείται να αποδεικνύουν οι υποψήφιοι πλήρη σίτιση (γεύμα και δείπνο) 1.500 ατόμων σε καθημερινή βάση ανά φορέα επί εννέα μήνες. Ως προς τον δεύτερο ειδικότερο ισχυρισμό, η αναθέτουσα αναφέρει ότι προβάλλεται αλυσιτελώς, διότι ακόμη κι αν ήθελε γίνει δεκτός ο εν λόγω ισχυρισμός, η εταιρεία παραμένει πρώτη (με σύνολο τριετίας -και μετά την αφαίρεση- άνω των 100.000 μερίδων) και με μεγάλη διαφορά στον αριθμό των ημερήσιων μερίδων και ουδόλως μεταβάλλεται ο συσχετισμός μεταξύ των μερίδων των τριών διαγωνιζόμενων εταιρειών, δηλαδή η εταιρεία εξακολουθεί να προηγείται με μεγάλη απόσταση των άλλων δύο εταιρειών, με υπερπολλαπλάσιο αριθμό ημερήσιων μερίδων. Δεύτερη έρχεται η εταιρεία και τρίτη η εταιρεία, όπως ακριβώς αναφέρεται στη σελ. 21 του Πρακτικού της 2^{ης} Συνεδρίασης της Επιτροπής. Ως προς τον ενδέκατο λόγο της προσφυγής, η αναθέτουσα επικαλείται ότι ελήφθη ορθώς υπόψη ο συνολικός κύκλος εργασιών και της εταιρείας ως προς την οποία ισχύουν τα εξής: Έτος 2014: 28.624.715,00 €, Έτος 2015: 26.623.440,00 €, Έτος 2016: 32.516.555,00 €” Δηλαδή, σύνολο τριετίας 87.764.7150,00 €. Άλλωστε, οι υπηρεσίες όλων των εταιρειών είναι σχετικές με αυτές για τις οποίες διεξάγεται ο Διαγωνισμός, ενώ η ΕΜΠΕΙΡΙΑ ΣΕ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ αποτελεί διαφορετικό κριτήριο, που έχει βαθμολογηθεί αυτοτελώς, όπως προβλέπεται στη Διακήρυξη.

5. Επειδή, ο παρεμβαίνων νομίμως και εμπροθέσμως, ήτοι την πρώτη εργάσιμη μετά τη συμπλήρωση της από 12-4-2018 κοινοποίησεως της προσφυγής δεκαήμερου προθεσμίας, ασκεί την από 23-4-2018 παρέμβασή του και δη μετ’ εννόμου συμφέροντος όσον αφορά τους ισχυρισμούς που ο παρεμβαίνων προβάλλει κατά των πρώτων έξι λόγων της προσφυγής, καθώς ο προσφεύγων δι’ αυτών αιτείται τον αποκλεισμό του. Πάντως, η παρέμβαση ασκείται μετ’ εννόμου συμφέροντος όσον αφορά τον όγδοο ως άνω λόγο της προσφυγής, δια του οποίου ο προσφεύγων αιτιάται υποβαθμολόγησή του

ειδικώς με την και άρση αυτής, ήτοι αφενός αύξηση της σε απόλυτο αριθμό, αφετέρου αύξησης της βαθμολογικής διαφοράς του στο κριτήριο αξιολόγησης Α1 από και όχι σε σχέση με τον παρεμβαίνοντα, μόνο καθ' ο μέρος αφορά την αύξηση της απόλυτης βαθμολογίας του προσφεύγοντος, αποτέλεσμα δηλαδή που βλάπτει δυνητικά και τον παρεμβαίνοντα (αφού μειώνει και τη μεταξύ τους διαφορά). Περαιτέρω, ο παρεμβαίνων δια των ισχυρισμών του περί της απόρριψης του τρίτου λόγου της προσφυγής, βάλλει και κατά των ειδικότερων ισχυρισμών του ενδέκατου λόγου της προσφυγής, οι οποίοι αφορούν τη βαθμολογική συσχέτισή του με τον προσφεύγοντα και τούτο λαμβάνει χώρα, αντιστοίχως, μετ' εννόμου συμφέροντος. Ειδικότερα, όσον αφορά τον πρώτο λόγο της προσφυγής ο παρεμβαίνων υποστηρίζει ότι προσκόμισε μετά της προσφοράς του πιστοποιητικό του επιμελητηρίου Ευβοίας και ότι οι ισχυρισμοί του προσφεύγοντος ερείδονται επί νομολογίας εκδοθείσας επί του προ του Ν. 4412/2016 καθεστώ. Όσον αφορά τον δεύτερο λόγο της προσφυγής, ότι ο ίδιος υπέβαλε κατάλογο κυριότερων συναφών έργων τριετίας και ότι ο ως άνω λόγος της προσφυγής ερείδεται επί εσφαλμένης εκ του προσφεύγοντος ερμηνεία του όρου της διακήρυξης ως προς το κριτήριο Β1, ενώ ουδόλως προκύπτει ότι για να ληφθεί υπόψη μια προγενέστερη σύμβαση των προσφερόντων έπρεπε αυτή να αφορά τουλάχιστον 1.500 σπιζόμενους, ήτοι να αφορά τον ίδιο φορέα-πελάτη. Ως προς τον τρίτο λόγο της προσφυγής (αλλά και ως προς τον ενδέκατο λόγο της προσφυγής, καθ' ο μέρος βάλλει κατά του παρεμβαίνοντος και της βαθμολογικής συσχέτισης, κατάταξης και διαφοράς του με τον προσφεύγοντα), ο παρεμβαίνων αιτιάται ότι υπέβαλε υπεύθυνη δήλωση πίνακα έργων που περιλαμβάνει όλα τα οικονομικά στοιχεία για το σύνολο των έργων που αφορούν υπηρεσίες μαζικής σίτισης, ως και βεβαιώσεις τζίρου πελατών όπου περιλαμβάνονται οι οικείες δηλώσεις των πελατών του, ενώ προσκόμισε επίσης υπεύθυνη δήλωση κύκλου εργασιών όπου περιλαμβάνονται τα ετήσια στοιχεία του κύκλου εργασιών του και συνεπώς προσκόμισε κάθε απαιτούμενο εκ της διακήρυξης. Όσον αφορά τον τέταρτο λόγο της προσφυγής, ο παρεμβαίνων αιτιάται ότι η απαίτηση της διακήρυξης για υποβολή του ηλεκτρονικού αρχείου xml δεν τέθηκε επί ποινή απαραδέκτου, ότι ο οικείος περί αυτής της απαιτήσεως όρος της διακήρυξης δεν

δύναται να ερμηνευθεί ως απαράβατος όρος, αλλά ως φράση παρείσφησε στο σώμα της διακήρυξης και δεν προβλέπεται στον νόμο, ενώ επίσης αιτιάζεται ότι δεν υπέβαλαν τέτοιο αρχείο ούτε ο προσφεύγων ούτε η ούτε έλαβε δε χώρα φυσική προσκόμιση από τους έτερους προσφέροντες, η δε υιοθέτηση της αρχής της τυπικότητας θα οδηγούσε σε ματαίωση του διαγωνισμού, χωρίς να προκύπτει βλάβη του προσφεύγοντος και δη ενώ η διακήρυξη στη σελ. 18 αυτής, αναφέρει ότι τα δικαιολογητικά της προσφοράς υποβάλλονται ηλεκτρονικά σε μορφή αρχείου pdf. Όσον αφορά τον πέμπτο λόγο της προσφυγής, ο παρεμβαίνων ισχυρίζεται ότι ο ίδιος απάντησε «ΝΑΙ» στο ερώτημα περί του αν είναι εγγεγραμμένος σε επίσημο κατάλογο και ούτως δεν έλαβε χώρα από το ηλεκτρονικό σύστημα παραγωγής του ΕΕΕΣ αναδίπλωση του ερωτήματος που αφορά τον παραπάνω λόγο της προσφυγής περί του αν είναι σε θέση να προσκομίσει βεβαίωση πληρωμής εισφορών κοινωνικής ασφάλισης και φόρων. Περαιτέρω, ότι σε κάθε περίπτωση η αναθέτουσα δύνατο να τον καλέσει για διευκρινίσεις και ότι επιπλέον, η διακήρυξη σε κανένα σημείο της δεν προέβλεπε αντίστοιχο όρο, ενώ οι διατυπώσεις και τα ερωτήματα του ΕΕΕΣ δεν εισάγουν το πρώτον όρους αποκλεισμού χωρίς έρεισμα στη διακήρυξη, καθώς αυτό θα αντίκειτο στις αρχές της τυπικότητας και της νομιμότητας. Όσον αφορά τον έκτο λόγο της προσφυγής, ο παρεμβαίνων επικαλείται ότι περιέλαβε στη λίστα προμηθευτών του την εταιρίαως προμηθευτή για αλιεύματα και προσκόμισε και τη σχετική πιστοποίησή του και κατ' αποτέλεσμα ότι είναι αβάσιμος ο ισχυρισμός της προσφυγής ότι δεν υπέβαλε προμηθευτή για ψάρια. Περαιτέρω, ότι ακόμη και αν υποτίθετο ότι η προσφορά του ήταν αναπόδεικτη ως προς το ζήτημα αυτό, δεν ελήφθη υπόψη κατά την αξιολόγηση αν προσέφερε ο ίδιος νωπά ψάρια, ενώ η διακήρυξη αρκείτο να ζητά ψάρια νωπά ή άμεσης κατάψυξης και ούτως ο ίδιος ο παρεμβαίνων πληρούσε τις τεχνικές προδιαγραφές χωρίς μάλιστα να προκύπτει βαθμολογική υπεροχή του, ακόμη και αν θεωρείτο ακριβής ο ισχυρισμός του προσφεύγοντος ότι δεν αποδείχθηκε προσηκόντως ο προμηθευτής νωπών ψαριών. Επιπλέον, ότι δεν προβλέπεται η διακήρυξη εξαντλητική και πλήρης αντιστοίχιση προμηθευτή και προμηθευόμενων προϊόντων, αλλά αρκούσε η ενδεικτική αναφορά στα προϊόντα

που έκαστος προμηθευτής δύναται να διαθέσει και προς τούτο, ακρεί για το παραδεκτό της προσφοράς η παράθεση έκαστου προμηθευτή και η επισύναψη των πιστοποιήσεων του από τις οποίες προκύπτει ποια προϊόντα δύναται να διαθέτει. Εξάλλου, ο παρεμβαίνων ανέφερε στην κατάσταση προμηθευτών του και την εταιρία, η οποία είναι πιστοποιημένη μεταξύ άλλων και για εμπορία ιχθυηρών, ήτοι νωπών και κατεψυγμένων ψαριών. Ο δε παρεμβαίνων, περαιτέρω, αιτιάται ότι αορίστως ο προσφεύγων βάζει με τον όγδοο λόγο της προσφυγής του κατά της δικής του προσφοράς, αναφέροντας ότι η προσφορά αυτού ήταν σχεδόν όμοια με του παρεμβαίνοντος χωρίς ειδικώς να αιτιολογεί πώς κατέληξε στο συμπέρασμα περί ομοιότητας όσον αφορά την προσφορά του παρεμβαίνοντος. Πλην όμως, όπως ανεφέρθη στην αρχή της παρούσας σκέψης, δια του ογδού λόγου της προσφυγής του, ο προσφεύγων δεν βάζει κατά της προσφοράς του παρεμβαίνοντος αλλά κατά της βαθμολογικής διαφοράς του (του προσφεύγοντος) με την, η δε αναφορά σε σχεδόν όμοια προσφορά του με τον παρεμβαίνοντα λαμβάνει χώρα προς απόδειξη του ισχυρισμού του, ότι έπρεπε να έχει μεγαλύτερη βαθμολογική διαφορά από την, με ενδεικτικό στοιχείο τη βαθμολογική διαφορά του παρεμβαίνοντος από την τελευταία εταιρία. Σε κάθε μάλιστα περίπτωση, ο προσφεύγων αναλυτικά εκθέτει στην προσφυγή του και δη τον όγδοο λόγο αυτής σε ποια στοιχεία και σημεία η προσφορά του ομοιάζε ή διαφοροποιείτο από αυτήν του παρεμβαίνοντος και ιδίως υπερείχε από της εξηγώντας αναλυτικά και τη σύνθεση τους ως και συγκριτικά αντιπαραβάλλοντας τις. Προς τούτο, οι βάλλοντες κατά του ογδού λόγου της προσφυγής ισχυρισμοί του παρεμβαίνοντος είναι άνευ ετέρου απαράδεκτοι ως προβαλλόμενοι άνευ εννόμου συμφέροντος, όσον αφορά το δεύτερο ειδικότερο αίτημα του προσφεύγοντος για αύξηση της βαθμολογίας του σε συσχέτιση με την, αλλά και αβασίμως. Κατά τους λοιπούς ισχυρισμούς της, η παρέμβαση πρέπει να γίνει και αυτή τυπικά δεκτή και να εξεταστεί περαιτέρω κατ' ουσία μετά των αντιστοίχων πρώτων έξι λόγων της προσφυγής.

6. Επειδή, όσον αφορά τον πρώτο λόγο της προσφυγής προκύπτουν τα κάτωθι. Κατά το άρθρο 3^ο της διακήρυξης ως προς τα δικαιολογητικά συμμετοχής

ορίζεται ότι «Περιλαμβάνονται τα παρακάτω δικαιολογητικά, τα οποία υποβάλλονται ηλεκτρονικά, σε μορφή αρχείου τύπου pdf.... (6.) Υπεύθυνη δήλωση σύμφωνα με την παράγραφο 4 του άρθρου 8 του 1559/1986, στην οποία θα δηλώνεται ότι είναι εγγεγραμμένοι στο οικείο Επιμελητήριο (ή σε ισοδύναμες επαγγελματικές οργανώσεις αν πρόκειται για αλλοδαπούς) και ότι θα εξακολουθήσουν να είναι εγγεγραμμένοι μέχρι την κατακύρωση του διαγωνισμού, σύμφωνα με τα οριζόμενα στην περ. (4) του εδ. α της παρ. 2 και στην περ. (3) του εδ. β της παρ. 2 του άρθρου 6 του Π.Δ. 118/2007. Τα αλλοδαπά φυσικά ή νομικά πρόσωπα, δηλώνουν ότι είναι εγγεγραμμένα στα μητρώα του οικείου Επιμελητηρίου της χώρας εγκατάστασής τους ή σε ισοδύναμες επαγγελματικές οργανώσεις, ομοίως της χώρας εγκατάστασής τους, ορίζοντας ρητά την επωνυμία του Επιμελητηρίου ή των επαγγελματικών οργανώσεων αντίστοιχα, καθώς και το αντικείμενο των δραστηριοτήτων που ασκούν, προκειμένου για νομικά πρόσωπα ή το ειδικό επάγγελμά τους, προκειμένου για φυσικά πρόσωπα ». Περαιτέρω, κατά το άρ. 7ο της διακήρυξης, σελ. 28 ως δικαιολογητικό κατακύρωσης προβλέπεται μεταξύ άλλων και «Πιστοποιητικό του οικείου Επιμελητηρίου (ή ισοδύναμης επαγγελματικής οργάνωσης εάν πρόκειται για αλλοδαπούς ή εγκατεστημένους την αλλοδαπή), με το οποίο θα πιστοποιείται αφενός η εγγραφή του σε αυτό και το ειδικό επάγγελμά του, κατά την ημερομηνία διενέργειας του διαγωνισμού, και αφετέρου ότι εξακολουθούν να παραμένουν εγγεγραμμένοι μέχρι την επίδοση της ως άνω έγγραφης ειδοποίησης.». Επομένως, το πρώτο ως άνω δικαιολογητικό πρέπει να υποβληθεί με την προσφορά και το δεύτερο με την κατακύρωση. Και ναι μεν τούτο δεν σημαίνει ότι αποκλείεται η πρόωρη υποβολή του πιστοποιητικού του Επιμελητηρίου, ήτοι του δικαιολογητικού κατακύρωσης, αλλά οπωσδήποτε έχει την έννοια ότι το δεύτερο δεν μπορεί να υποκαταστήσει το πρώτο και αυτό διότι το πρώτο προβλέπεται αυτοτελώς και ειδικώς στη διακήρυξη που θέσπισε η αναθέτουσα και έγινε ανεπιφύλακτα αποδεκτή από τους μετέχοντες, όπως ρητά μάλιστα αναφέρει και το άρ. 3 σημ. 9 της διακήρυξης, σελ. 13. Επιπλέον, το γεγονός πως κατ' άρ. 79 Ν. 4412/2016 στο στάδιο των δικαιολογητικών προσφοράς αρκεί η προκαταρκτική απόδειξη προς προσωρινή αντικατάσταση της πλήρους, ήτοι της προσκόμισης των

αποδεικτικών δικαιολογητικών, δηλαδή των δικαιολογητικών κατακύρωσης, ουδόλως συνεπάγεται ότι η υποβολή των αποδεικτικών και δικαιολογητικών κατακύρωσης θεραπεύει, πολλώ δε μάλλον επιτρέπει στην αναθέτουσα ανά περίπτωση να κρίνει ότι θεραπεύει, τις ελλείψεις σε ρητά απαιτούμενα δικαιολογητικά προσφοράς. Εξάλλου, αντίθετη παραδοχή ότι δηλαδή οι προσφέροντες δύνανται κατά το δοκούν να προσκομίζουν όποια από τα δικαιολογητικά συμμετοχής κρίνουν και ανά περίπτωση, αν το επιθυμούν, δύνανται να το υποκαθιστούν με δικαιολογητικά κατακύρωσης, επί τη βάση ότι τα δεύτερα καθιστούν αχρείαστα τα πρώτα, προσκρούει στην αρχή της τυπικότητας, αλλά ιδίως και στην αρχή της ίσης μεταχείρισης και της διαφάνειας, πολλώ δε μάλλον εφόσον η αναθέτουσα κατέχει ανέλεγκτη ευχέρεια να κρίνει ανά περίπτωση ποιοι όροι της διακήρυξης πρέπει να τηρηθούν απαρεγκλίτως και ποιοι μπορούν να παραμεριστούν ως αχρείαστοι και εκ περισσού κατά το στάδιο της αξιολόγησης. Περαιτέρω, υπό την ίδια λογική δεν θα χρειαζόταν ούτε η υποβολή ΤΕΥΔ/ΕΕΕΣ αλλά κατά το δοκούν οι μετέχοντες θα δύναντο να προσκομίσουν προς υποκατάσταση του, τα δικαιολογητικά κατακύρωσης, ερμηνεία όλως απορριπτικά (βλ. Απόφαση ΑΕΠΠ 96/2017). Εξάλλου (βλ. Απόφαση ΑΕΠΠ 47/2018), ο κανονιστικός χαρακτήρας της διακήρυξης (ΣΤΕ ΕΑ 352/2016) δεσμεύει τόσο την αναθέτουσα όσο και τους συμμετέχοντες, καθόσον η διακήρυξη αποτελεί το κανονιστικό πλαίσιο διενέργειας του διαγωνισμού, οι δε μετέχοντες οφείλουν να υποβάλουν τα αξιούμενα από τη διακήρυξη ή από τυχόν άλλη διάταξη, στην οποία αυτή ρητώς παραπέμπει, δικαιολογητικά και στοιχεία (πρβλ. ΣΤΕ 5022/2012) προκειμένου να συμμετάσχουν νομίμως στο διαγωνισμό. Επιπλέον, ισχυρισμοί που αφορούν τη νομιμότητα, αναγκαιότητα, καταλληλότητα και σκοπιμότητα όρων διακήρυξης που δεν προσβλήθηκαν εμπροθέσμως, δεν δύνανται να τύχουν παραδεκτής επίκλησης το πρώτον κατά το στάδιο της αξιολόγησης των προσφορών, αφού δια της μη έγκαιρης προβολής τους δια προδικαστικής προσφυγής στρεφόμενης κατά της διακηρύξεως ως και της ανεπιφύλακτης συμμετοχής στον διαγωνισμό, οι μετέχοντες οικονομικοί φορείς παύουν να έχουν οιοδήποτε έννομο συμφέρον για τη μεταγενέστερη προβολή τους, λόγω και της αρχής της αυτοτέλειας των σταδίων της διαδικασίας ανάθεσης

δημόσιας σύμβασης (βλ. ενδεικτικά Απόφαση ΑΕΠΠ 120/2017). Αυτή έχει ως συνέπειά της την αδυναμία της εκ των υστέρων αμφισβήτησης του κύρους των όρων διακήρυξης με την ευκαιρία προσβολής πράξεων που ανάγονται στη διεξαγωγή και τα αποτελέσματα του διαγωνισμού, άρα και του παρέμπιπτοντος ελέγχου των όρων της διακήρυξης κατά την εξέταση προσφυγής που αφορά το στάδιο της αξιολόγησης και μάλιστα, έστω και αν οι προβαλλόμενοι λόγοι ακύρωσης αμφισβητούν τη συνταγματικότητα ρητρών της ή τη συμφωνία τους προς το ενωσιακό δίκαιο (ΣΤΕ 2551/2013, 2543, 3972, 4237/2011, ΕΑ 654/2011, 2228/2010, ΟΛΣΤΕ 1415/2000). Τα ως άνω θεμελιώνονται στην αποδοχή από τους διαγωνιζομένους των όρων της διακήρυξης, η οποία προκύπτει από την ανεπιφύλακτη συμμετοχή τους στον διαγωνισμό και στη συνακόλουθη έλλειψη εννόμου συμφέροντος (κατ'εφαρμογή του γενικού κανόνα του άρθρου 29 του ΠΔ 18/1989). Για την ταυτότητα του νομικού λόγου, αυτά ισχύουν όχι μόνο ως προς τους δια προσφυγής προβαλλόμενους λόγους ακύρωσης πράξης του σταδίου αξιολόγησης, αλλά και για τους δια παρεμβάσεως προβαλλόμενους ισχυρισμούς προς διάσωση προσφοράς, η οποία ναι μεν εκρίθη από την αναθέτουσα ως αποδεκτή, πλην όμως παραβιάζει τους όρους της διακήρυξης (εξ ου και η έγκρισή της προσβάλλεται δια προδικαστικής προσφυγής). Αυτά αφορούν όμως όχι μόνο τους μετέχοντες, αλλά πολύ περισσότερο την ίδια την αναθέτουσα, η οποία δεν δύναται κατά την αξιολόγηση να μεταβάλει κατά διακριτική της ευχέρεια την ανά περίπτωση δεσμευτικότητα των όρων του διαγωνισμού με το πρώτον ερμηνείες που πλήττουν εξάλλου και την ίση μεταχείριση των διαγωνιζομένων, επαφίοντας ανεπίτρεπτα ευρεία ευχέρεια στην αναθέτουσα. Περαιτέρω, (βλ. Απόφασεις ΑΕΠΠ 127 και 171/2017), και το ίδιο το νομικό πρόσωπο που προκηρύσσει τον σχετικό διαγωνισμό, το οποίο υποχρεούται εφεξής και μέχρι τέλους της διαδικασίας του διαγωνισμού να εφαρμόζει τα όσα ορίζονται σε αυτή (βλ. Πράξεις VI Τμήματος ΕλΣυν 181/2006, 31/2003, 105/2003). Υπό την έννοια αυτή, σκοπός της ενιαίας εφαρμογής των όρων της διακήρυξης και της τήρησης των αρχών της ίσης μεταχείρισης και της διαφάνειας, είναι η διαμόρφωση ενός ασφαλούς δικαιοσύνη πλαισίου, εντός του οποίου θα διεξαχθεί ο διαγωνισμός και η αποφυγή αδικαιολόγητων αιφνιδιασμών των εν

δυνάμει υποψηφίων, οι οποίοι σε κάθε στάδιο της διαγωνιστικής διαδικασίας θα εκκινούν από μία κοινή αφετηρία, θα γνωρίζουν εκ των προτέρων ασφαλώς και με ακρίβεια τις προβλεπόμενες διαδικασίες και θα έχουν ίσες ευκαιρίες συμμετοχής, σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας. Άλλωστε, η αρχή της δεσμευτικότητας της διακήρυξης κατοχυρώνεται και στο κοινοτικό (ενωσιακό πλέον) δίκαιο, αφού κάθε απόκλιση από τους όρους αυτής αποτελεί παραβίαση της αρχής της ισότητας των διαγωνιζομένων (βλ. Πράξη VI Τμήματος ΕΛΣυν 70/2006). Συνεπώς, όλες οι περί του αντιθέτου αιτιάσεις της αναθέτουσας και περί “φορμαλισμού” που στη συγκεκριμένη περίπτωση κατέστη αχρείαστος, διότι ο οικονομικός φορέας υπέβαλε πιστοποιητικό του Επιμελητηρίου Ευβοίας και κατ’ αποτέλεσμα η επικαλούμενη από τον προσφεύγοντα έλλειψη στη σχετική υπεύθυνη δήλωσή του θεραπεύεται και δεν είναι ουσιώδης, είναι εξαρχής απορριπτέες. Αντιστοίχως, απορριπτέα είναι και η αιτίαση της αναθέτουσας περί νόμιμης συμπλήρωσης του ΕΕΕΣ στο αντίστοιχο πεδίο, αφού και αυτή αφορά έτερο, συντρέχοντα, αυτοτελή και δεσμευτικό όρο της διακήρυξης περί της υποβολής των δικαιολογητικών συμμετοχής, το δε ΕΕΕΣ ετέθη ως αυτοτελές από το άρθρο 3ο της διακήρυξης δικαιολογητικό συμμετοχής (ως δικαιολογητικό συμμετοχής υπ’ άρ. 2 σελ. 14-17 διακήρυξης) έναντι της ως άνω υπεύθυνης δήλωσης, η δε ορθή συμπλήρωση του πρώτου ουδόλως δύναται να αναπληρώσει τις ελλείψεις και τα σφάλματα της δεύτερης, για την ταυτότητα εξάλλου του νομικού λόγου σε σχέση με όσα ήδη αναφέρθηκαν στην παρούσα σκέψη.

7. Επειδή, εν προκειμένω, ο προσφέρων υπέβαλε την από 23-1-2018 υπεύθυνη δήλωση του νομίμου εκπροσώπου του προς πλήρωση του ως άνω όρου του άρ. 3 παρ. Α περί Δικαιολογητικών Συμμετοχής σημ. 6 της διακήρυξης, όπως εξάλλου ρητά κατονομάζει και το αρχείο της υπεύθυνης δήλωσης που υπέβαλε με την οποία δηλώνει ότι *“Η ως άνω υπ’ εμού εκπροσωπούμενη εταιρεία είναι εγγεγραμμένη στο οικείο Επιμελητήριο και θα εξακολουθήσει να είναι εγγεγραμμένη μέχρι την κατακύρωση του διαγωνισμού σύμφωνα με τα οριζόμενα στην περ. (4) του εδ. α της παρ. 2 και στην περ. (3) του*

εδ. β της παρ. 2 του άρθρου 6 του Π.Δ. 118/2007.” Με τη δήλωση αυτή ο ως άνω οικονομικός φορέας δεν προσδιόρισε το Επιμελητήριο στο οποίο είναι εγγεγραμμένος, ενώ αυτό ήταν το αντικείμενο και ζητούμενο περιεχόμενο της δήλωσης κατά τον οικείο όρο της ως άνω διακήρυξης και πάντως προσκόμισε το οικείο πιστοποιητικό του Επιμελητηρίου στο οποίο είναι εγγεγραμμένος. Πέραν όμως, όσων αναφέρθηκαν στην αμέσως προηγούμενη σκέψη, στη συγκεκριμένη περίπτωση ο προσφεύγων με το ως άνω περιεχόμενο επανέλαβε το ακριβές λεκτικό περιεχόμενο της διακήρυξης ενώ συμπλήρωσε το περιεχόμενο αυτό με το παραπάνω πιστοποιητικό του από το οποίο προέκυπτε με σαφήνεια η εξειδίκευση του περιεχομένου της ως άνω υπεύθυνης δήλωσης. Δεδομένου δε, ότι στην παραπάνω υπεύθυνη δήλωση αντέγραψε το κείμενο της διακήρυξης αναφερόμενος σε “οικείο” επιμελητήριο, αντί να αναφέρει συγκεκριμένα αυτό καθ’ερμηνεία του ως άνω όρου, και μάλιστα προκύπτει μια καταρχήν ασάφεια της δηλώσεώς του. Πλην όμως, κατ’άρ. 102 παρ. 5 Ν. 4412/2016 η αναθέτουσα έχει δεσμία αρμοδιότητα όπως αντί αποκλείσει άνευ ετέρου, καλέσει για διευκρινίσεις σε περίπτωση ασαφειών επί εγγράφων της προσφοράς. Εν προκειμένω, όμως, η ασάφεια αυτή ήρθη από μόνη της από το ως άνω συνυποβληθέν πιστοποιητικό και ούτως, δεν χωρούσε περιθώριο για τέτοιες διευκρινίσεις, οι οποίες αν έλειπε το συνυποβληθέν πιστοποιητικό, θα ήταν σε κάθε περίπτωση υποχρεωτικές για την αναθέτουσα. Η δε νομολογία που επικαλείται περί του αντιθέτου ο προσφεύγων ερείδεται στο νομοθετικό καθεστώς ως υφίστατο προ του Ν. 4412/2016 και ιδίως προ της εισαγωγής της διάταξης του άρθρου 102 παρ. 5, η οποία για πρώτη φορά θέσπισε τον υποχρεωτικό χαρακτήρα των διευκρινίσεων σε περίπτωση ασαφείας εγγράφου της προσφοράς, η οποία καταρχήν επάγεται αποκλεισμό. Το προϊσχύσαν δε δίκαιο στο οποίο αναφέρονται οι επικαλούμενες από τον προσφεύγοντα αποφάσεις, ήτοι το άρθρο 12 παρ. 5 ΠΔ 118/2007, και μάλιστα προέβλεπε τη δυνατότητα των διευκρινίσεων εκ μέρους της αναθέτουσας, πλην όμως ως απλή διακριτική ευχέρεια αυτής και όχι ως δεσμία αρμοδιότητά της υπό συγκεκριμένες συνθήκες, όπως εν τέλει ρυθμίσθηκε με την εισαγωγή της ως άνω διατάξεως του άρθρου 102 παρ. 5 Ν. 4412/2016. Αφού, λοιπόν, η αναθέτουσα ούτως ή άλλως υποχρεούτο,

δεδομένης της ασάφειας της υπευθύνου δηλώσεως, η οποία πάντως νομίμως προσκομίσθηκε, αντιγράφει το περιεχόμενο της διακήρυξης και περιλαμβάνει και τη δέσμευση περί μη μεταβολής επιμελητηρίου, να καλέσει τον παρεμβαίνοντα για διευκρινίσεις προς άρση της ασάφειας αυτής πριν τον αποκλείσει, η ολοσχερής άρση της ασάφειας δια ετέρου εγγράφου που παράγει πλήρη απόδειξη και υποβλήθηκε μετά της προσφοράς καίτοι δεν απαιτείτο, ήτοι πρόωρως υπεβλήθη, η οποία και πληροί το περιεχόμενο επαρκών διευκρινίσεων που μάλιστα παρέχονται προκαταβολικά και δια της ίδιας της προσφοράς, δεν δύνατο να αποκλείσει τον παρεμβαίνοντα λόγω της ως άνω εν μέρει ασάφειας της παραπάνω υπευθύνου δηλώσεώς του. Συνεπώς, πρέπει να απορριφθεί ο πρώτος λόγος της προσφυγής.

8. Επειδή, όσον αφορά τον δεύτερο και έβδομο λόγο της προσφυγής, ως και τον δεύτερο ειδικότερο ισχυρισμό του δέκατου λόγου της προσφυγής, αλλά και όσον αφορά τα καταρχήν παρατηρούμενα επί των κριτηρίων αξιολόγησης Β1 και Β2 της διακήρυξης, το περιεχόμενο των οποίων συνεχόνται με τους ως άνω λόγους αναγκαίως, όλα ζητήματα που λόγω του περιεχομένου τους, συνεξετάζονται ομού, προκύπτουν τα ακόλουθα. Κατά το κριτήριο 1 της Ομάδας Β των κριτηρίων αξιολόγησης προσφορών *“ΕΜΠΕΙΡΙΑ ΣΕ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ ΜΑΖΙΚΗΣ ΣΙΤΙΣΗΣ (συντελεστής βαρύτητας 10%)”* προβλέπεται ότι *“Ο υποψήφιος ανάδοχος πρέπει να διαθέτει τεκμηριωμένα αποδεδειγμένη επαγγελματική εμπειρία και τεχνογνωσία στον τομέα της μαζικής σίτισης. Αξιολογείται και βαθμολογείται συγκριτικά η ικανότητα των υποψηφίων να παράσχουν τις ζητούμενες υπηρεσίες με βάση: α) Την εμπειρία σε υπηρεσίες μαζικής σίτισης που έχουν παρασχεθεί από τον υποψήφιο ανάδοχο με την σημερινή μορφή της επιχείρησης κατά τα τρία (3) προηγούμενα έτη (2014,2015,2016). Τη διάθεση αποδεικτικών στοιχείων (συμβάσεις) από τα οποία θα προκύπτει ότι συστηματικά και επί καθημερινής βάσης, τουλάχιστον για εννέα (9) μήνες το έτος, παρέχει πλήρη σίτιση, γέυμα και δείπνο σε τουλάχιστον 1.500 άτομα (όχι περιστασιακή εξυπηρέτηση αναγκών τροφοδοσίας κοινωνικών ή άλλων εκδηλώσεων), κατά τα τρία προηγούμενα οικονομικά έτη. Να κατατεθεί*

κατάλογος στον οποίο να αναφέρονται οι κυριότερες συμβάσεις παροχής υπηρεσιών μαζικής σίτισης των τριών τελευταίων ετών και οι αντίστοιχες συμβάσεις. Συγκεκριμένα λαμβάνεται υπόψη το πλήθος των αποδεκτών των υπηρεσιών αυτών, ο ημερήσιος μέσος όρος των σιτισθέντων.

β) *Επικαιροποιημένες βεβαιώσεις καλής εκτέλεσης προσφερόμενων υπηρεσιών (τουλάχιστον τρείς (3)).* Κατά το δε κριτήριο 2 της Ομάδας Β των κριτηρίων αξιολόγησης των προσφορών “ΚΥΚΛΟΣ ΕΡΓΑΣΙΩΝ (συντελεστής βαρύτητας 10%)” προβλέπεται ότι “Αξιολογείται και βαθμολογείται συγκριτικά ο συνολικός κύκλος εργασιών (αξία εκτελεσθέντων έργων) των τριών τελευταίων ετών (2014,2015,2016), ειδικά για τις υπηρεσίες για τις οποίες διεξάγεται ο διαγωνισμός, σύμφωνα με τα αναφερόμενα στους Γενικούς Όρους της Διακήρυξης. Ο υποψήφιος ανάδοχος πρέπει να καταθέσει: 1. Πίνακα που θα φαίνονται τουλάχιστον τα παρακάτω στοιχεία: Επωνυμία Φορέα, Περίοδος Σύμβασης, Σύνομη Περιγραφή Παρεχομένων Υπηρεσιών, Συνολική Αξία Σύμβασης, Αρμόδιος Φορέας, Δήλωση της Επιχείρησης με τα συγκεκριμένα στοιχεία ανά έτος. Βεβαιώσεις Τζίρου των πελατών της Επιχείρησης (ιδρυμάτων) με τα στοιχεία ανά έτος.”. Τα ίδια προβλέπονται και στο Κεφάλαιο Γ.6, σελ. 42-43 ΤΕΧΝΙΚΕΣ ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ-ΠΡΟΔΙΑΓΡΑΦΕΣ της διακήρυξης ως προς το ειδικότερο αντικείμενο αξιολόγησης του οικείου κριτηρίου και τα απαιτούμενα έγγραφα που προς στοιχειοθέτηση και βαθμολόγηση αυτού πρέπει να κατατεθούν μετά της τεχνικής προσφοράς. Από τα ως άνω προκύπτει με σαφήνεια ότι το αντικείμενο του βαθμολογούμενου κριτηρίου δεν ήταν ο γενικός κύκλος εργασιών, ήτοι ο κύκλος εργασιών από κάθε δραστηριότητα του προσφέροντος, αλλά ο ειδικός κύκλος εργασιών δηλαδή ο κύκλος εργασιών που προέρχεται από δραστηριότητες που αφορούν ακριβώς αυτές καθαυτές τις υπηρεσίες για τις οποίες διεξάγεται η διαδικασία, με περαιτέρω αναφορά στου Γενικούς Όρους της διακήρυξης, που αναφέρονται σε υπηρεσίες μαζικής σίτισης (όπως εξάλλου προκύπτει και από τον πίνακα ζητούμενης εμπειρίας και τις ληπτές εκεί υπόψη συμβάσεις). Περαιτέρω, προκύπτει ότι οι προσφέροντες όφειλαν να καταθέσουν προς απόδειξη και στοιχειοθέτηση του κριτηρίου αυτά τρία έγγραφα και συγκεκριμένα έναν πίνακα εμπειρίας με αναγραφή της

συνολικής αξίας σύμβασης, μια δήλωση της επιχείρησης με συγκεκριμένα κατ' έτος στοιχεία όσον αφορά το παραπάνω ζητούμενο, δηλαδή όχι τον γενικό, αλλά τον ειδικό από τις δραστηριότητες της προκείμενης διαδικασίας, κύκλο εργασιών, καθώς και βεβαιώσεις τζίρου των πελατών με τα στοιχεία ανά έτος, δηλαδή των πελατών των συμβάσεων που είναι σχετικές με το προκείμενο αντικείμενο και συνιστούν την επικαλούμενη εμπειρία του προσφέροντος, άρα και πάλι σχετίζονται με τον ως άνω ειδικό κύκλο εργασιών. Εξάλλου, ο παραπάνω πίνακας εμπειρίας στην παροχή υπηρεσιών μαζικής εστίασης λειτουργεί και ως αποδεικτικό του έτερου κριτηρίου της Ομάδας Β, ήτοι του Β1, δηλαδή της εμπειρίας σε υπηρεσίες μαζικής εστίασης, σύμφωνα με το Κεφ. Γ.5 της διακήρυξης το οποίο ορίζει ότι ακριβώς και η ως άνω περιγραφή και μέσα απόδειξης του κριτηρίου Β1 στη σελ. 24 της διακήρυξης. Η δε ληπτέα υπόψη εμπειρία όσον αφορά το κριτήριο Β1 είναι αυτή που αφορά υπηρεσίας μαζικής σίτισης κατά τα έτη 2014, 2015 και 2016 και το ελάχιστο ζητούμενο είναι ότι ο προσφέρων για κάθε ένα από τα τρία αυτά έτη και για 9 μήνες ανά κάθε ένα από τα έτη αυτά παρείχε πλήρη σίτιση, δηλαδή γεύμα και δείπνο, σε τουλάχιστον 1.500 άτομα συγχρόνως και καθημερινά. Δεν λαμβάνονται δε υπόψη περιστασιακές, ολιγοήμερες και όλως βραχυχρόνιες τροφοδοσίες εκδηλώσεων. Άρα, το ζητούμενο για την πλήρωση του ελαχίστου αυτού για την αποδοχή της προσφοράς ορίου ήταν σωρευτικά πρώτον, η σίτιση να ήταν καθημερινή, δεύτερον πλήρης δηλαδή με γεύμα και δείπνο ανά κάθε ημέρα, τρίτον, να παρεχόταν συστηματικά δηλαδή στο πλαίσιο μιας σύμβασης διαρκούς εξυπηρέτησης της οικείας ανάγκης και όχι περιστασιακά, τέταρτον να καλύπτει τουλάχιστον 9 πλήρεις μήνες που θα έπρεπε να ανήκουν εντός κάθε ενός από τα ως άνω έτη (μη αρκούσας επί παραδείγματι μιας σίτισης με συνεχή τυχόν διάρκεια επί 32 μήνες και συγκεκριμένα από 1-1-2014 έως και 31-8-2016, αφού άφηνε ακάλυπτο διάστημα 4 μηνών εντός ενός από τα τρία αυτά έτη) και πέμπτον, η σίτιση αυτή να αφορούσε συγχρόνως, ανά κάθε ημέρα και για κάθε ληπτέο υπόψη μήνα ανά κάθε έτος τουλάχιστον 1.500 άτομα. Από κανένα όμως στοιχείο ή τη διατύπωση της διακήρυξης δεν προκύπτει ότι η κάθε επιμέρους σύμβαση θα έπρεπε να αφορά μόνη της 1.500 τουλάχιστον άτομα, άλλως δεν θα

λαμβάνοταν υπόψη για την πλήρωση του ως άνω ελαχίστου κριτηρίου, αφού η διακήρυξη ανέφερε ότι το ζητούμενο είναι ο προσφέρων να «*παρέχει πλήρη σίτιση... σε τουλάχιστον 1.500 άτομα*» και όχι να διατηρεί συμβάσεις σίτισης για τουλάχιστον 1.500 άτομα. Άρα, ο αριθμός των 1.500 ατόμων τίθεται ως ο ελάχιστος αριθμός συγχρόνως σιτιζόμενων συστηματικώς και καθημερινά από τον προσφέροντα, ανεξαρτήτως αντισυμβαλλομένου και επιμέρους συμβάσεως, ήτοι δυνατό να προκύψει και αθροιστικά από τον συνδυασμό περισσότερων συγχρόνως εκτελουμένων συμβάσεων (αρκεί όλες να αφορούσαν καθημερινή, συστηματική και πλήρη σίτιση), προκειμένου ο προσφέρων να αποδεικνύει την επί τουλάχιστον 9 μήνες ανά έτος παροχή τέτοιας αθροιστικής σίτισης στο κοινό. Δεν τέθηκε, όμως, ως ο ελάχιστος αριθμός σιτιζομένων ανά σύμβαση, προκειμένου αυτή να ληφθεί υπόψη τόσο για την πλήρωση του ελαχίστου ορίου, όσο και για την περαιτέρω αξιολόγηση και υπερβαθμολόγηση της προσφοράς, όπως αβάσιμα υποστηρίζει ο προσφεύγων. Άρα, η πλήρωση του ειδικότερου όρου περί των 1.500 καθημερινώς σιτιζομένων επί 9 μήνες εντός του ίδιου έτους, επέρχεται όταν ο προσφέρων επιτυγχάνει εντός κάθε συγκεκριμένου έτους εκ των 2014, 2015 και 2016 διάστημα που αντιστοιχεί σε 9 μήνες κατά το οποίο σίτιζε ταυτοχρόνως ανά έκαστη ημέρα τουλάχιστον 1.500 άτομα. Η απαίτηση αυτή μπορεί να ικανοποιηθεί είτε πρώτον, με μία ενιαία σύμβαση διαστήματος από 9 μήνες και άνω (αρκεί οι μήνες να ανήκουν όλοι στο ίδιο έτος) που αφορά μόνη της σίτιση από 1.500 άτομα και άνω είτε δεύτερον, με περισσότερες συμβάσεις έκαστη για 1.500 σιτιζόμενους και άνω, διαστήματος όμως η κάθε μία κάτω των 9 μηνών εντός του ίδιου έτους, αρκεί όμως όλες μαζί συνδυαστικά να καλύπτουν διάστημα που αντιστοιχεί σε 9 μήνες εντός του έτους και δη χωρίς να απαιτείται οι μήνες αυτοί ούτε να είναι συνεχείς, ήτοι ο ένας επόμενος του άλλου ούτε να είναι διασπασμένοι σε ελάχιστα αποδεκτά διαστήματα ούτε να καλύπτονται πλήρως, υπό την έννοια ότι αρκεί το σύνολο του καλυπτόμενου χρόνου να αθροίζει 9 μήνες εντός του ίδιου έτους και όχι να καλύπτονται 9 μήνες από την πρώτη ημέρα ως και την τελευταία τους (άρα προσμετρώνται για την κάλυψη της ελάχιστης απαίτησης και συμβάσεις που εκκινούν μετά την πρώτη ημέρα του μηνός ή λήγουν πριν την τελευταία του, ως και κάθε διάστημα

σύμβασης που διανύεται εντός μέρους κάποιου μήνα) είτε τρίτον, με περισσότερες συμβάσεις διάρκειας από 9 μήνες και άνω αλλά για λιγότερα των 1.500 ατόμων εφόσον συνδυαστικά μεταξύ τους, καλύπτουν διάστημα που αντιστοιχεί συγχρόνως σε 9 μήνες κατά τους οποίους έστω και εν μέρει συνδιανύονται και ταυτόχρονα στη σίτιση κατά το διάστημα στο οποίο διανύονται συγχρόνως 1.500 τουλάχιστον ατόμων ανά ημέρα είτε τέταρτον με συνδυασμό των ανωτέρω, εφόσον σε κάθε περίπτωση συγχρόνως καλύπτεται εντός κάθε έτους διάστημα που αθροιστικά αντιστοιχεί σε 9 μήνες και επί κάθε ημέρα αυτού του διαστήματος σιτίζονται από τον προσφέροντα (ασχέτως αριθμού συμβάσεων και αντισυμβαλλομένων βάσει των οποίων αυτός σιτίζει) τουλάχιστον 1.500 άτομα (ούτως καλύπτει την απαίτηση ο συνδυασμός μια σύμβασης με διάρκεια 1/1-30/11 για 1000 άτομα με μια σύμβαση με διάρκεια 1/2-31/12 για 500 άτομα, αφού κατά το διάστημα 1/2-31/10 σιτίζονται καθημερινά 1.500 άτομα συνδυαστικά και από τις δύο συγχρόνως διανυόμενες συμβάσεις και το διάστημα κατά το οποίο διανύονται συγχρόνως καλύπτει 9 μήνες) , (ούτως καλύπτει την απαίτηση ο συνδυασμός μίας σύμβασης διάρκειας 1/1-30/6 για 200 άτομα με μία σύμβαση διάρκειας 1/2-31/7 για 1.300 άτομα, μία σύμβαση διάρκειας 1/7-31/8 1000 ατόμων, μία σύμβαση διάρκειας 10/8-30/9 1.000 ατόμων και μία σύμβαση 10/10-20/12 για 2.000, αφού από 1/2-30/6, δηλαδή 5 μήνες, προκύπτουν 1.500 ανά ημέρα σιτιζόμενα άτομα, από 1/7-31/7, δηλαδή 1 μήνα, 2.300 άτομα, από 10/8-31/8, δηλαδή 21 ημέρες 2.000 σιτιζόμενα άτομα και από 10/10-20/12 δηλαδή 71 ημέρες 2.000 σιτιζόμενα άτομα και εν τέλει προκύπτουν από 1.500 σιτιζόμενα άτομα και άνω για 6 μήνες και 92 ημέρες ήτοι για διάστημα άνω των 9 μηνών, δεν καλύπτει όμως την απαίτηση ο συνδυασμός μιας σύμβασης διάρκειας 1/1-30/4 για 3.000 άτομα με μια σύμβαση 1/3-31/8 για 2.000 άτομα και με μια σύμβαση 1/6-31/12 για 1.000 άτομα διότι ο αριθμός των τουλάχιστον 1.500 σιτιζομένων συντρέχει μόνο από 1/1 έως και 31/8 ήτοι για μόνο 8 μήνες εντός του έτους). Περαιτέρω, τονίζεται πως τα παραπάνω τέθηκαν ως το ελάχιστο αποδεκτό όριο, ήτοι αυτό η κάλυψη του οποίου επέφερε βαθμολογία 100 και η μη κάλυψή του μηδενισμό και αποκλεισμό της προσφοράς. Ούτε, κατ' αποτέλεσμα, ο κατά το κριτήριο B1 αριθμός μερίδων σίτισης (για τις πλημμέλειες

του οποίου βλ. αμέσως κατωτέρω στην παρούσα σκέψη) που λαμβάνονται υπόψη για τη σύγκριση των προσφορών, υπολογίζεται επί τη βάση αποκλειστικώς των συμβάσεων που αφορούν από 1.500 σιτιζόμενους και άνω και συγχρόνως με διάρκεια άνω των 9 μηνών εντός εκάστου έτους ούτε οι συμβάσεις μαζικής πάντως και πλήρους σίτισης που δεν φέρουν τα παραπάνω δύο σωρευτικά χαρακτηριστικά, εξαιρούνται από τον συνυπολογισμό στο κριτήριο Β1. Το δε αξιολογούμενο αντικείμενο για την εξαγωγή της βαθμολογίας, εφόσον το ελάχιστο αυτό όριο πληρείται είναι το πλήθος των αποδεκτών της μαζικής σίτισης, ήτοι των σιτιζομένων και συγκεκριμένα ο ημερήσιος μέσος όρος σιτιζομένων και δη συγκριτικά μεταξύ των προσφερόντων («το πλήθος των αποδεκτών των υπηρεσιών αυτών, ο ημερήσιος μέσος όρος των σιτισθέντων» κατά το γράμμα της διακήρυξης, με τον ημερήσιο μέσο όρο σιτισθέντων να συνιστά επεξήγηση του πλήθους αποδεκτών). Είναι δε σαφές ότι το σύνολο των ημερησίων σιτίσεων που παρασχέθηκαν εντός της τριετίας και ο ημερήσιος μέσος όρος αυτών εντός της τριετίας συνιστούν ταυτόσημες έννοιες, αφού ο ημερήσιος μέσος όρος εξάγεται με διαίρεση του συνόλου των ημερησίων σιτίσεων δια του αριθμού των ημερών από 1/1/2014-31/12/2016 που σε κάθε περίπτωση είναι κοινές και ίδιες για κάθε διαγωνιζόμενο και αντικειμενικά δεδομένες. Επομένως, η βαθμολογία επί του κριτηρίου Β1 έπρεπε να εξαχθεί βάσει της σύγκρισης του αριθμού ή σε κάθε περίπτωση ημερησίου μέσου όρου των ημερησίως σιτισθέντων σε συνολικό επίπεδο για τα τρία κρίσιμα έτη, δηλαδή του ηλικίου του συνόλου των σιτισθέντων επί του αριθμού των ημερών σίτισής τους δια του αριθμού των ημερών που διαρκούν τα 3 αυτά έτη ($365+365+366=1.096$ ημέρες). Και ναι μεν η διακήρυξη επαφίει αξιολογική ευχέρεια στην αναθέτουσα να σταθμίσει μεταξύ των δύο αυτών αυτοτελών παραμέτρων βαθμολόγησης του κριτηρίου Β1, πλην όμως θέτει με σαφήνεια την ως άνω παράμετρο, ως τη ληπτέα υπόψη για τη βαθμολόγηση, με αποτέλεσμα η τυχόν βαθμολογία να πάσχει εφόσον δεν προκύπτει ότι ελήφθη υπόψη, συσταθμίσθηκαν μεταξύ τους και εν τέλει συγκρίθηκαν μετ' αυτών των άλλων προσφορών, τα στοιχεία κάθε προσφοράς, ως προέκυπταν από τον κατάλογο συμβάσεων που συμπροσκομίσθηκε μετ' αυτής, επί της ως άνω πάντως

παραμέτρου. Αντίθετα, δεν τέθηκε ως το ληπτέο υπόψη στοιχείο βαθμολόγησης το άθροισμα των κατά ημέρα προσδιοριζομένων αριθμών των μερίδων σίτισης στο οποίο αναφέρεται κάθε επιμέρους σύμβαση, όπως προκύπτει, ότι εσφαλμένα έλαβε υπόψη της η αναθέτουσα για τη βαθμολόγηση του οικείου κριτηρίου, σύμφωνα και με όσα αναφέρει τόσο στο πρακτικό της Επιτροπής Διαγωνισμού όσο και στις Απόψεις της. Ούτε η έννοια του «πλήθους των αποδεκτών», το οποίο κατά τον ως άνω όρο της διακήρυξης συμπληρώνεται και επεξηγείται δια του ημερησίου μέσου όρου σιτισθέντων, έχει κάποια σχέση με το άθροισμα των μερίδων που αφορά κάθε σύμβαση αδιαφόρως διάρκειας της. Περαιτέρω, όσον αφορά τουλάχιστον τους δύο έτερους του προσφεύγοντος μετέχοντες, συνάθροισε τους αριθμούς ημερήσιων σιτίσεων ακόμη και μεταξύ συμβάσεων με τον ίδιο αντισυμβαλλόμενο σε διαφορετικούς χρόνους και έτη (δηλαδή εντός μιας συνεχόμενης σε περισσότερα έτη σύμβασης, άθροισε περισσότερες φορές τον αριθμό των ημερησίως σιτιζομένων κάθε επιμέρους συμβάσεως, ήτοι και των παρατάσεων της πρώτης ενιαίας και συνεχούς σύμβασης). Πάντως, αν είχε ακολουθήσει το ίδιο σύστημα, ήτοι τη συνάθροιση των 75 αυτοτελών συμβάσεων και παρατάσεων που δηλώνει στον κατάλογο του ο προσφεύγων θα είχε καταλήξει σε 69.517 «μερίδες» αντί των 24.976, τις οποίες έλαβε υπόψη. Η ως άνω δε έννοια του πλήθους αποδεκτών, δεδομένου δε ότι ουδόλως η διακήρυξη όρισε ότι δεν λαμβάνονται υπόψη οι συνεχίσεις των ιδίων συμβάσεων με τον ίδιο αντισυμβαλλόμενο, άρα ότι δεν υπολογίζεται το σύνολο των διαφορετικών προσώπων που σιτίσθηκαν (πράγμα που είναι και αδύνατο να αποδειχθεί αφού δεν είναι δυνατό στο πλαίσιο μιας συνεχιζόμενης ή παρατεινόμενης με νέα σύμβασης, συμβατικής σχέσης, να ανευρεθεί ποιοι ήταν οι σιτιζόμενοι) δύναται να νοηθεί μόνο ως το σύνολο των ατόμων που ημερησίως σιτίσθηκαν, όπως ορθά και με σαφήνεια επεξηγεί ο οικείος όρος της διακήρυξης. Ούτε εξάλλου, η αναθέτουσα με την αιτιολογία της προσβαλλομένης ή τις Απόψεις της εξήγησε πως κατέληξε στους οικείους αριθμούς ή γιατί ακολούθησε τον παραπάνω τρόπο υπολογισμού ή γιατί ενώ στους δύο άλλους μετέχοντες απλώς άθροισε τους αριθμούς μερίδων ανά σύμβαση, δεν κατέληξε σε αντίστοιχο αποτέλεσμα με τον προσφεύγοντα, με αποτέλεσμα να είναι όλως

αναιτιολόγητη η βαθμολογία στο κριτήριο Β1. Περαιτέρω, και σε κάθε περίπτωση, προκύπτει πως η αναθέτουσα δεν έλαβε υπόψη τον ημερήσιο μέσο όρο σιτιζομένων ή έστω τον συνολικό αριθμό ημερησίων σιτίσεων εντός των τριών αυτών ετών (καθώς, δεδομένου ότι ο διαιρέτης για την εξαγωγή του μέσου όρου, ήτοι ο αριθμός των ημερών των 3 αυτών ετών είναι δεδομένος, η σύγκριση ημερησίων μέσων όρων ισοδυναμεί με τη σύγκριση του διαιρετέου, δηλαδή του συνολικού εντός των τριών αυτών ετών ημερησίων σιτίσεων, δηλαδή του αθροίσματος των επιμέρους γινομένων των ανά σύμβαση επιμέρους σιτιζομένων επί τον αριθμό των ημερών που η σύμβαση διήρκεσε εντός του διαστήματος 1-1-2014 έως και 31-12-2016. Αντίθετα, όπως εσφαλμένα, τόσο κατά τη διακήρυξη όσο και μαθηματικά, έλαβε υπόψη της και συνέκρινε ένα άθροισμα των ανά σύμβαση αριθμών σιτιζομένων αδιαφόρως της διάρκειας εκάστης συμβάσεως, με αποτέλεσμα να συναθροίζονται για την εξαγωγή του ανά προσφέροντος συγκριτέου αθροίσματος και δη με όπως ισότιμο τρόπο ο αριθμός σιτιζομένων συμβάσεων που καλύπτουν το σύνολο της ετήσιας διάρκειας με τον αριθμό σιτιζομένων σε συμβάσεις που καλύπτουν ολιγόμηνα εντός του έτους διαστήματα. Το δε εξαγόμενο άθροισμα δεν αντιστοιχεί ούτε σε συνολικό αριθμό ημερησίων σιτίσεων ούτε σε οτιδήποτε έχουν λογική και πραγματική σημασία, αφού το άθροισμα του αριθμού των σιτιζομένων ανά σύμβαση αποκομμένο από τη διάρκεια της σίτισης εκάστης συμβάσεως σε ουδέν λογικό συμπέρασμα και συγκρίσιμο αποτέλεσμα οδηγεί, ενώ αντίστοιχα καταλήγει σε κίνδυνο άνισης μεταχείρισης (αφού προσφέροντες με περισσότερες συμβάσεις με μεγάλο αριθμό σιτιζομένων πλην μικρού διαστήματος ευνοούνται έναντι προσφερόντων με συμβάσεις μικρότερου μεν αριθμού σιτιζομένων πλην όμως μεγαλύτερης, εντός του κρίσιμου διαστήματος διάρκειας, οι οποίοι καταλήγουν όμως να έχουν προσφέρει μεγαλύτερο αριθμό ημερησίων σιτίσεων από τους πρώτους), χωρίς μάλιστα κανένα έρεισμα και κατ' αντίθεση στο γράμμα της διακήρυξης, που αναφέρθηκε σε ημερήσιο μέσο όρο σιτιζομένων. Ενώ δε η διακήρυξη αναφερόταν σε αριθμό αποδεκτών, το ως άνω μέγεθος που εξήχθη δεν αντιστοιχεί σε κάτι τέτοιο, αφού Η δε αναθέτουσα όφειλε αντί να λάβει ως απόλυτο μέγεθος τους αριθμούς των ανά σύμβαση σιτιζομένων, να

πολλαπλασιάσει αυτούς με τις ανά σύμβαση ημέρες διάρκειας της (με τη διάρκεια υπολογιζόμενη αποκλειστικά εντός του κρίσιμου διαστήματος 1-1-2014 έως και 31-12-2016), κατόπιν να αθροίσει τα ανωτέρω και εν τέλει να σταθμίσει το συνολικό άθροισμα με τον αριθμό διαφορετικών φορέων που έλαβαν εντός της παραπάνω τριετίας τις υπηρεσίες (και προφανώς δεν θα έπρεπε να υπολογίσει περισσότερες της μία φορές τους πελάτες με συμβάσεις πολυετούς διάρκειας, αλλά να τους λάβει υπόψη ως έναν ανά περίπτωση, αφού η διακήρυξη το κριτήριο της διάρκειας της σύμβασης το συσχέτισε με το αποτέλεσμα του συνολικού αριθμού ημερησίων σιτίσεων, δηλαδή τον διαιρετέο για την εξαγωγή του ημερησίου μέσου όρου και όχι με τον αριθμό των αντισυμβαλλομένων, η οποία κατά κοινή λογική μετρώνται επιμέρους ανά την εκάστη ταυτότητά τους και δεν μετρώνται περισσότερες φορές, αναλόγως πόσα έτη διαρκεί η σύμβασή με αυτούς). Δεδομένου δε, ότι η εν γένει αξιολόγηση επί του κριτηρίου B1 πάσχει λόγω των ως άνω θεμελιωδών μαθηματικών και λογικών σφαλμάτων, η τυχόν κατ' αποδοχή του πρώτου ειδικότερου ισχυρισμού του επί του δεκάτου λόγου της προσφυγής του ως προς το ότι εσφαλμένα εκτιμήθηκε και συναξιολογήθηκε η προσφορά του ως προς τις μερίδες σίτισης που συγκροτούν την εμπειρία του, σύμφωνα με τον υποβληθέντα οικείο πίνακά του και δη μετά ρητής αναφοράς των ως άνω όρων της διακήρυξης, οι οποίοι όμως ουδόλως τηρήθηκαν από την αναθέτουσα, αναπομπή της υπόθεσης στην αναθέτουσα προς άρση της πλημμελούς αξιολόγησης επί του κριτηρίου B1 δεν δύναται παρά να λάβει υπόψη της και να συμπεριλάβει την άρση του ως άνω μείζονος σφάλματος, το οποίο σε κάθε περίπτωση στρεβλώνει την ίση μεταχείριση των διαγωνιζομένων και καταργεί την ίδια τη λογική της αξιολόγησης επί του κριτηρίου αυτού, καθιστώντας εν όλω αυθαίρετη την όποια κρίση της αναθέτουσας και την όποια αιτιολογία της ερειδόμενη επί μείζονος και ιδίως θεμελιώδους για κάθε επιμέρους συμπέρασμα επί του κριτηρίου αυτού, πλημμέλειας. Αντίστοιχα, δε όσον αφορά το κριτήριο B2 περί ειδικού κύκλου εργασιών, ναι μεν ο ειδικός αυτός κύκλος ορίζεται ως προς το αντικείμενο της υπό ανάθεση σύμβασης, δηλαδή τη μαζική σίτιση, πλην όμως όχι αποκλειστικά βάσει των συμβάσεων παροχής της που αφορούν τουλάχιστον 1.500 άτομα υπό καθημερινής βάσεως, με δύο πλήρη

γεύματα ημερησίως και διαρκούσες επί 9 μήνες ανά έτος. Αυτά ουδόλως προκύπτουν από την περιγραφή του κριτηρίου B2, το οποίο μάλιστα αναφέρεται ρητά σε «συνολικό» κύκλο εργασιών από τις υπηρεσίες για τις οποίες διεξάγεται ο διαγωνισμός και όχι για άθροισμα συμβάσεων με τα παραπάνω σωρευτικά στοιχεία, τα οποία εξάλλου, κατά τα ανωτέρω, τίθενται αποκλειστικά στο πλαίσιο του κριτηρίου B1 όσον αφορά τις ελάχιστες απαιτήσεις για την πλήρωσή του και τη βαθμολόγηση σε αυτό με 100. Τα περί αντιθέτου επικαλούμενα από τον προσφεύγοντα δεν ευρίσκουν κανένα έρεισμα στη διακήρυξη και την εκεί περιγραφή του κριτηρίου B2 και συνιστούν δική του δημιουργική και διασταλτική αυτής ερμηνεία, παρότι σε κάθε περίπτωση, οι παραπάνω όροι είναι σαφείς, έτυχαν ανεπιφύλακτης αποδοχής από τον προσφεύγοντα και τους έτερους διαγωνιζομένους, ενώ ακόμη και αν υπολαμβάνονταν ότι ήταν ασαφείς αλλά παρέπεμπαν σε όσα ο προσφεύγων επικαλείται, πράγμα που πάντως ουδόλως προκύπτει, και πάλι οι οικείες σιωπηρές και ασαφείς απαιτήσεις δεν θα μπορούσαν να αντιταχθούν κατά των προσφερόντων, το πρώτον κατά το στάδιο της αξιολόγησης. Συνεπώς, ούτε στο πλαίσιο του κριτηρίου B1 αποκλειόταν η λήψη υπόψη συμβάσεων μαζικής σίτισης που δεν κάλυπταν 9 μήνες το έτος και τουλάχιστον 1500 άτομα συγχρόνως ούτε κατό κριτήριο B2 αποκλειόταν η λήψη υπόψη του ειδικού μεν κύκλου εργασιών επί μαζικής σίτισης, ο οποίος δεν προέκυπτε ειδικώς απός συμβάσεις με τα χαρακτηριστικά που θέτει το κριτήριο B1 περί του ελαχίστου επιπέδου που πρέπει κάθε προσφέρων να αποδείξει για την αποδοχή της τεχνικής προσφοράς του και δη από συμβάσεις που αφορούν συγχρόνως 1.500 σιτιζόμενους και διάρκεια τουλάχιστον 9 μηνών εντός του έτους. Κατ' αποτέλεσμα, πρέπει να απορριφθούν ο δεύτερος και ο έβδομος λόγος της προσφυγής, ως και ο δεύτερος ειδικότερος ισχυρισμός του δέκατου λόγου της προσφυγής.

9. Επειδή, εν προκειμένω, ο οικονομικός φορέας «.....» υπέβαλε μεν τις απαιτούμενες βεβαιώσεις καλής εκτέλεσης, πίνακα εμπειρίας κυριοτέρων συμβάσεων επί του αντικειμένου της διακήρυξης ανά έτος και στοιχειοθετημένους από τις οικείες βεβαιώσεις τζίρου πελατών, πλην όμως στην υπεύθυνη δήλωση

κύκλου εργασιών του δεν δήλωσε ειδικό κύκλο εργασιών, αλλά τον συνολικό κύκλο εργασιών του από κάθε δραστηριότητα και συγκεκριμένα 7.199.861,29 ευρώ για το 2014, 5.778.730,52 για το 2015 και 12.013.622,46 ευρώ για το 2016 και συνολικά 24.992.214,27 ευρώ για το σύνολο της τριετίας ή μέσο συνολικό κύκλο εργασιών 8.330.738,09 ευρώ. Το ότι τα ως άνω ποσά αντιστοιχούν στον γενικό και συνολικό από κάθε δραστηριότητα και όχι ειδικό επί μαζικής σίτισης (λόγω τυχόν ασάφειας της δήλωσής του) κύκλο εργασιών προκύπτει ευθέως από τις χρηματοοικονομικές καταστάσεις που υπέβαλε με την προσφορά του, για τα αντίστοιχα έτη, εκ των οποίων προκύπτουν ακριβώς τα ανωτέρω ποσά ως ο κύκλος εργασιών της εταιρίας (ενώ στην κατάσταση αποτελεσμάτων χρήσεως δηλώνεται ο συνολικός κύκλος εργασιών του νομικού προσώπου). Αβασίμως δε, επικαλείται η αναθέτουσα ότι το αντίστοιχο μέγεθος συγκρίθηκε και αξιολογήθηκε για όλες τις μετέχουσες, αφού όσον αφορά τον προσφεύγοντα ελήφθη υπόψη ο με σαφήνεια δηλωθείς από τον ίδιο ειδικός κύκλος εργασιών, ανερχόμενος σε συνολικό άθροισμα τριετίας 20.338.450,98 ευρώ. Συνεπώς, όχι μόνο τα ως άνω μεγέθη της προσφοράς του παραπάνω οικονομικού φορέα δεν ήταν συγκριτέα ως προς το κριτήριο B2 μετά των προσφορών των άλλων μετεχόντων και δη του προσφεύγοντος, ο οποίος μάλιστα έλαβε και μικρότερη από αυτόν βαθμολογία, ο δε ως άνω οικονομικός φορέας έτυχε ευνοϊκής μεταχείρισης από την αναθέτουσα στη συγκριτική βαθμολόγηση δεδομένης της λήψη υπόψη ως προς αυτόν μεγέθους μεγαλύτερου από τον ζητούμενο ειδικό κύκλο εργασιών. Αλλά και η δήλωση κύκλου εργασιών του που ελήφθη υπόψη από την αναθέτουσα δεν συσχετιζόταν με τα απαραίτητα ζητούμενα του άρ. 5 ΟΜΑΔΑ Β Κριτήριο 2 ως και συγχρόνως τη σελ. 43 διακήρυξης, στο Κεφάλαιο Γ' περί Τεχνικών Απαιτήσεων και Προδιαγραφών της διακήρυξης, αλλά με το όλως άσχετο με την αξιολόγηση τεχνικών προσφορών δικαιολογητικό περί κριτηρίου επιλογής του άρ. 3 παρ. Α-ΔΙΚΑΙΟΛΟΓΗΤΙΚΑ της διακήρυξης. Τονίζεται δε ότι τα ζητούμενα προς αξιολόγηση στο κριτήριο B2 που αφορά τη βαθμολόγηση των τεχνικών προσφορών είναι διάφορα των απαιτούμενων από το άρ. 3 παρ. Α-ΔΙΚΑΙΟΛΟΓΗΤΙΚΑ της διακήρυξης όπου ζητείται γενικός και συνολικός από κάθε δραστηριότητα κύκλος εργασιών, τουλάχιστον 3.522.600 ευρώ, στοιχείο που

όμως ετέθη όχι ως κριτήριο αξιολόγησης και δη μέρος της τεχνικής προσφοράς, αλλά ως μέρος του σταδίου καταρχήν δικαιολογητικών και καταρχήν πλήρωσης κριτηρίου ποιοτικής επιλογής κατ' άρ. 75 Ν. 4412/2016 (βλ. Απόφαση ΑΕΠΠ 231/2017 περί διαφοράς κριτηρίων επιλογής από κριτήρια αξιολόγησης), ουδόλως δε η προσκόμιση των μεν και η απόδειξη πλήρωσης κριτηρίου επιλογής συνιστά συγχρόνως και προσκόμιση των αυτοτελώς ζητουμένων, από το άρ. 3 παρ. Β-ΤΕΧΝΙΚΗ ΠΡΟΣΦΟΡΑ, το άρ. 5 Β' ΟΜΑΔΑ Κριτήριο 2 και με παραπομπή στο Κεφ. Γ' περί Τεχνικών Προδιαγραφών, στο πλαίσιο εξέτασης κριτηρίων αξιολόγησης, πολλώ δε μάλλον πλήρωση και του δεύτερου αυτού αυτοτελούς όρου και δη ληπτέο υπόψη στοιχείο κατά αυτήν καθαυτήν την αξιολόγηση τεχνικών προσφορών, ήτοι επόμενο και αυτοτελές στάδιο της διαδικασίας (βλ. Απόφαση ΑΕΠΠ 120/2017). Όμως, ο παρεμβαίνων υπέβαλε υπεύθυνη δήλωση με τα στοιχεία και την αξία των εκτελεσθεισών συμβάσεων μαζικής σίτισης που επικαλείται και ως εμπειρία. Συνεπώς, ο οικείος ειδικότερος ισχυρισμός του προσφεύγοντος ότι δεν προσκόμισε δήλωση κύκλου εργασιών ειδικώς όσον αφορά τις υπηρεσίες για τις οποίες διεξάγεται ο διαγωνισμός, ο οποίος συνίσταται στην αξία εκτελεσθέντων έργων, κατά τη ρητή διατύπωση των σελ. 24 και 43-44 της διακήρυξης είναι αβάσιμος. Όμως, από τον κατάλογο συμβάσεων που υπέβαλε με την προσφορά του ο παρεμβαίνων και την υπεύθυνη δήλωση του με τα οικεία στοιχεία ανά έτος προκύπτει ότι η αθροιστική τους αξία είναι 4.239.785,85 ευρώ για το 2014, 3.789.345,42 ευρώ για το 2015 και 8.782.358,44 ευρώ για το 2016 και συνολικά 16.811.489,70 ευρώ για τα τρία έτη ή κατά μέσο όρο 5.603.829,90 ευρώ. Το άθροισμα αυτό είναι κατά 32,74% μικρότερο του ληφθέντος υπόψη για τη βαθμολόγηση της προσφοράς του (αντίστροφα δε, το ληφθέν υπόψη μέγεθος γενικού κύκλου εργασιών ήταν 48,66% μεγαλύτερο του ως άνω αθροίσματος). Εξάλλου, εν προκειμένω η επίδραση της παρανομίας αυτής στο κύρος της προσβαλλομένης είναι εισέτι μεγαλύτερη, δεδομένου ότι το ως άνω στοιχείο του ειδικού κύκλου εργασιών χρησιμοποιήθηκε και ως το Β2 κριτήριο αξιολόγησης προσφορών, με την προσφορά του παρεμβαίνοντος εν προκειμένω να αντιπαραβάλλεται ως προς τον γενικό κύκλο εργασιών της με τα κατά τεκμήριο και λογική συνέπεια

διαφορετικά μεγέθη, δηλαδή ειδικούς κύκλους εργασιών των λοιπών μετεχόντων και ούτως έλαβε χώρα σύγκριση μεταξύ ανομοίων. Καθώς δε, η ως άνω πλημμέλεια επέδρασε στην ίδια τη σύγκριση μετά των άλλων προσφορών και την εν γένει βαθμολόγηση του κριτηρίου Β2, ναι μεν η προσβαλλόμενη δεν πάσχει επί τη βάση μη προσκόμισης ζητούμενου δικαιολογητικού και στοιχείων, αφού αυτά κατά τα ανωτέρω προσκομίσθηκαν. Πάσχει όμως, όσον αφορά τα στοιχεία που εσφαλμένα έλαβε υπόψη της η αναθέτουσα, μεταξύ των περισσοτέρων που παρείχε ο παρεμβαίνων, προς τον σκοπό της βαθμολόγησής του αλλά και την εν γένει συγκριτικής αξιολόγησης του κριτηρίου αξιολόγησης Β2. Συνεπώς, ο τρίτος λόγος της προσφυγής, κατά τον οποίο ο παρεμβαίνων ήταν εξ αρχής αποκλειστέος λόγω μη προσκόμισης απαιτούμενου στοιχείου της προσφοράς, πρέπει να απορριφθεί. Πλην όμως, η ακριβώς παραπάνω πλημμέλεια της προσβαλλομένης που διαπιστώνεται, θα εξετασθεί περαιτέρω στο πλαίσιο του ενδέκατου λόγου της προσφυγής.

10. Επειδή, όσον αφορά τον τέταρτο λόγο της προσφυγής, κατά το άρ. 3^ο της διακήρυξης προβλέπεται ότι ως δικαιολογητικό συμμετοχής προσκομίζεται το “Ευρωπαϊκό Ενιαίο Έγγραφο Προμήθειας (ΕΕΕΠ-ESPD), το οποίο αποτελείται από ενημερωμένη υπεύθυνη δήλωση, με τις συνέπειες του Ν 1599/1986 (Α75), προς επιβεβαίωση ότι πληρούν τις ακόλουθες προϋποθέσεις: α) δεν βρίσκεται σε μία από τις καταστάσεις των άρθρων 73 και 74 του Ν. 4412/2016. ^[18]_{SEPI}) πληροί τα σχετικά κριτήρια επιλογής τα οποία έχουν καθορισθεί σύμφωνα με τα ^[19]_{SEPI} άρθρα 75, 76 και 77 του Ν. 4412/2016. □... Το Ευρωπαϊκό Ενιαίο Έγγραφο Προμήθειας (ΕΕΕΠ) υπογράφεται: Α) Στις περιπτώσεις εταιρειών περιορισμένης ευθύνης (Ε.Π.Ε.) και προσωπικών εταιρειών (Ο.Ε. και Ε.Ε.) από όλους τους διαχειριστές, Β) στις περιπτώσεις ανωνύμων εταιρειών (ΑΕ) από το Διευθύνοντα Σύμβουλο, καθώς και από όλα τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου. Το ΕΕΕΠ αποτελείται από επίσημη δήλωση του οικονομικού φορέα ότι ο σχετικός λόγος αποκλεισμού δεν ισχύει και/ή ότι πληρούνται το σχετικό κριτήριο επιλογής και παρέχει τις κατάλληλες πληροφορίες όπως απαιτείται από την Αναθέτουσα Αρχή.... Στην ηλεκτρονική πλατφόρμα του ΕΣΗΔΗΣ έχει αναρτηθεί το ΕΕΕΠ για συμπλήρωση

με τις ανωτέρω συγκεκριμένες απαιτήσεις της σύμβασης, σε μορφή XML, η οποία θα χρησιμοποιηθεί για την δημιουργία απάντησης από τους υποψηφίους. Επίσης, το έντυπο έχει αναρτηθεί και σε μορφή PDF, ώστε οι υποψήφιοι να μπορούν να ελέγχουν ποια πεδία θα πρέπει να συμπληρώσουν. Οι ενδιαφερόμενοι θα πρέπει να χρησιμοποιήσουν την υπηρεσία eΕΕΕΣ για τη συμπλήρωση του ΕΕΕΠ και στη συνέχεια να το υποβάλλουν, ψηφιακά υπογεγραμμένο σε μορφή PDF, μαζί με τα λοιπά δικαιολογητικά συμμετοχής. Επίσης, υποβάλλεται και το αντίστοιχο αρχείο XML. .Ειδικότερα αναφορικά με τη συμπλήρωση του Ενιαίου Ευρωπαϊκού Εντύπου Προμήθειας (ESPD) ο υποψήφιος θα πρέπει: Να εισέλθει στην πλατφόρμα ΕΣΗΔΗΣ και να «κατεβάσει» την αναρτημένη εκεί (σε μορφή xml) φόρμα. Να τηλεφορτώσει το xml αρχείο στην ιστοσελίδα <https://ec.europa.eu/growth/tools-databases/espd>, επιλέγοντας τη γλώσσα, (πχ ελληνικά), στη συνέχεια την ιδιότητα «Οικονομικός Φορέας» και μετά «Εισαγωγή» και να τηλεφορτώσει το xml αρχείο και τέλος να δηλώσει τη χώρα προέλευσής του (πχ «Ελλάδα»). Να συμπληρώσει τα σχετικά πεδία που εμφανίζονται στη φόρμα. Να επιλέξει «εξαγωγή» προκειμένου να αποθηκεύσει το αρχείο XML στην επιφάνεια εργασίας του. Επίσης, να επιλέξει «εκτύπωση» ώστε να μετατρέψει την συμπληρωμένη φόρμα σε μορφή pdf, για να μπορέσει να το υπογράψει ψηφιακά. Τα αρχεία XML και PDF (ψηφιακά υπογεγραμμένο) που θα προκύψουν θα υποβληθούν στην ηλεκτρονική πλατφόρμα του ΕΣΗΔΗΣ, μαζί με τα υπόλοιπα δικαιολογητικά.”. [L] [SEP] Σημειωτέον, πως όλως αβάσιμα καταρχάς, ο παρεμβαίνων επικαλείται ότι και ο προσφεύγων και η δεν υπέβαλαν το xml αρχείο, αφού όπως προέκυψε από έλεγχο των υποβληθέντων αρχείων της προσφοράς τους από το Κλιμάκιο, τόσο ο προσφεύγων όσο και η υπέβαλαν το αρχείο αυτό, ουδόλως δε θα ματαιωνόταν ο διαγωνισμός με αποκλεισμό όλων των προσφερόντων κατ’ αποδοχή από την αναθέτουσα της ως άνω πλημμέλειας, αφού μόνο ο παρεμβαίνων δεν το υπέβαλε. Και τούτο πέραν του ότι ο ως άνω ισχυρισμός του ως τυχόν στρεφόμενος κατά της αποδοχής της προσφοράς άλλων απαραδέκτως προβάλλεται δια της παρεμβάσεως και μπορούσε να προβληθεί δια προδικαστικής προσφυγής, ακόμη δε και στο πλαίσιο της επίκλησης του ενιαίου μέτρου κρίσης, που θα

χωρούσε εάν ο παρεμβαίνων είχε αποκλειστεί και προσέφευγε κατά της αποδοχής άλλων διαγωνιζομένων παρά την ίδια ακριβώς πλημμέλεια για την οποία ο ίδιος απεκλείσθη, πράγμα που πάντως εν προκειμένω ούτως ή άλλως δεν συντρέχει αφού μόνο ο παρεμβαίνων δεν προσκόμισε το ως άνω αρχείο. Ομοίως αβάσιμα αναφέρεται σε μη «προσκόμιση σε φυσική μορφή» εκ μέρους των άλλων διαγωνιζομένων, αφού το αρχείο xml είναι ηλεκτρονικό αρχείο που μόνο ηλεκτρονικά μπορεί να υποβληθεί και όχι φυσικά, ο δε παρεμβαίνων δεν το υπέβαλε ηλεκτρονικά. Πάντως, ουδόλως ο παραπάνω όρος ετέθη επί ρητή ποινή αποκλεισμού, ενώ από το γράμμα του παραπάνω σημείου της διακήρυξης, προκύπτει πως το αρχείο xml παράγεται ως ενδιάμεσο στάδιο για την παραγωγή του τελικού αρχείου .pdf που είναι και αυτό που υπογράφεται ψηφιακά και αποτελεί εν τέλει το ΕΕΕΣ, δηλαδή την υπεύθυνη δήλωση των προσφερόντων περί μη συνδρομής των λόγων αποκλεισμού και της πλήρωσης των κριτηρίων επιλογής. Επιπλέον, η διακήρυξη κατά τα ως άνω ορίζει το ΕΕΕΣ ως υπεύθυνη δήλωση με συγκεκριμένο αντικείμενο, και δη επικαιροποιημένη, υποχρεωτικά δε υπογραφόμενη από σύνολο προσώπων που προσδιορίζει, υπογραμμίζοντας τον χαρακτήρα της ως δεσμευτικής δηλώσεως επαγόμενης κατ' αποτέλεσμα ένομες συνέπειες, ενώ συγχρόνως η θέση υπογραφής βεβαιωμένης ως προς τη γνησιότητα και τον χρόνο θέσης της, δηλαδή κατά ΥΑ56902/215/2017 ψηφιακά, συνιστά αυτονόητο και απαραίτητο στοιχείο μιας τέτοιας δηλώσεως και δεσμεύσεως με κάθε έννομη συνέπεια (βλ. Απόφαση ΑΕΠΠ 96/2017). Κατ' αποτέλεσμα, το αρχείο xml που ουδόλως υπογράφεται, ενώ υπογράφεται μόνο το αρχείο pdf και συνεπώς μόνο αυτό συνιστά τη ζητούμενη υπεύθυνη δήλωση, ήτοι το ΕΕΕΣ. Εξάλλου, δεδομένων των ανωτέρω προβλεπομένων στη διακήρυξη περί του ΕΕΕΣ ως και του ότι στο ίδιο άρθρο 3^ο της διακήρυξης και δη την παρ. Α-ΔΙΚΑΙΟΛΟΓΗΤΙΚΑ σε έτερο σημείο της, σελ. 18, αναγράφεται ότι τα παραπάνω δικαιολογητικά, ήτοι και το ΕΕΕΣ, υποβάλλονται σε μορφή pdf, ήταν εύλογο ο παρεμβαίνων να υπολάβει ότι το τελικώς υποχρεωτικό προς υποβολή αρχείο ήταν αυτό της μορφής pdf και, δεδομένου ότι δεν αναγραφόταν περί xml όρος περί απαραβάτου, ποινής αποκλεισμού ή απορρίψεως, να υπολάβει ότι η υποβολή του xml ήταν συνοδευτική, προαιρετική ή σε κάθε περίπτωση μη

θεσπισθείσα ως υποχρεωτικός όρος του παραδεκτού των προσφορών. Περαιτέρω, το αρχείο xml, λόγω της μορφής του, ούτως ή άλλως και τεχνικά δεν δύναται να αξιολογηθεί, να εξετασθεί και εν τέλει να αναγνωσθεί από το όργανο αξιολόγησης, το μόνο δε εν τέλει αναγνωστέο και αξιολογούμενο, αλλά και δυνάμενο να αξιολογηθεί αρχείο είναι το αρχείο μορφής .pdf, ενώ το αρχείο xml έχει απλώς έναν ενδιάμεσο και συνοδευτικό χαρακτήρα, ο ρόλος του οποίου παύει εντός της διαδικασίας σύνταξης και κατάρτισης ΕΕΕΣ κατά την έκδοση του αρχείου pdf και ούτως, εκ φύσεώς του δεν δύναται να συνιστά ουσιώδες στοιχείο της προσφοράς, η μη προσκόμιση του οποίου, ελλείποντος πάντως όρου περί απαραβάτου της μη προσκομίσεώς του, συγκροτεί μη επουσιώδη έλλειψη αυτής και λόγο άνευ ετέρου αποκλεισμού. Όμως, η δέσμευση από το κανονιστικό περιεχόμενο της διακήρυξης προϋποθέτει (βλ. Απόφαση ΑΕΠΠ 237/2018) ρητό και σαφή όρο της διακήρυξης ή των συνημμένων σε αυτήν παραρτημάτων και εγγράφων ή παραπομπή σε έτερη διάταξη της διακήρυξης, των εγγράφων της σύμβασης ή του νόμου και όχι εκ των υστέρων και κατά την αξιολόγηση το πρώτον ερμηνεία της διακήρυξης με τρόπο ώστε να εισάγονται όροι αποκλεισμού και υποχρεώσεις των προσφερόντων, οι οποίες δεν προέκυπταν από την ίδια τη διακήρυξη (πρβλ. Απόφαση ΑΕΠΠ 237/2017). Επιπλέον, ουσιώδης όρος της διακήρυξης, η παράβαση του οποίου συνιστά λόγο αποκλεισμού, είναι αυτός ο οποίος ρητά προκύπτει ως τέτοιος από το ίδιο το κανονιστικό κείμενο αυτής και τίθεται ούτως ή ως επί ποινή αποκλεισμού ή όποιος συνέχεται αυτονόητα με το εν όλω παραδεκτό και σαφές της προσφοράς και σε κάθε περίπτωση επάγεται έννομες συνέπειες (βλ. Αποφάσεις ΑΕΠΠ 236 και 246/2017 και 69/2018). Εν προκειμένω, δεν συνέτρεχαν οι ως άνω προϋποθέσεις και ούτως δεν ήταν ούτως ή άλλως επιτρεπτός ο αποκλεισμός της προσφοράς του παρεμβαίνοντος λόγω μη προσκόμισης του αρχείου xml. Εξάλλου, κατ' άρ. 102 παρ. 2 Ν. 4412/2016 η αναθέτουσα δύναται για επουσιώδεις ελλείψεις να ζητήσει διευκρινίσεις, οι οποίες όμως εν προκειμένω δεν απαιτήθηκαν, δεδομένης της προσκόμισης εγκύρως ψηφιακά υπογεγραμμένου ΕΕΕΣ (το οποίο είναι αποκλειστικά το αρχείο pdf). Επομένως, πρέπει, και δη για το σύνολο των ως άνω λόγων, να απορριφθεί ο τέταρτος λόγος της προσφυγής.

11. Επειδή, όσον αφορά τον πέμπτο λόγο της προσφυγής προκύπτουν τα ακόλουθα. Κατά το άρθρο 3^ο της διακήρυξης ως προς τα δικαιολογητικά συμμετοχής ορίζεται ότι «Περιλαμβάνονται τα παρακάτω δικαιολογητικά, τα οποία υποβάλλονται ηλεκτρονικά, σε μορφή αρχείου τύπου pdf.... (2.) Ευρωπαϊκό Ενιαίο Έγγραφο Προμήθειας (ΕΕΕΠ-ESPD), το οποίο αποτελείται από ενημερωμένη υπεύθυνη δήλωση, με τις συνέπειες του Ν 1599/1986 (Α75), προς επιβεβαίωση ότι πληρούν τις ακόλουθες προϋποθέσεις: ... α) δεν βρίσκεται σε μία από τις καταστάσεις των άρθρων 73 και 74 του Ν. 4412/2016. β) πληροί τα σχετικά κριτήρια επιλογής τα οποία έχουν καθορισθεί σύμφωνα με τα άρθρα 75, 76 και 77 του Ν. 4412/2016. Ειδικότερα βεβαιώνεται ότι: ... 2) ο οικονομικός φορέας είναι φορολογικά ενήμερος, 3) ο οικονομικός φορέας είναι ασφαλιστικά ενήμερος ως προς τις υποχρεώσεις του που αφορούν τις εισφορές κοινωνικής ασφάλισης (κύριας και επικουρικής) 4. ο οικονομικός φορέας δεν έχει παραβιάσει υποχρεώσεις στον τομέα του περιβαλλοντικού δικαίου 5. ο οικονομικός φορέας δεν έχει παραβιάσει υποχρεώσεις στον τομέα του κοινωνικού δικαίου 6. ο οικονομικός φορέας δεν έχει παραβιάσει υποχρεώσεις στον τομέα του εργατικού δικαίου 7. δεν τελεί υπό πτώχευση ή έχει υπαχθεί σε διαδικασία εξυγίανσης ή ειδικής εκκαθάρισης ή τελεί υπό αναγκαστική διαχείριση από εκκαθαριστή ή από το δικαστήριο ή έχει υπαχθεί σε διαδικασία πτωχευτικού συμβιβασμού ή έχει αναστείλει τις επιχειρηματικές του δραστηριότητες ή εάν βρίσκεται σε οποιαδήποτε ανάλογη κατάσταση προκύπτουσα από παρόμοια διαδικασία, προβλεπόμενη σε εθνικές διατάξεις νόμου. 8) ο οικονομικός φορέας δεν είναι ένοχος σοβαρού επαγγελματικού παραπτώματος, 9) ο οικονομικός φορέας δεν είναι ένοχος ψευδών δηλώσεων, απόκρυψης πληροφοριών, ανικανότητας παροχής των απαιτούμενων εγγράφων και πληροφοριών εμπιστευτικού χαρακτήρα 10. ο οικονομικός φορέας διαθέτει συστήματα διασφάλισης ποιότητας. 11. ο οικονομικός φορέας διαθέτει ασφαλιστήριο συμβόλαιο αστικής ευθύνης έναντι τρίτου ύψους 5.032.260,00€ 12. ο οικονομικός φορέας διαθέτει πιστοληπτική ικανότητα ύψους 2.516.130,00€ 13. ο οικονομικός φορέας θα καταθέσει ισολογισμούς ή αποσπάσματα ισολογισμών της επιχείρησης κατά τις τρεις προηγούμενες του έτους του διαγωνισμού χρήσεις (2014,2015, 2016), σε

περίπτωση που υποχρεούται στην έκδοσή τους ή δήλωση του συνολικού ύψους του ετήσιου κύκλου εργασιών, σε περίπτωση που δεν υποχρεούται στην έκδοση των ανωτέρω, συνυποβάλλοντας νόμιμα αντίγραφα φορολογικών δηλώσεων (φορολογίας εισοδήματος ή εκκαθαριστικών ΦΠΑ). Εάν ο οικονομικός φορέας, για βάσιμο λόγο, δεν είναι σε θέση να προσκομίσει τα ανωτέρω δικαιολογητικά, μπορεί να αποδεικνύει την οικονομική και χρηματοοικονομική του επάρκεια με οποιοδήποτε άλλο σχετικό νόμιμο έγγραφο. 14. ο οικονομικός φορέας θα καταθέσει στοιχεία σχετικά με τον κύκλο εργασιών της επιχείρησης, που αφορά στις παρεχόμενες υπηρεσίες του διαγωνισμού για τις τρεις (3) τελευταίες οικονομικές χρήσεις, ο μέσος όρος των οποίων δεν θα πρέπει να είναι μικρότερος των 3.522.600,00€". Ουδόλως, πάντως ζητείτο να δηλώσουν ο κάθε μετέχων ότι «...θα είναι σε θέση να προσκομίσει βεβαίωση πληρωμής εισφορών κοινωνικής ασφάλισης και φόρων ή να παράσχει πληροφορίες που θα δίνουν τη δυνατότητα στην αναθέτουσα αρχή ή στον αναθέτοντα φορέα να τη λάβει απευθείας, μέσω πρόσβασης σε εθνική βάση δεδομένων σε οποιοδήποτε κράτος μέλος διατίθεται αυτή δωρεάν". Εξάλλου, η μη απάντηση στα ερωτήματα του ΕΕΕΣ συνιστά έλλειψη της προσφοράς και δη ουσιώδη μόνο όταν αυτά συναρτώνται με αντίστοιχους όρους και υποχρεώσεις της διακήρυξης και η συμπερίληψη κάποιου ερωτήματος στο πρότυπο ΕΕΕΣ που αναρτά η αναθέτουσα μετά της διακήρυξης δεν δύναται να ερμηνευθεί ως συνεπαγόμενη εκ πλαγίου και σιγήν θέσπιση όρου επί ποινή αποκλεισμού, καθώς κάτι τέτοιο θα προσέβαλε τις αρχές της ίσης μεταχείρισης, της διαφάνειας και της τυπικότητας (Αποφάσεις ΑΕΠΠ 233-234/2017). Συνεπώς, το οικείο ερώτημα που ο προσφεύγων επικαλείται ότι ο οικονομικός φορέας δεν απάντησε ουδόλως συνιστούσε υποχρεωτικό προς απάντηση ερώτημα και επομένως ο πέμπτος λόγος της προσφυγής προβάλλεται αβασίμως. Αντίθετα, μάλιστα ο ως άνω έτερος μετέχων απάντησε επί κάθε κριτηρίου αποκλεισμού που είχε τεθεί από τη διακήρυξη μεταξύ των οποίων και για την εκ μέρους του τήρηση των ασφαλιστικών, εργατικών, φορολογικών και λοιπών υποχρεώσεών του στο Μέρος ΙΙΙ του ΕΕΕΣ του. Αλυσιτελώς δε προβάλλονται οι ισχυρισμοί περί της Κατευθυντήριας Οδηγίας 23 της ΕΑΑΔΗΣΥ, αφού ουδόλως συνιστούν τα περιλαμβανόμενα σε αυτές

κανονιστικού περιεχομένου διατάξεις, αλλά απλές ερμηνευτικές προσεγγίσεις και κατευθύνσεις προς διευκόλυνση των αναθετουσών και των μετεχόντων. Σε κάθε περίπτωση, ουδόλως η μη απάντηση σε επιμέρους ερωτήματα Μέρος II.A του ΤΕΥΔ/ΕΕΕΣ συνεπάγεται αποκλεισμό της προσφοράς, αν τα αντίστοιχα ερωτώμενα στοιχεία δεν αφορούν τα στοιχεία ταυτότητας του προσφέροντος ή τη σύνθεση των προσφερόντων (δηλαδή αν μετέχει ο δηλών από κοινού με άλλους ή στο πλαίσιο ομίλου) και συγχρόνως δεν συναρτώνται με απαιτούμενα στοιχεία από τη διακήρυξη ή με τους όρους διεξαγωγής της διαδικασίας (επί παραδείγματι το ερώτημα περί εγγραφής σε επισήμους καταλόγους προμηθευτών αφενός δεν έχει νόημα αν η διαδικασία δεν κινείται βάσει τέτοιων καταλόγων, αφετέρου για τις συμβάσεις προμηθειών και υπηρεσιών δεν υφίστανται αυτή τη στιγμή τέτοιοι κατάλογοι). Εξάλλου, και το σημείο της ως άνω Κατευθυντήριας Οδηγίας που αναφέρει ο προσφεύγων παραπέμπει σε πληροφορίες περί την ταυτότητα των οικονομικών φορέων. Επιπλέον των ανωτέρω, όπως βάσιμα ισχυρίζεται ο παρεμβαίνων κατόπιν ελέγχου του ΕΕΕΣ του (βλ. Απόφαση ΑΕΠΠ 59/2018), δοθέντος ότι απάντησε «Ναι» στην ερώτηση σχετικά με την εγγραφή του σε επίσημο κατάλογο, εμφανίστηκαν αυτόματα προς συμπλήρωση μόνο τα πεδία α-δ, καθόσον εν τοις πράγμασι, η δοθείσα απάντηση στην εν λόγω ερώτηση τελεί σε άμεση συνάρτηση με την εμφάνιση είτε των πεδίων (α)-(δ) είτε μόνο του πεδίου (ε). Επομένως, στη βάση των συγκεκριμένων πραγματικών περιστατικών, βάσιμως ο παρεμβαίνων ισχυρίζεται ότι δεν ήταν δυνατή κατά την ηλεκτρονική συμπλήρωση του ΕΕΕΣ, η εκ μέρους του συμπλήρωση του επίμαχου πεδίου (ε). Ούτως εχόντων των πραγμάτων, ο παρεμβαίνων δεν μπορούσε να συμπληρώσει το επίμαχο πεδίο (ε) στην ηλεκτρονική πλατφόρμα, αφού το πεδίο τούτο είχε προαποκλεισθεί λόγω της απάντησης «ΝΑΙ» σε προηγούμενο πεδίο με το οποίο τελούσε σε συνάρτηση. Όμως, η αρχή της ίσης μεταχείρισης και διαφάνειας προϋποθέτει, ότι όλοι οι όροι και τρόποι διεξαγωγής της διαδικασίας αναθέσεως πρέπει να διατυπώνονται με σαφήνεια, ακρίβεια και χωρίς αμφισημία στην προκήρυξη του διαγωνισμού ή στη συγγραφή υποχρεώσεων, κατά τρόπον ώστε, αφενός να παρέχεται σε όλους τους ευλόγως ενημερωμένους και κανονικά επιμελείς υποψηφίους η δυνατότητα να κατανοούν το ακριβές περιεχόμενό τους

και να τους ερμηνεύουν με τον ίδιο τρόπο και, αφετέρου, να καθίσταται δυνατός ο εκ μέρους της αναθέτουσας αρχής αποτελεσματικός και επί ίσοις όροις έλεγχος του αν οι προσφορές των υποψηφίων ανταποκρίνονται στα κριτήρια που διέπουν την εν λόγω σύμβαση (βλ. ΔΕΕ απόφαση της 29ης Απριλίου 2004, C-496/1999 CAS Succhi di Frutta SpA). Παγίως δε έχει κριθεί ότι τυχόν πλημμέλειες των εγγράφων της σύμβασης δεν μπορούν να ερμηνεύονται εις βάρος των διαγωνιζομένων, κατά παράβαση των αρχών του ανταγωνισμού και της παροχής ίσων ευκαιριών (Ε.Α. ΣτΕ 423/2011, 424/2011, 425/2011). Κατά τη δε ηλεκτρονική συμπλήρωση του ΕΕΕΣ μέσω της ειδικής προς τούτο διαδικτυακής υπηρεσίας της Ε.Ε, κατά τα ως άνω, στο Μέρος ΙΙ: Πληροφορίες σχετικά με τον οικονομικό φορέα, Τμήμα Α: Πληροφορίες σχετικά με τον οικονομικό φορέα [...] εφόσον το σχετικό πεδίο: *«Κατά περίπτωση, ο οικονομικός φορέας είναι εγγεγραμμένος σε επίσημο κατάλογο εγκεκριμένων οικονομικών φορέων ή διαθέτει ισοδύναμο πιστοποιητικό [π.χ. βάσει εθνικού συστήματος (προ)επιλογής];»* απαντηθεί με «Ναι» εμφανίζονται αυτόματα τα κάτωθι πεδία :*«α) να αναφέρετε τον σχετικό αριθμό εγγραφής ή πιστοποίησης, κατά περίπτωση:β) Εάν το πιστοποιητικό εγγραφής ή η πιστοποίηση διατίθεται ηλεκτρονικά, να αναφέρετε:γ) Να αναφέρετε τα δικαιολογητικά στα οποία βασίζεται η εγγραφή ή η πιστοποίηση και, κατά περίπτωση, την κατάταξη στον επίσημο κατάλογο: δ) Η εγγραφή ή η πιστοποίηση καλύπτει όλα τα απαιτούμενα κριτήρια επιλογής;»*. Μόνο αν το οικείο πεδίο συμπληρωθεί με «ΟΧΙ» εμφανίζεται το επίμαχο πεδίο (ε) με περιεχόμενο *«ε) Ο οικονομικός φορέας θα είναι σε θέση να προσκομίσει βεβαίωση πληρωμής εισφορών κοινωνικής ασφάλισης και φόρων ή να παράσχει πληροφορίες που θα δίνουν τη δυνατότητα στην αναθέτουσα αρχή ή στον αναθέτοντα φορέα να τη λάβει απευθείας, μέσω πρόσβασης σε εθνική βάση δεδομένων σε οποιοδήποτε κράτος μέλος διατίθεται αυτή δωρεάν;»*. Συνεπώς, ο οικείος ισχυρισμός του παρεμβαίνοντος πρέπει να γίνει δεκτός. Άρα και για το σύνολο όλων των ως άνω λόγων, πρέπει να απορριφθεί ο πέμπτος λόγος της προσφυγής.

12. Επειδή, όσον αφορά τον έκτο λόγο της προσφυγής, προκύπτει ότι

κατά το Κεφ. Γ-ΤΕΧΝΙΚΕΣ ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ-ΠΡΟΔΙΑΓΡΑΦΕΣ, παρ. 1 της διακήρυξης όσον αφορά το προτεινόμενο από τον συμμετέχοντα πρόγραμμα σίτισης προβλέπονται τα εξής *“Το προτεινόμενο πρόγραμμα σίτισης, με ποιινή απόρριψη της προσφοράς, πρέπει να συνοδεύεται από λίστα προμηθευτών του προσφέροντα στο διαγωνισμό με τις απαραίτητες πιστοποιήσεις τους (ISO 22000 HACCP) για κρέας, κοτόπουλα, ψάρια, γαλακτοκομικά, τυροκομικά.”*. Κατά τον ως άνω όρο που ρητά ορίσθηκε ως απαραίτος (πλέον του ότι κατ’ άρ. 3 παρ. Β ΤΕΧΝΙΚΗ ΠΡΟΣΦΟΡΑ της διακήρυξης ορίζεται ότι «ΟΛΟΙ ΟΙ ΟΡΟΙ ΤΩΝ ΤΕΧΝΙΚΩΝ ΠΡΟΔΙΑΓΡΑΦΩΝ ΠΟΥ ΟΡΙΖΟΝΤΑΙ ΣΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΔΙΑΚΗΡΥΞΗ, ΕΙΝΑΙ ΑΠΑΡΑΒΑΤΟΙ ΚΑΙ Η ΟΠΟΙΟΔΗΠΟΤΕ ΜΗ ΣΥΜΜΟΡΦΩΣΗ ΠΡΟΣ ΑΥΤΟΥΣ ΣΥΝΕΠΑΓΕΤΑΙ ΑΠΟΡΡΙΨΗ ΤΗΣ ΠΡΟΣΦΟΡΑΣ»), τα μενού των προσφορών των προσφερόντων, αναλόγως των υλικών εκ των οποίων συνίστανται πρέπει να καλύπτονται και να συνοδεύονται ειδικώς όσον αφορά τα προϊόντα του κρέατος, των κοτόπουλων, των ψαριών, των γαλακτοκομικών και των τυροκομικών από κατάσταση με τους προμηθευτές που θα προμηθεύσουν τους προσφέροντες με τις οικείες πρώτες ύλες και τις πιστοποιήσεις τους περί της προμήθειας των συγκεκριμένων πρώτων υλών. Ουδόλως δε προκύπτει, όπως παρουσιάζει ο παρεμβαίνων, ότι δήθεν ο παραπάνω όρος αφορούσε τυχόν ενδεικτική αναφορά προμηθευτών και απλή απόδειξη ότι εν γένει δύνανται να διαθέσουν κάποια προϊόντα. Αντίθετα και παρά τα όσα ο παρεμβαίνων επικαλείται, από τον παραπάνω όρο και δη τη συσχέτιση του προτεινόμενου προγράμματος σίτισης, δηλαδή των μενού, με τη λίστα των προμηθευτών του προσφέροντα, προκύπτει ότι η λίστα αυτή έπρεπε να είναι εξαντλητική και πλήρης όσον αφορά τα πέντε προϊόντα που αφορά ο όρος, ήτοι κρέας, κοτόπουλο, ψάρια, γαλακτοκομικά, τυροκομικά. Οι δε προμηθευτές ρητά ορίζονται ως αυτοί που προμηθεύουν τον προσφέροντα με τα επίμαχα είδη και μάλιστα ως συνοδευτικό στοιχείο, δηλαδή σε άμεση συνάρτηση με το επιμέρους και ειδικότερο περιεχόμενο, δηλαδή τις ειδικότερες πρώτες ύλες του προγράμματος σίτισης που έκαστος προσφέρει, με το οποίο οι προμηθευτές συσχετίζονται ούτως άμεσα. Περαιτέρω, η πιστοποίηση εκάστου πρέπει να αφορά το προϊόν το οποίο προμηθεύει και αντίστροφα το προϊόν που δηλώνεται

από τον προσφέροντα ότι ο κάθε προμηθευτής προμηθεύει πρέπει να καλύπτεται από την αναγκαία πιστοποίηση. Δεν αρκεί πιστοποίηση επί κάποιου τυχόν προϊόντος ενός προμηθευτή που ο προσφέρων δηλώνει ότι θα τον προμηθεύσει κάποιο άλλο προϊόν, αφενός επειδή το ζητούμενο του όρου και του σαφούς γράμματος είναι η πιστοποίηση των προμηθευτών ως προς το προϊόν που περιλαμβάνεται στο μενού και συγχρόνως προσφέρουν και να καλύπτονται οι πρώτες ύλες από κατάλληλο προμηθευτή που θα τις προμηθεύσει και δη η καταλληλότητά του αποδεικνύεται με την πιστοποίηση, αφετέρου υπό την ίδια, εσφαλμένη, λογική θα δύνατο προσφέρων να προσκομίσει πιστοποιήσεις διαχείρισης προϊόντων άσχετης εταιρίας που δεν θα τον προμηθεύσει τίποτα. Εξάλλου, θα ήταν και αμφίβολη η όλη έννοια του όρου που μάλιστα ρητά τίθεται με ποινή απόρριψης, αν υπολαμβάνονταν ότι οι προμηθευτές δύνατο να έχουν θεωρητική σχέση με τα προϊόντα και απλά ότι αρκούσε να εκτίθενται κάποιες πιστοποιήσεις ενδεικτικά, χωρίς να απαιτείται οι προμηθευτές αυτοί να προσφέρουν και να καλύπτουν τις πρώτες ύλες των μενού της προσφοράς, δεδομένου δε ότι αυτονόητα ο όρος αυτός αφορά τη διασφάλιση ποιότητας των χρησιμοποιούμενων πρώτων υλών. Εν προκειμένω, ο παρεμβαίνων υπέβαλε με την προσφορά του κατάσταση των προμηθευτών που θα χρησιμοποιήσει για την εκτέλεση της σύμβασης, τόσο αυτοτελώς όσο και ως Κεφ. 1.12 εντός του εγγράφου του περί ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΩΝ ΜΕΝΟΥ, μεταξύ δε των οποίων περιλαμβάνεται και η εταιρία όσον αφορά, κατά ρητή αναφορά εκ μέρους της ίδιας της τα «.....». Σε κανένα δε σημείο της κατάστασης αυτής δεν αναφέρεται προμηθευτής για νωπά αλιεύματα, παρά μόνο για κατεψυγμένα που αποτελούν εντελώς διαφορετικό είδος. Και ναι μεν προσκομίζει το ISO της ως άνω εταιρίας, κατά το οποίο αυτή είναι πιστοποιημένη για εμπορία, αποθήκευση και διανομή γαλακτοκομικών, τυροκομικών και ιχθυηρών, ως και για επεξεργασία και συσκευασία τυροκομικών προϊόντων, ουδόλως όμως από την αναφορά στο πιστοποιητικό της αυτό της πιστοποίησης διαχείρισης μεταξύ άλλων και για ιχθυηρά δεν μπορεί να προκύψει ότι ο προσφεύγων τη δηλώνει ως προμηθευτή των νωπών αλιευμάτων. Περαιτέρω, αλυσιτελώς προβάλλει η αναθέτουσα με τις Απόψεις της ότι η υπέβαλε τα

πιστοποιητικά ISO της στο αρχείο 035 της προσφοράς της, αφού αυτά τα πιστοποιητικά αφορούν την ίδια και όχι τους προμηθευτές της και δη τον προμηθευτή νωπών αλιευμάτων, ενώ μάλιστα το αντικείμενο του έκτου λόγου της προσφυγής αφορά το ότι η δεν ανέφερε προμηθευτή για νωπά ψάρια, τον οποίο όφειλε τόσο να δηλώσει ειδικώς, δηλαδή ως προμηθευτή του είδους αυτού, όσο και να υποβάλει την πιστοποίησή του. Εν προκειμένω όμως, εξ αρχής δεν δηλώθηκε από τον παραπάνω προσφέροντα προμηθευτής για το είδος των νωπών ψαριών. Περαιτέρω, ρητά κατά τον ως άνω κατάλογο που υπέβαλε ο οικονομικός φορέας προκύπτει ότι ο προμηθευτής προσδιορίζεται ειδικώς για κατεψυγμένα και όχι για νωπά αλιεύματα. Σε κάθε περίπτωση όμως, στο προταθέν μενού του παρεμβαίνοντος που προσέφερε και αξιολογήθηκε, σε κανένα σημείο δεν μνημονεύεται με σαφήνεια ότι συγκεκριμένο πιάτο περιλαμβάνει νωπό αλιεύμα. Και ναι μεν διακρίνει με την ένδειξη «ΚΤΨ» κάποια κατεψυγμένα αλιεύματα, ενώ σε άλλες περιπτώσεις προσφέρει γεύματα χωρίς την ένδειξη αυτή, όμως από αυτό και μόνο το στοιχείο δεν δύναται να συναχθεί ότι όλα τα μη ρητώς ενδεικνυόμενα πιάτα ως περιέχοντα κατεψυγμένο αλιεύμα, περιέχουν κατ' ανάγκη νωπό. Αντίθετα δε, σε άλλο σημείο της προσφοράς του και δη στο Κεφ. 1.10 του αρχείου περί των ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΩΝ ΜΕΝΟΥ ΤΟΥ, αναφέρει ότι τα αλιεύματα που προσφέρει είναι νωπά ή κατεψυγμένα, χωρίς να προσδιορίζει συγκεκριμένα αλιεύματα ως νωπά ή πιάτα περιέχοντα ειδικώς νωπά ούτε η εν γένει αναφορά του διαζευκτικά σε νωπά ή κατεψυγμένα αρκεί για να θεωρηθεί ότι τα λοιπά πιάτα περιέχουν νωπό αλιεύμα και δη ψάρι (η δε διακήρυξη ρητά ορίζει την ανάγκη πιστοποίησης ειδικώς για «ψάρια»). Κατ' αποτέλεσμα, ο οικείος λόγος της προσφυγής ερείδεται επί εσφαλμένης προϋπόθεσης και συγκεκριμένα ότι ο παρεμβαίνων προσέφερε νωπά ψάρια, πράγμα όμως που δεν δύναται να συναχθεί άνευ ετέρου από την προσφορά του. Εξάλλου, ούτε η διακήρυξη απαιτούσε επί τυχόν ποινή αποκλεισμού απαιτούσε τα ψάρια να είναι νωπά, αντίθετα δε στο Παράρτημα ΙΙ αυτής ορίσθηκε ότι αρκεί να είναι και άμεσης κατάψυξης. Αν δε η αναθέτουσα αμφέβαλε περί του αν τα ψάρια που προσφέρει είναι νωπά ή κατεψυγμένα και αυτό συνιστούσε στοιχείο που σκοπούσε να λάβει υπόψη κατά την αξιολόγηση

των προσφορών καίτοι δεν παρουσιάζεται τίποτα τέτοιο από την αιτιολογία της, δύνατο σε κάθε περίπτωση κατά διακριτική ευχέρεια της να ζητήσει διευκρινίσεις κατ' άρ. 102 παρ. 2 Ν. 4412/2016, δεδομένου ότι ούτως ή άλλως και τα κατεψυγμένα ψάρια παραδεκτώς προσφέρονται κατά τη διακήρυξη και συνεπώς δεν υφίστατο ούτως ή άλλως κάποια ασάφεια περί τυχόν μη πλήρωσης αναγκαίου προσόντος. Σημειωτέον δε, ότι η πιστοποίηση του προμηθευτή που υπέβαλε για την προσφορά του καλύπτει κατεψυγμένα ιχθυρά και αλιεύματα, έτοιμα γεύματα, λουκάνικα, μπιφτέκια και παναρισμένα προϊόντα αλιευμάτων. Επομένως, πρέπει να απορριφθεί ο έκτος λόγος της προσφυγής.

13. Επειδή, η αναθέτουσα κατά τη βαθμολόγηση των προσφορών απολαμβάνει καταρχήν διακριτική ευχέρεια ως προς την απονομή των βαθμολογιών, χωρίς να δεσμεύεται η κρίση της ως προς την τυχόν μέθοδο και σύστημα δια του οποίου θα καταλήξει σε αυτές ή ως προς τις παραμέτρους που θα λάβει υπόψη και του τρόπου με τον οποίο θα τις σταθμίσει. Όμως, άκρο όριο και περίγραμμα άσκησης αυτής της ευχέρειας είναι τα οριζόμενα στη διακήρυξη, το κανονιστικό περιεχόμενο της οποίας δεσμεύει το όργανο αξιολόγησης και ο νόμος και δη οι οικείες περί βαθμολόγησης διατάξεις αυτού, ως και οι γενικές αρχές που διέπουν τις διαδικασίες ανάθεσης δημοσίων συμβάσεων και ειδικότερα οι αρχές της ίσης μεταχείρισης και της διαφάνειας, εκ των οποίων προκύπτει υποχρέωση ακριβοδίκαιης κατά το δυνατόν συγκριτικής βαθμολόγησης των προσφορών με τήρηση του ενιαίου μέτρου κρίσης. Άλλως, η διακριτική ευχέρεια της αναθέτουσας τρέπεται σε αυθαιρεσία και καταλήγει στην απονομή σε αυτήν ανεξέλεγκτης εξουσίας όπως εφαρμόζει και δη κατά το στάδιο της αξιολόγησης άνισα μέτρα βάσει ενός ρευστού αξιολογητέου αντικειμένου. Περαιτέρω, η ως άνω κρίση της αναθέτουσας περιορίζεται και από την υποχρέωση αιτιολόγησης των επιμέρους βαθμολογιών, η δε αιτιολογία συνιστά το μέσο δια του οποίου επιβεβαιώνεται και ελέγχεται η εκ μέρους της αναθέτουσας τήρησης των όρων της διακήρυξης και του νόμου ως και της ίσης μεταχείρισης των διαγωνιζομένων, οφείλει δε να είναι σαφής, συγκεκριμένη και συνεπής, δηλαδή μη αντιφατική. Κατ' αποτέλεσμα, η ως άνω διακριτική ευχέρεια

δεν συνεπάγεται ελευθερία της αναθέτουσας να αξιολογεί διαφορετικά στοιχεία από αυτά που ανά κριτήριο επιβάλλει η διακήρυξη ή να μην αξιολογεί τα εξ αυτής αξιολογούμενα, να εφαρμόζει την καταρχήν επαφιόμενη στην ευχέρειά της μεθοδολογία βαθμολόγησης με διαφορετικό τρόπο ανά διαγωνιζόμενο, να αξιολογεί τα ίδια στοιχεία με αντίθετο τρόπο για κάθε διαγωνιζόμενο ή να ερείδεται σε αντικειμενικά εσφαλμένα στοιχεία ή να αλλοιώνει όλως αντικειμενικά στοιχεία που προκύπτουν από τη διακήρυξη και τις προσφορές και ορίζουν τον τρόπο με τον οποίο κάθε προσφορά πληροί κάθε κριτήριο, με αποτέλεσμα μια αυθαίρετη και άνιση τελική κρίση. Σημειωτέον δε, ότι ναι μεν η αναθέτουσα κατ'άρ. 365 παρ. 1 Ν. 4412/2016 δύναται με τις ενώπιον της ΑΕΠΠ Απόψεις της να παραθέτει συμπληρωματική αιτιολογία για την προσβαλλομένη, τούτο όμως δεν μπορεί να φθάσει στο σημείο η αναθέτουσα, ενώ έχει ήδη καταλήξει σε βαθμολογία βάσει συγκεκριμένων στοιχείων που η αρχική αιτιολογία αναφέρει ότι έλαβε υπόψη παρότι εν τέλει αυτά προκύπτουν αντικειμενικά εσφαλμένα, να προβάλλει το πρώτον δια των Απόψεών της και προς απόρριψη του οικείου λόγου της προσφυγής νέες παραμέτρους βαθμολόγησης που δεν έλαβε υπόψη κατά την έκδοση της προσβαλλομένης. Και τούτο διότι η ΑΕΠΠ δεν δύναται η ίδια να βαθμολογήσει, αλλά αν δεχθεί την προσφυγή αναπέμπει στην αναθέτουσα ώστε να επαναλάβει την κρίση της, καταρχήν ελευθέρως και κατά διακριτική ευχέρεια της τελευταίας, περιοριζόμενη και προσδιοριζόμενη όμως από την υποχρέωση άρσης των πλημμελειών που διακριβώθηκαν με την Απόφαση επί της Προσφυγής. Η δε το πρώτον εκ μέρους της αναθέτουσας προβολή νέων μεθόδων και νέων ληπτέων υπόψη στοιχείων (εφόσον, προφανώς, συνέχονται με τη διακήρυξη και την εκεί περιγραφή του κριτηρίου αξιολόγησης) που δεν αποτέλεσαν το έρεισμα για τη βαθμολόγηση σημαίνει ότι η αιτιολογία της ήδη βαθμολογίας είναι εσφαλμένη και ελλιπής και προς τούτο, ακόμη περισσότερο, η υπόθεση πρέπει να αναπεμφθεί προς νέα κρίση στην αναθέτουσα. Περαιτέρω, κατά τον όρο του άρθρου 5 σε. 25 της διακήρυξης, που επαναλαμβάνει τη διάταξη του άρ. 86 παρ. 13 εδ. β'-γ' Ν. 4412/2016 προβλέπεται ότι *“Η βαθμολόγηση κάθε κριτηρίου αξιολόγησης κυμαίνεται από 100 βαθμούς στην περίπτωση που ικανοποιούνται ακριβώς όλοι οι όροι των τεχνικών*

προδιαγραφών, αυξάνεται δε μέχρι τους 120 βαθμούς όταν υπερκαλύπτονται οι απαιτήσεις του συγκεκριμένου κριτηρίου. Κάθε κριτήριο αξιολόγησης βαθμολογείται αυτόνομα με βάση τα στοιχεία της τεχνικής προσφοράς.”. Τούτο σημαίνει ότι η πλήρωση των ελαχίστων όρων και απαιτήσεων επί κάθε κριτηρίου αξιολόγησης βαθμολογείται με 100. Οτιδήποτε αποδεικνυόμενο με την τεχνική προσφορά και σχετικό με το οικείο κριτήριο αξιολόγησης, εφόσον βέβαια συνάπτεται με το αντικείμενο της σύμβασης και ειδικότερα το ζητούμενο αντικείμενο του συγκεκριμένου κριτηρίου επιφέρει αύξηση της βαθμολογίας άνω του 100 και με ανώτατο όριο 120 βαθμούς. Η δε οικεία υπερκάλυψη των ζητούμενων στο κριτήριο, η οποία και επιφέρει αύξηση της βαθμολογίας άνω του 100, κατά την ως άνω διάταξη πρέπει να συνδέεται με τις απαιτήσεις του συγκεκριμένου κριτηρίου, υπό την έννοια ότι δεν επιφέρουν υπερβαθμολόγηση ακόμη και πρόσθετα των ελαχίστων απαιτούμενων στοιχεία της προσφοράς, εφόσον δεν συνεχονται και δεν αφορούν ειδικώς τα ζητούμενα και δη ειδικώς του συγκεκριμένου κριτηρίου. Από τη δε διατύπωση της ως άνω διάταξης της διακήρυξης και του νόμου προκύπτει ότι η διαμόρφωση της βαθμολογίας, όταν η προσφορά βέβαια πληροί τα ελάχιστα, λαμβάνει χώρα με προοδευτική αύξηση της άνω του 100, αναλόγως του βαθμού υπερπλήρωσης των απαιτήσεων του κριτηρίου. Το δε 120 ως ανώτατη και απόλυτη βαθμολογία προκύπτει όταν η υπερπλήρωση αυτή είναι τόσο ευρεία ώστε η προσφορά αφενός υπερβαίνει κατά υπέρμετρο τρόπο τις ελάχιστες απαιτήσεις, οι οποίες ορίζουν τη βάση της αποδεκτής βαθμολογίας, δηλαδή το 100. Δηλαδή, η βαθμολογία των αποδεκτών προσφορών “αυξάνεται” κατά την ως άνω διάταξη, δηλαδή ανέρχεται από το 0 προς το 20 (ήτοι από 100 έως 120) αναλόγως της ως άνω υπερπλήρωσης. Αντίθετα, δεν ευρίσκει έρεισμα στη διακήρυξη ή τον νόμο, η βαθμολόγηση της σε κάθε περίπτωση αποδεκτής προσφοράς, από το 20 προς το 0, δηλαδή μια μέθοδος βαθμολόγησης στην οποία το κριτήριο διαμόρφωσής της είναι η απόκλιση από το τυχόν, έστω και ανώτερο του αποδεκτού, βέλτιστο δυνατό σημείο προσφοράς. Εξάλλου, η βαθμολόγηση των προσφορών λαμβάνει χώρα, συγκριτικά και με εξασφάλιση της αρχής του ενιαίου μέτρου κρίσης μεταξύ των μετεχόντων. Τούτο προκύπτει και από το ρητό γράμμα της διακήρυξης, στις σελ.

25-26, όρος 5ος αυτής κατά τον οποίο προβλέπεται ότι “Οι προσφορές βαθμολογούνται βάσει των κριτηρίων των ομάδων. Η αντίστοιχη βαθμολογία κάθε κριτηρίου προκύπτει σύμφωνα με την εκτίμηση της Επιτροπής Διαγωνισμού & Αξιολόγησης των προσφορών και θα πρέπει να είναι αιτιολογημένη, αναλογική της κάλυψης των τεχνικών απαιτήσεων και συγκριτική μεταξύ των στοιχείων των διαγωνιζόμενων. Η επάρκεια κάθε διαγωνιζόμενου, ως προς τις τεχνικές απαιτήσεις στα κριτήρια αξιολόγησης κρίνεται στην αιτιολογημένη έκθεση της Επιτροπής Διαγωνισμού & Αξιολόγησης των προσφορών.”. Τα ως άνω έχουν συνδυαστικά την έννοια ότι οι καταρχήν αποδεκτές προσφορές, ήτοι οι επιτυγχάνουσες τουλάχιστον το 100, περαιτέρω βαθμολογούνται από το 0 έως το 20, με βάση όχι απλώς μια αφηρημένη αξιολόγηση της ως άνω υπερπλήρωσης, αλλά μια σύγκριση μεταξύ του βαθμού στον οποίο υπερκαλύπτουν τις απαιτήσεις του κριτηρίου αξιολόγησης. Δεδομένου δε, ότι κατά την ως άνω παρ. 13 άρ. 86 Ν. 4412/2016, οι συγκριτέες μεταξύ τους και αξιολογητέες προσφορές είναι οι καταρχήν αποδεκτές, ήτοι αυτές που συγκεντρώνουν βαθμό τουλάχιστον 100, προκύπτει πως η εν τέλει σύγκριση μεταξύ των προσφορών λαμβάνει χώρα ακριβώς επί του μέρους της βαθμολογίας τους που υπερβαίνει το 100, ήτοι από 0 (δηλαδή 100) έως 20 (δηλαδή 120) και ειδικότερα το αληθές περιεχόμενο του κριτηρίου ανάθεσης συνίσταται στην προκύπτουσα άνω του 100 βαθμολογική διαφορά μεταξύ των διαγωνιζόμενων. Αυτή η διαφορά διαμορφώνει στον κατ’ άρ. 86 παρ. 13 εδ. δ’ Ν. 4412/2016 λόγο τιμής προς ποιότητα, τον διαιρέτη, ο οποίος όσο μεγαλύτερος είναι τόσο μικρότερο είναι το πηλίκο (και η προσφορά με τον μικρότερο λόγο είναι η πλέον συμφέρουσα κατά την ως άνω διάταξη), αφού ο βαθμός αυτής της διαφοράς διαμορφώνει τον βαθμό στον οποίο ο ως άνω λόγος θα είναι μικρότερος των άλλων προσφορών και όσο μεγαλύτερος αυτός είναι, τόσο μεγαλύτερος μπορεί να είναι ο διαιρετέος, δηλαδή η τιμή της προσφοράς, αφού το μέγεθος της διαφοράς στη βαθμολόγηση τεχνικών προσφορών επιτρέπει αναλογικά μικρότερη συγκριτική έκπτωση, δηλαδή μεγαλύτερη τιμή προσφοράς, χωρίς να επηρεάζεται αρνητικά ο ως άνω λόγος, βάσει του οποίου προκύπτει ο προσωρινός ανάδοχος. Ο συνδυασμός της αυξητικής μεθόδου της κατά νόμο βαθμολογικής μεθοδολογίας, δηλαδή από το 0 προς το 20, με το

συγκριτικό περιεχόμενο αξιολόγησης, οδηγεί στο ότι εν τέλει η βαθμολόγηση των προσφορών λαμβάνει χώρα σε δύο βήματα, εκ των οποίων το δεύτερο διαχωρίζεται σε δύο υποστάδια. Στο πρώτο στάδιο ελέγχεται κατ' απόλυτο και μη συγκριτικό τρόπο (δηλαδή οι προσφορές αντιπαραβάλλονται αποκλειστικά με τις απαιτήσεις της διακήρυξης και όχι μεταξύ τους), ποιες προσφορές καλύπτουν τις ελάχιστες απαιτήσεις του κριτηρίου αξιολόγησης και βαθμολογούνται με τουλάχιστον 100, ως βάση εκκίνησης για κάθε περαιτέρω βαθμολογία από το 0 προς το 20, η οποία θα προστεθεί στο 100. Ο απόλυτος και μη συγκριτικός χαρακτήρας του πρώτου αυτού βήματος σημαίνει ότι δεν είναι δυνατόν να κριθεί μια προσφορά ως καταρχήν αποδεκτή και βαθμολογούμενη με τουλάχιστον 100, επί τη βάσει ότι ναι μεν δεν καλύπτει τις ελάχιστες απαιτήσεις, πλην όμως υπερέχει άλλης προσφοράς. Οι μη καλύπτουσες τις ελάχιστες απαιτήσεις προσφορές λαμβάνουν βαθμό 0 και αποκλείονται ούτως ή άλλως, χωρίς να λαμβάνονται υπόψη για τη συγκριτική διαμόρφωση κάθε περαιτέρω βαθμολογίας που θα λάβει χώρα στο επόμενο βήμα. Δηλαδή, το περιεχόμενο μιας μη καλύπτουσας τα ελάχιστα προσφοράς δεν μπορεί να ληφθεί υπόψη είτε μόνη της είτε μαζί με άλλες αποδεκτές καταρχήν προσφορές, ως το συγκριτικό κριτήριο για τη βαθμολόγηση κάθε άλλης αποδεκτής προσφοράς από 0 έως 20. Επιπλέον, είναι σαφές πως η τυχόν μη κάλυψη των ελαχίστων απαιτήσεων κάθε ενός εκ των κριτηρίων δεν μπορεί να αναπληρωθεί από τυχόν υπερκάλυψη κάποιου άλλου κριτηρίου αξιολόγησης ή από τη συμπερίληψη στην προσφορά πρόσθετων μεν, άσχετων δε στοιχείων με το συγκεκριμένο κριτήριο. Εξυπακούεται ότι στην ως άνω αξιολόγηση δεν λαμβάνονται υπόψη οι προσφορές που είναι αποκλειστές ήδη κατά το προηγούμενο διαγωνιστικό στάδιο, ήτοι αυτό των δικαιολογητικών. Εφόσον δε, τυχόν εσφαλμένα προσφορά κρίθηκε ως αποδεκτή στο στάδιο των δικαιολογητικών και κατόπιν συναξιολογείται μετά των άλλων προσφορών στο επόμενο στάδιο του διαγωνισμού, δηλαδή της βαθμολόγησης τεχνικών προσφορών και δη λαμβάνεται υπόψη το περιεχόμενό της στο δεύτερο βήμα της βαθμολόγησης, δηλαδή το συγκριτικό που οδηγεί στην πρόσθετη του 100 βαθμολογία, και κατόπιν τούτου η το πρώτον απόφαση αποδοχής της προσφοράς στο

προηγούμενο στάδιο, ακυρώνεται, είναι ομοίως άκυρο και πρέπει να επαναληφθεί και το στάδιο της βαθμολόγησης των τεχνικών προσφορών. Αυτό πάντως δεν απαιτείται, εάν η μη νομίμως κριθείσα ως αποδεκτή στο στάδιο δικαιολογητικών προσφορά, ναι μεν προβιβαστεί και αξιολογηθεί στο επόμενο στάδιο, δηλαδή της αξιολόγησης τεχνικών προσφορών, πλην όμως κριθεί ως μη καλύπτουσα τις ελάχιστες απαιτήσεις και επομένως μηδενιστεί και αποκλειστεί στο δεύτερο αυτό στάδιο, χωρίς όμως να ληφθεί υπόψη για τη διαμόρφωση της άνω του 100 βαθμολογίας των λοιπών, αποδεκτών, προσφορών. Ο λόγος είναι ότι στην περίπτωση αυτή η εσφαλμένη αποδοχή και αξιολόγηση (αλλά όχι συναξιολόγηση) της προσφοράς δεν νοθεύει το συγκριτικό κριτήριο και συνεπώς, δεν λαμβάνεται υπόψη για τη βαθμολόγηση των άλλων προσφορών και δεν αλλοιώνει τη βαθμολογία των τελευταίων. Ομοίως, όμως, σε ακυρότητα της εν όλω βαθμολόγησης των προσφορών οδηγεί η λήψη υπόψη στο δεύτερο και συγκριτικό βαθμολογικό βήμα, προσφορών που νομίμως μεν κρίθηκαν ως αποδεκτές στο στάδιο των δικαιολογητικών, μη νομίμως όμως αξιολογήθηκαν ως καλύπτουσες τις ελάχιστες απαιτήσεις στο στάδιο αξιολόγησης τεχνικών προσφορών, διότι και πάλι νοθεύεται το συγκριτικό κριτήριο και άρα, οι βαθμολογίες των λοιπών μετεχόντων, από τη λήψη υπόψη του περιεχομένου μιας προσφοράς που δεν έπρεπε να τύχει συγκριτικής αξιολόγησης μαζί τους. Για του παραπάνω λόγους, εξάλλου, το πρώτο βήμα της βαθμολόγησης δηλαδή αυτό που διαχωρίζει τις αποδεκτές από τις μη αποδεκτές τεχνικές προσφορές, πρέπει να λαμβάνει χώρα αυτοτελώς για κάθε προσφορά, δηλαδή κάθε μία προσφορά θα πρέπει να αντιπαραβάλλεται με τις απαιτήσεις κάθε ενός κριτηρίου και μόνο εφόσον πληροί τα ελάχιστα όλων των κριτηρίων, να λαμβάνεται υπόψη για τη συγκριτική αξιολόγηση που ακολουθεί επί κάθε ενός κριτηρίου. Αντίθετα, η πλήρης, δηλαδή με ολοκλήρωση και των δύο βημάτων, αξιολόγηση των προσφορών ανά κριτήριο αξιολόγησης (δηλαδή η εκτέλεση της βαθμολόγησης με διαχωρισμό ανά κριτήριο και όχι όσον αφορά ειδικώς το πρώτο στάδιο ανά προσφορά επί του συνόλου των κριτηρίων), είναι εσφαλμένη διότι δύναται να καταλήξει στη λήψη υπόψη προσφοράς μη αποδεκτής στη διαμόρφωση της βαθμολογίας των λοιπών προσφορών. Στο επόμενο βήμα, λαμβάνει χώρα η

βαθμολογία των προσφορών άνω του 100, δηλαδή από 0 έως 20, η οποία σε αντίθεση με το πρώτο βήμα, διεξάγεται ανά κριτήριο αξιολόγησης και συγκριτικά μεταξύ των προσφορών που ήδη εξασφαλίσθηκε στο πρώτο βήμα ότι είναι τουλάχιστον αποδεκτές και ληπτές υπόψη για τη διαμόρφωση των βαθμολογιών των έτερων προσφορών. Από τα ληπτέα υπόψη στο δεύτερο αυτό βήμα διαχωρίζονται όσα απλά αναφέρονται στις ελάχιστες απαιτήσεις, που ήδη κρίθηκαν στο προηγούμενο βήμα, ώστε να αξιολογείται αποκλειστικά η υπέρ του ελαχίστου πλήρωση των κριτηρίων και όχι η εν όλω προσφορά. Και αυτό διότι κατά την ως άνω διάταξη η άνω του 100 βαθμολογία εξάγεται αποκλειστικά με βάση την υπερκάλυψη. Το δεύτερο αυτό βήμα διαχωρίζεται πρώτον, στη διασκέδαση κατάταξη των προσφορών και των μεταξύ τους ποιοτικών, ή αναλόγως κριτηρίου αξιολόγησης ποσοτικών, διαφορών και δεύτερον, στην αντιστοίχιση των προσφορών με τη συγκεκριμένη βαθμολογία τους επί τη βάση της προηγηθείσας μεταξύ τους κατάταξης και εντοπισμού του μεγέθους και εύρους των διαφορών τους, καθώς η βαθμολογική διαφορά πρέπει να ανταποκρίνεται στην αποτυπωθείσα στις τεχνικές προσφορές, ποιοτική και ποσοτική διαφοροποίηση του βαθμού υπερκάλυψης από κάθε προσφορά του κριτηρίου. Η αντιστοίχιση αυτή συνιστά και την εξαγωγή της ανά κριτήριο βαθμολογίας άνω του 100, δηλαδή τη βαθμολόγηση από 0 έως 20. Δεδομένου ότι η συγκριτική αυτή βαθμολόγηση πρέπει κατά νόμο να αυξάνει αναλόγως του βαθμού υπερπλήρωσης και συνεπώς να κινείται ανοδικά από 0 προς 20, η ως άνω αντιστοίχιση πρέπει να διεξάγεται από τη συγκριτικά χειρίστη αποδεκτή προσφορά προς τη βέλτιστη συγκριτικά αποδεκτή προσφορά. Δηλαδή, η βαθμολογία αυξάνει προοδευτικά, από αυτήν της συγκριτικά μειονεκτούσας προσφοράς, η οποία εξάγεται επί τη βάση του βαθμού εκ μέρους της υπερκάλυψης επί των ελαχίστων, ήτοι καθ' ο μέρος της αντιστοιχεί βαθμολογία άνω του 100 και έπειτα κάθε επόμενης πλεονεκτούσας έναντι αυτής, με τη βαθμολογία κάθε επόμενης να απέχει από την προηγούμενη μικρότερη κατά τον βαθμό που απέχει ποιοτικά από αυτήν και τα ανωτέρω με κλιμάκωση προς τη βέλτιστη βαθμολογία. Τα ως άνω δεν έχουν την έννοια ότι η αναθέτουσα οφείλει τυχόν να διαρθρώνει την αιτιολογία των βαθμολογιών της με την αναγραφή ή

αναφορά των παραπάνω επιμέρους βημάτων ούτε ότι η βαθμολόγηση διασπάται διαδικαστικά, αλλά εκφράζουν τον κατά νόμο τρόπο και λογική μέθοδο με τον οποίο πρέπει να εξαγεται η βαθμολογία, η δε αιτιολογία της αναθέτουσας αρκεί να μην προκύπτει πως παραβιάζει τα ανωτέρω. Σε κάθε περίπτωση, τα ανωτέρω αποτυπώνουν το γράμμα του νόμου, αφού το ίδιο το άρ. 86 παρ. 13, ως και η αντίστοιχη εξάλλου διάταξη της παρούσας διακήρυξης, αναφέρει στο β' εδάφιο του τον τρόπο λήψης βαθμολογίας 100 και περαιτέρω στο γ' εδάφιο του αναφέρεται στην αύξηση της βαθμολογίας του β' εδαφίου, ήτοι της βαθμολογίας βάσης, δηλαδή του 100 προς και έως το 120, ήτοι κατά 20 μονάδες συνδέοντας την αιτιολογία της αύξησης αυτής με την υπερκάλυψη των απαιτήσεων του κριτηρίου. Σημειωτέον δε, ότι η παραπάνω διάταξη θέτει τη βαθμολογία 120 ως το τελικό σημείο στο οποίο δύναται να καταλήξει η αυξητική της καταρχήν βαθμολογίας 100, αξιολόγηση της υπερκάλυψης και όχι ως μια βάση που επιτυγχάνεται από τη βέλτιστη προσφορά και με τις βαθμολογίες των χειρότερων αυτής προσφορών να προσδιορίζονται κατά ανάλογη μείωση από το 120 με κατώτατο σημείο το 100. Από τη δε διατύπωση της διάταξης «*Η βαθμολογία είναι 100... Η βαθμολογία αυτή αυξάνεται έως 120 βαθμούς...*» επιβεβαιώνεται ότι η κατά νόμο βαθμολόγηση λαμβάνει χώρα αυξητικά από τη βάση 100 και προς τα άνω έως και το 120, και όχι αντίστροφα, ήτοι μειωτικά από το 120 προς τα κάτω και έως το 100, δηλαδή η συγκριτική βαθμολόγηση της υπερκάλυψης (0 έως 20 πλέον του 100) διεξάγεται από το 0, ήτοι το ελάχιστο αποδεκτό προς το 20 και όχι από το 20 προς τα κάτω, αναλόγως πόσο απέχουν και διαφέρουν οι χειρότερες προσφορές από τη συγκριτικά καλύτερη. Σε κανένα δε σημείο δεν προβλέπεται ότι η τυχόν βέλτιστη και μέγιστα υπερκαλύπτουσα τις απαιτήσεις προσφορά βαθμολογείται ή πρέπει να βαθμολογηθεί με 120. Αντίθετα, από το γράμμα της διάταξης προκύπτει ότι το 120 τίθεται υπό την έννοια του ορίου, πάνω από το οποίο κάθε υπερκάλυψη είναι αδιάφορη για την κρίση περί της πλέον συμφέρουσας προσφοράς, εξ ου και η όποια υπερβάλλουσα υπερκάλυψη δεν προσμετράται υπέρ του προσφέροντος. Τούτο δεν σημαίνει βέβαια ότι η βαθμολόγηση μπορεί να διεξάγεται με τρόπο που ευνοεί τις χειρότερες προσφορές, ήτοι με τρόπο που δεν αποτυπώνει τη συγκριτική διαφορά τους από

τη βέλτιστη (η οποία θα υποβαθμολογείτο συγκριτικά αν οι χειρότερες προσφορές είχαν βαθμολογηθεί ιδιαίτερα υψηλά, καθώς η ίδια δεν μπορεί να υπερβεί το 120), αλλά ότι η βαθμολόγηση πρέπει να λαμβάνει χώρα με τρόπο που συνδυάζει την εκατέρωθεν, ήτοι μεταξύ της κάθε καλύτερης και κάθε χειρότερης προσφοράς, τήρηση του ενιαίου μέτρου κρίσης με τις ανάγκες του συμβατικού αντικειμένου και το περιεχόμενο του ανά περίπτωση κριτηρίου αξιολόγησης. Και ναι μεν η αναθέτουσα έχει τη διακριτική ευχέρεια κατ' ανέλεγκτη τεχνική κρίση της να διαμορφώνει τη βαθμολογία των προσφορών, αυτή όμως η ανέλεγκτη κρίση αφορά τον τρόπο με τον οποίο εκλαμβάνει, αξιολογεί και εν τέλει κρίνει την ποιότητα των προσφορών και τις μεταξύ τους διαφορές, βάσει των σταθμίσεων στις οποίες προβαίνει και του τρόπου με τον οποίο εφαρμόζει τις τεθείσες από τη διακήρυξη παραμέτρους ως προς την εξαγωγή του πορίσματός της περί της ποιότητας κάθε προσφοράς. Όμως, η ως άνω τεχνική κρίση δεν δύναται να φθάνει στο σημείο όπου είναι ανατιολόγητη ή εκ της ίδιας της αιτιολογίας προκύπτει ως αντιφατική, άνιση και αυθαίρετη. Τέτοια περίπτωση υπάρχει αφενός, όταν η ίδια η προσβαλλομένη πράξη βαθμολόγησης (ήτοι κατά κανόνα το επικυρωθέν δι' αυτής πρακτικό) περιλαμβάνει αιτιολογικά ερείσματα για τη βαθμολογία κάθε προσφοράς, τα οποία όμως ερείδονται επί εσφαλμένων προϋποθέσεων που δεν βρίσκουν έρεισμα στη διακήρυξη ή τις προσφορές ή δεν λαμβάνουν υπόψη στοιχεία που έπρεπε να ληφθούν υπόψη ή λαμβάνουν υπόψη στοιχεία που δεν έπρεπε να ληφθούν υπόψη ή οδηγούν σε αντιφατικά συμπεράσματα ή δείχνουν ότι η αναθέτουσα αξιολόγησε κατά διαφορετικό τρόπο προσφορές τις οποίες η ίδια η αιτιολογία της παρουσιάζει με ίδιες και αντίστοιχες κρίσεις ή κατά ίδιο τυχόν τρόπο προσφορές που οι ίδιες οι αξιολογικές εκτιμήσεις της αιτιολογίας δείχνουν ότι τελούσαν σε διαφορετικό μεταξύ τους επίπεδο, αφετέρου όταν από την ίδια την αιτιολογία προκύπτει ότι η εν τέλει συγκριτική βαθμολογική διαφορά μεταξύ των προσφορών δεν έχει έρεισμα στις, ανέλεγκτες σε κάθε περίπτωση αξιολογικές παρατηρήσεις της, ήτοι προκύπτει είτε ιδιαίτερα μεγάλη διαφορά χωρίς όμως η αιτιολογία να δύναται να δικαιολογήσει κάτι τέτοιο είτε ιδιαίτερα μικρή διαφορά, όταν η ίδια η αιτιολογία εμφανίζει σημαντικές αξιολογικές διαφοροποιήσεις είτε η διαφορά προκύπτει χωρίς να ληφθούν υπόψη

κρίσιμα κατά τη διακήρυξη στοιχεία των προσφορών ή τα στοιχεία που ελήφθησαν υπόψη είναι μέρος μόνο αυτών που έπρεπε να έχουν ληφθεί είτε προκύπτουν ίδιες διαφοροποιήσεις περισσότερων προσφορών σε σχέση με μια άλλη, όμως έκαστη από τις πρώτες έχει λάβει διαφορετική βαθμολογία. Και τούτο, διότι το ανέλεγκτο της τεχνικής κρίσης πρώτον, δεν σημαίνει ανεξέλεγκτο αυτής ούτε δύναται το ανέλεγκτο αυτό να εφαρμόζεται ως δικαιολογία σε αυθαιρεσίες, δεύτερον, η βαθμολογία πρέπει να είναι αιτιολογημένη και η αιτιολογία της αναθέτουσας ως προς τη βαθμολόγηση ελέγχεται ως προς τυχόν αοριστία, ασάφεια, αντιφάσεις και μη πληρότητα, τρίτον, η βαθμολόγηση πρέπει να τελεί υπό την αρχή του ενιαίου μέτρου κρίσης και αντιμετώπισης των προσφορών, της συγκριτικής αξιολόγησης και της ίσης μεταχείρισης ως και της διαφάνειας και τέταρτον, και κατ' αποτέλεσμα των ανωτέρω, το ανέλεγκτο της τεχνικής κρίσης αφορά αυτήν καθαυτή την αξιολογική εκτίμηση των οργάνων αξιολόγησης και όχι τα ληπτέα υπόψη από αυτήν στοιχεία, την τήρηση των ίδιων των παραμέτρων αξιολόγησης που θέσπισε η διακήρυξη, τον ενιαίο τρόπο εφαρμογής της αξιολογικής κρίσης και τον λογικό τρόπο αντιστοίχισης της κρίσης αυτής σε βαθμολογία, η οποία πρέπει να πληροί τις παραπάνω αρχές. Προφανώς δε, τα ως άνω ισχύουν όταν η διακήρυξη δεν προβλέπει συγκεκριμένο ειδικότερο τρόπο βαθμολογίας μεταξύ 100 έως 120, δηλαδή ειδικό σύστημα λήψης των βαθμών αυτών ή το κριτήριο αξιολόγησης δεν αφορά αμιγώς ποσοτικά μεγέθη, περιπτώσεις όπου το όργανο αξιολόγησης οφείλει να εφαρμόσει είτε το οικείο σύστημα που καθιέρωσε η διακήρυξη είτε τους σχετικούς μαθηματικούς κανόνες και όχι να βαθμολογεί κατά ίδια εκτίμηση, άλλως η βαθμολογία θα είναι μη αντικειμενική, άνιση και εσφαλμένη. Αντίστοιχα, όταν η ίδια η αιτιολογία της βαθμολογίας, καίτοι η διακήρυξη δεν διευκρινίζει ρητά τούτο, αναφέρει ότι η βαθμολόγηση έλαβε χώρα βάσει ποσοτικών και μαθηματικών παραμέτρων ή αριθμητικών συσχετίσεων μεταξύ των προσφορών, η βαθμολόγηση ελέγχεται όσον αφορά τον ορθό τρόπο εφαρμογής των ίδιων των ως άνω μεθοδολογιών που η ίδια η αιτιολογία μνημονεύει, σε περίπτωση δε που δεν προκύπτει αυτό, η αιτιολογία είναι αόριστη και αντιφατική.

14. Επειδή, σύμφωνα με τις ανωτέρω σκέψεις 6-12, πρέπει να απορριφθούν οι πρώτοι έξι λόγοι της προσφυγής που στρέφονται κατά της αποδοχής του παρεμβαίνοντος. Να γίνει δε δεκτή αντιστοίχως η Παρέμβαση. Πρέπει δε να απορριφθεί και ο έβδομος λόγος της προσφυγής που στρέφεται κατά της καταρχήν αποδοχής του οικονομικού φορέα Οι δε λοιποί λόγοι της προσφυγής στρέφονται κατά της πέραν του βαθμού 100 βαθμολόγησης των προσφορών, δηλαδή καθ' ο μέρος αυτές κατά συγκριτική μεταξύ τους αξιολόγηση, βλ. παραπάνω σκ. 13, υπερκάλυψαν τις απαιτήσεις και συνεπώς βαθμολογήθηκαν με επιπλέον του 100 βαθμούς και έως 120, απορριφθέντος πάντως ήδη, κατά την ως άνω σκ. 8, του δεύτερου ειδικότερου ισχυρισμού του δέκατου λόγου της προσφυγής.

15. Επειδή, σχετικά με τον όγδοο λόγο της προσφυγής, περί του κριτηρίου αξιολόγησης Α1, ήτοι του προτεινόμενου μενού, προκύπτουν τα ακόλουθα. Κατά το άρθρο 5^ο της διακήρυξης, ΔΙΕΥΚΡΙΝΙΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΤΡΟΠΟ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ ΚΑΙ ΒΑΘΜΟΛΟΓΗΣΗΣ, σελ. 22-23 αυτής ορίζεται ως κριτήριο 1^ο της Α' Ομάδας το «ΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝΟ ΜΕΝΟΥ (Σύνθεση) (συντελεστής βαρύτητας 30%) Θα αξιολογηθεί και θα βαθμολογηθεί ανάλογα: - Το προσφερόμενο μενού και η δυνατότητα του προσφέροντα για περαιτέρω βελτίωση του απαιτούμενου από το μενού, θα πρέπει ,με ποινή απαραδέκτου, να είναι ίσης ή ανώτερης διατροφικής αξίας. Η συμφωνία του προσφερόμενου μενού με το προτεινόμενο ενδεικτικό εδεσματολόγιο των τεχνικών προδιαγραφών, καθώς και τυχόν βελτιώσεις της σύνθεσης, πέραν της προτεινομένης. Για όλα τα προσφερόμενα είδη θα αξιολογηθεί η ποικιλία, η ποιότητα και η δυνατότητα επιλογής μεταξύ διαφορετικών ειδών. Για το κυρίως πιάτο, γαρνιτούρα, σαλάτα, επιδόρπιο, φρούτο και ψωμί, θα αξιολογηθούν το ανώτερο μέχρι τρία είδη και δύο είδη για όλες της άλλες κατηγορίες. Επιπλέον προσφορές δεν αξιολογούνται. - ποιότητα υλικών - η αποδοχή των προδιαγραφών ποιότητας των πρώτων υλών, όπως αυτές αναφέρονται στη διακήρυξη. - οι προδιαγραφές ποιοτικές και ποσοτικές πρώτων και βοηθητικών υλών, όπως και αναφορά προμηθευτών των, που τηρούν κανόνες HACCP ή

ισοδύναμό του". Στο δε Κεφ. Γ' ΤΕΧΝΙΚΕΣ ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ-ΠΡΟΔΙΑΓΡΑΦΕΣ προβλέπεται σχετικά με το κριτήριο αυτό "1. Το προτεινόμενο, από τον συμμετέχοντα, πρόγραμμα σίτισης - μενού: Με βάση τις ελάχιστες απαιτήσεις που αναγράφονται στο ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι του παρόντος κεφαλαίου, οι ενδιαφερόμενοι θα υποβάλλουν το πρόγραμμα σίτισης (εδεσματολόγιο) τεσσάρων εβδομάδων που προσφέρουν με το οποίο προτίθεται να σιτίσουν τους φοιτητές του, το οποίο σε περίπτωση κατακύρωσης θα αποτελέσει αναπόσπαστο μέρος της σύμβασης. Οι τυχόν διαφοροποιημένες προτάσεις στο απαιτούμενο από το εδεσματολόγιο, θα πρέπει, με ποινή απαραδέκτου, να είναι ίσης ή ανώτερης διατροφικής αξίας. Το προσφερόμενο πρόγραμμα σίτισης (εδεσματολόγιο) θα είναι υπογεγραμμένο από τον προσφέροντα και θα παρουσιάζει αναλυτικό πρόγραμμα πλήρων γευμάτων (μεσημέρι - βράδυ) για όλες τις ημέρες 4 εβδομάδων, με ρητή αναγραφή των υλικών που θα χρησιμοποιηθούν (κρέατα, ψάρια, λαχανικά, βούτυρα, τυριά και λοιπά είδη), τα οποία θα είναι άριστης ποιότητας (νωπά – κατεψυγμένα κ.λπ.), όπως οι προδιαγραφές στα παραρτήματα Ι και ΙΙ. Το προτεινόμενο πρόγραμμα σίτισης (εδεσματολόγιο) πρέπει να καλύπτει επαρκώς τις διατροφικές ανάγκες και τις γευστικές επιλογές των φοιτητών. Επίσης πρέπει να καλύπτει σε μεγάλο βαθμό τις ειδικές διατροφικές ανάγκες σιτιζομένων που για ιατρικούς, θρησκευτικούς ή άλλους λόγους δεν μπορούν να ακολουθήσουν το κανονικό πρόγραμμα σίτισης. Το βάρος των μερίδων των παρασκευασμένων φαγητών, η αναλογία και η ποιότητα των χρησιμοποιούμενων υλικών και γενικά των εδεσμάτων, θα πρέπει να είναι τουλάχιστον σύμφωνα με όσα ορίζονται από τις ισχύουσες Αγορανομικές διατάξεις, τους κανόνες υγιεινής διατροφής και με τις διατροφικές απαιτήσεις των νέων. Το προτεινόμενο πρωινό θα πρέπει να είναι πλήρες και να παρέχεται καθημερινά σε όλους τους δικαιούμενους δωρεάν σίτιση, φοιτητές. ~~Επίσης~~ Προσφορά βελτιώσεων του ανωτέρω βασικού μενού με αναλυτική, και συγκεκριμένη περιγραφή των επί πλέον προσφερομένων ανά εβδομάδα συνοδευτικών και επιδόρπιων. Συγκεκριμένα θα κατονομάζονται ποια είδη από τα αναφερόμενα και πόσα από το καθένα θα προσφέρονται επί πλέον την εβδομάδα. Για όλα δε τα συνοδευτικά, τόσο αυτών που περιλαμβάνει το βασικού μενού όσο και των επί πλέον προσφερομένων, θα

αναφέρεται πόσο συχνά θα γίνεται εναλλαγή ώστε να υπάρχει ποικιλία και τέλος η ποσότητα που θα μπορούν να παίρνουν οι σιπιζόμενοι από τα διάφορα είδη της αυτής κατηγορίας (π.χ. δύο σαλάτες, δύο γλυκά κ.λ.π.). Το προτεινόμενο πρόγραμμα σίτισης, με ποινή απόρριψης της προσφοράς, πρέπει να συνοδεύεται από λίστα προμηθευτών του προσφέροντα στο διαγωνισμό με τις απαραίτητες πιστοποιήσεις τους (ISO 22000 HACCP) για κρέας, κοτόπουλα, ψάρια, γαλακτοκομικά, τυροκομικά. Στα δε Παραρτήματα I και II της διακήρυξης παρατίθενται εδεσματολόγια και κατάλογος συνοδευτικών και προδιαγραφές πρώτων υλών αντίστοιχα.

16. Επειδή, η αιτιολογία της προσβαλλομένης βάσισε κατά τα αναγραφόμενα σε αυτήν τη βαθμολογία στο κριτήριο επί των εξής δέκα (10) αυτοτελώς αναλυόμενων και συγκρινόμενων μεταξύ των προσφορών παραμέτρων και συγκεκριμένα 1. Πρωινό, 2. Πρώτο πιάτο, 3. Κυρίως πιάτο-Γαρνιτούρα, 4. Ειδικά Μενού, 5. Σαλάτα, 6. Γαλακτοκομικά, 7. Επιδόρπια, 8. Ψωμί, 9. Ποιότητα Υλικών, 10. Προδιαγραφές ποσοτικές και ποιοτικές. Κατά τα ως άνω δε προβλεπόμενα από τη διακήρυξη προκύπτει ότι τα κύρια αξιολογούμενα στοιχεία είναι η ποσότητα, ποιότητα, ποικιλία και δυνατότητα επιλογής μεταξύ περισσότερων ανά κατηγορία ειδών. Η ποικιλία αναφέρεται προφανώς στη μη επαναληψιμότητα των μενού μεταξύ περισσότερων γευμάτων και ημερών και η δυνατότητα επιλογής στην ανά γεύμα προσφορά περισσότερων εναλλακτικών. Τα μενού αποτελούνται από επιμέρους πιάτα, δηλαδή είδη, και για κάθε πιάτο μπορούν να προσφερθούν περισσότερες εναλλακτικές. Τίθεται ανώτατο όριο στην αξιολόγηση του ζητήματος των εναλλακτικών γευμάτων, ήτοι όριο πέραν του οποίου δεν θα βαθμολογηθεί προσφορά παραπάνω και συγκεκριμένα, όσον αφορά το κυρίως πιάτο, τη γαρνιτούρα, τη σαλάτα, το επιδόρπιο (είτε είναι φρούτο είτε γλυκό) και το ψωμί οι 3 εναλλακτικές ανά είδος και γεύμα και ως προς τα λοιπά, δηλαδή το πρώτο πιάτο και τα γαλακτοκομικά ως και τα προσφερόμενα είδη στο πρωινό, οι 2 εναλλακτικές ανά είδος και γεύμα. Το δε ελάχιστο απαιτούμενο είναι 1 είδος ανά γεύμα και στο πρωινό τίθενται 9 βασικά ελάχιστα είδη (τσάι, γάλα, χυμός, μαρμελάδα, μέλι, ψωμί, φρυγανιές,

κρουασάν, βούτυρο) με ελεύθερη και αξιολογούμενη δυνατότητα αύξησης των προσφερόμενων ειδών (αλλά με περιορισμό αξιολόγησης 2 εναλλακτικών ανά είδος). Όσον αφορά το πρωινό, όπως προκύπτει από τις παρατηρήσεις της αναθέτουσας στη βαθμολογική αιτιολογία, ο προσφεύγων προσφέρει για πρωινό ελεύθερη επιλογή σε απεριόριστη ποσότητα, σε αντίθεση με την που προσφέρει εδέσματα με προσφερόμενη ποικιλία 2 ανά είδος, χωρίς αναφορά σε ελεύθερη επιλογή κατ' απεριόριστη ποσότητα, καίτοι το στοιχείο αυτό συναρτάται κρίσιμα με το κριτήριο αξιολόγησης, αφού αφορά το μέγεθος της μερίδας φαγητού των φοιτητών. Ως προς το πρωινό προκύπτει ότι ο προσφεύγων προσέφερε επιπλέον της διακήρυξης πολλά περισσότερα πρόσθετα είδη έναντι της (ο προσφεύγων καφέ, δημητριακά, αυγά, αλλαντικά, γιαούρτι, τυριά, κέικ, πίτες, βουτήματα, φρούτα και κομπόστες έναντι πίτας και βραστόυ αυγού της, δηλαδή 11 πρόσθετα είδη έναντι 2, και αυτά ενώ τα ορισθέντα από τη διακήρυξη ελάχιστα είδη ήταν 9). Όπως, όμως προκύπτει και από την αιτιολογία της βαθμολογίας και τις Απόψεις της αναθέτουσας, ελήφθη υπόψη ότι η προσέφερε ποικιλία 2 ανά είδος, έναντι της αναφοράς του προσφεύγοντος ότι προσφέρει ποικιλία ειδών χωρίς περαιτέρω διευκρίνιση, εκ της οποίας αναφοράς εξήχθη το συμπέρασμα ότι ο προσφεύγων προσφέρει τουλάχιστον 1 προϊόν ανά προσφερόμενο είδος. Πάντως, η έμφαση που απέδωσε η αναθέτουσα στο στοιχείο αυτό, ως προς το πρωινό, δεν προκύπτει ως δικαιολογημένη κατά κοινή λογική και κοινή πείρα, αφού ο μεν προσφεύγων προσφέρει συνολικά 11 πρόσθετα είδη και δη σε απεριόριστη ποσότητα, ενώ μεγάλο μέρος των πρόσθετων ειδών είναι υψηλής διατροφικής αξίας και κόστους (αλλαντικά, τυριά, αυγά, κέικ) έναντι 2 πρόσθετων ειδών της, οπότε ακόμα και 1 προϊόν ανά είδος να προσφέρει ο προσφεύγων έναντι 2 που προσφέρει για τα 2 πρόσθετα είδη οι και πάλι προκύπτει πολύ μεγαλύτερη διατροφική αξία, όγκος τροφής, ποικιλία, αλλά και κόστος ως προς την πρόταση του προσφεύγοντος σε σχέση με την πρόταση της Συνεπώς, ο προσφεύγων καταφανώς υπερέχει ως προς το πρωινό της, το δε ζήτημα της ποικιλίας που θέτει η προσβαλλομένη αβασίμως ελήφθη υπόψη, αφού βάσει και μόνο του πλήθους προσθέτων ειδών που προσφέρει η προσφεύγουσα έναντι

της προκύπτει πολύ μεγαλύτερη ποικιλία της προσφοράς της έναντι της τελευταίας. Όμως, παρά τα ανωτέρω που αποδεικνύουν εσφαλμένη κρίση της αναθέτουσας δεδομένων όσων η ίδια έλαβε υπόψη της, προκύπτει επιπλέον ότι αυτά που η ίδια έλαβε υπόψη της ήταν όλως εσφαλμένα και δη όσον αφορά η μη προσφορά εκ μέρους του προσφεύγοντος περισσότερων εναλλακτικών ανά ελάχιστο απαιτούμενο και πρόσθετο είδος του πρωινού. Τούτο διότι από το ειδικό έγγραφο περί ανάλυσης Πρωινού που υπέβαλε με την προσφορά του ευθέως προκύπτει ότι προσέφερε 24 εναλλακτικές για τσάι, 4 εναλλακτικές για χαμομήλι, 4 εναλλακτικές για καφέ, 8 εναλλακτικές για γάλα, 16 εναλλακτικές για χυμούς, 19 εναλλακτικές για αρτοσκευάσματα εκ των οποίων 3 εναλλακτικές επιλογές φρυγανιάς, 3 εναλλακτικές κρουασάν και οι υπόλοιπες 13 εναλλακτικές αφορούν διαφορετικά προϊόντα ψωμιού, σταφιδόψωμο, κουλούρι, 3 εναλλακτικές για κριτσίνια και 2 εναλλακτικές για τσουρέκι (η διακήρυξη ως ελάχιστη απαίτηση στο Παράρτημα Ι για τα αρτοσκευάσματα έθετε το ψωμί, τις φρυγανιές και τα κρουασάν), 3 εναλλακτικές για βούτυρο, 2 εναλλακτικές για μαργαρίνη, 16 εναλλακτικές για μαρμελάδες, 6 εναλλακτικές για μέλι και 5 εναλλακτικές για ταχίνι, 15 εναλλακτικές για δημητριακά, 4 εναλλακτικές για αυγά, 11 εναλλακτικές για αλλαντικά, 5 εναλλακτικές για γιαούρτι, 29 εναλλακτικές για τυριά, 8 εναλλακτικές για κέικ, 10 εναλλακτικές για πίτες-σφολιάτες, 10 εναλλακτικές για βουτήματα, 28 εναλλακτικές για φρούτα και 6 εναλλακτικές για φυσικές κομπόστες και όλα τα παραπάνω όχι αόριστα, αλλά με ρητή αναφορά κάθε εναλλακτικής. Ήτοι ακόμη και αν το μέλι με το ταχίνι, το βούτυρο με τη μαργαρίνη, τα διάφορα είδη αρτοσκευασμάτων πλην φρυγανιών και κρουασάν υπαχθούν στην εν γένει κατηγορία «ψωμιού» και το χαμομήλι με το τσάι, θεωρηθούν προϊόντα του ίδιου είδους, και πάλι προκύπτει ότι ο προσφέρων προσέφερε 11 πρόσθετα είδη πλέον των 9 βασικώς απαιτούμενων και όλα τα προσφερόμενα είδη του, ήτοι και τα βασικά και τα πρόσθετα σε παραπάνω των 2 ανώτατα αξιολογούμενων εναλλακτικών ανά είδος. Αν δε, οι παραπάνω κατηγορίες ειδών ληφθούν υπόψη ξεχωριστά, δηλαδή το ταχίνι από το μέλι, το βούτυρο από τη μαργαρίνη (δεδομένου ότι η διακήρυξη αναφέρεται σε βούτυρο και όχι ύλη επάλειψης, άρα η μαργαρίνη είναι στην πραγματικότητα ξεχωριστό

και πρόσθετο είδος), τα τσουρέκια και τα κριτσίνια από το ψωμί και το χαμομήλι από το τσάι, προκύπτουν 15 πρόσθετα είδη αντί 11 που έλαβε υπόψη η αξιολόγηση της αναθέτουσας. Αντίθετα, η προσέφερε ως πρόσθετα είδη αποκλειστικά πρώτον, τη χειροποίητη ζυμαρόπιτα με τυρί σε εναλλακτική με μηλόπιτα και δεύτερον, αβγό βραστό. Ούτως, για το δεύτερο πρόσθετο είδος ήτοι το αβγό προσέφερε μόνο μία επιλογή, αφού εξάλλου δεν είναι δυνατόν στην κατηγορία του είδους του ειδικώς βραστού αβγού να προσφερθούν «εναλλακτικές». Είναι απολύτως δε αβάσιμο ότι ο προσφεύγων, βάσει των παραπάνω αναφορών της προσφοράς του σε πολλαπλά και ρητώς μνημονευόμενα είδη δεν προσφέρει περισσότερες της μία εναλλακτικές ούτε ευρίσκει αυτή η εσφαλμένη συναγωγή της αναθέτουσας οιοδήποτε έρεισμα στην προσφορά του, η οποία αντίθετα ρητά αναφέρει ότι «Στο πρωινό θα διατίθενται καθημερινά οι ακόλουθες κατηγορίες εδεσμάτων και ροφημάτων και οι επιλογές θα εναλλάσσονται καθημερινά, ώστε να υπάρχει ποικιλία επιλογών», στοιχείο που δεδομένου του όγκου των επιλογών διασφαλίζει και τις πολλαπλές ταυτόχρονα επιλογές και την καθημερινή εναλλαγή και ποικιλία, πολλώ δε μάλλον αφού, αν η αναθέτουσα από τα ρητά ως άνω αναγραφόμενα δεν δύνατο να κατανοήσει την παροχή περισσότερων επιλογών δύναται να ζητήσει σχετικές διευκρινίσεις. Το δε γεγονός ότι η αόριστα αναφέρει τις 2 επιλογές ανά είδος χωρίς όμως τούτο να προκύπτει ειδικώς παρά μόνο όσον αφορά τα 9 βασικά είδη και το ένα εκ των δύο προσθέτων, ενώ μάλιστα για το βούτυρο προσφέρει μόνο μια επιλογή «βούτυρο», ουδόλως αίρει το γεγονός της εσφαλμένης ως άνω κρίσης της αναθέτουσας ως προς την αυτοτελή αλλά και συγκριτική αξιολόγηση των δύο αυτών προσφορών, αφού οι μεταξύ τους διαφορές προκύπτουν ευθέως εκ της αντιπαραβολής των μενού της. Όπως μάλιστα, προκύπτει στον οικείο συγκεντρωτικό πίνακα προσφερόμενων ειδών της, στη σελ. 36 του εγγράφου περί Προσφερόμενου Μενού αυτής, όντως το βούτυρο και το αβγό παρέχονται σε μία ανά ημέρα επιλογή, σε αντίθεση με ο,τι εσφαλμένα υπέλαβε η αναθέτουσα. Συνεπώς, εσφαλμένα η αναθέτουσα υπέλαβε και έλαβε υπόψη στη βαθμολόγηση, ότι η προσφορά του προσφεύγοντος δεν προσφέρει εναλλακτικές ανά είδος, καίτοι αυτός προσφέρει

περισσότερες των 2 ανώτατα αξιολογούμενων ανά είδος εναλλακτικών για κάθε ένα εκ των 20 ληφθέντων υπόψη και στην πραγματικότητα 24 ειδών που προσφέρει, ήτοι των 9 ελαχίστων και 11 όπως ελήφθησαν υπόψη ή 15 όπως προκύπτουν στην πραγματικότητα πρόσθετων. Και τούτο, πέραν του γεγονότος ότι και μόνο το πλήθος των πρόσθετων ειδών εξασφάλιζε πολύ μεγαλύτερη ποικιλία για την προσφορά του έναντι αυτής της, αλλά και του γεγονότος ότι σε κανένα σημείο της προσφοράς της τελευταίας δεν αναφέρεται ότι η διάθεση των ειδών του πρωινού θα λάβει χώρα σε απεριόριστες ποσότητες, σε αντίθεση με αυτήν του προσφεύγοντος. Όσον αφορά το πρώτο πιάτο, η αναθέτουσα παρατηρεί ότι ναι μεν ο προσφεύγων προσφέρει επιλογή μεταξύ 2 εναλλακτικών για το γεύμα και 2 εναλλακτικών για το δείπνο, έναντι 1 υποχρεωτικής επιλογής της, πλην όμως η αναθέτουσα στάθμισε το γεγονός πως η μία από τις 2 επιλογές που προσφέρει ο προσφεύγων είναι σταθερά σούπα σε απεριόριστη ποσότητα, όπως και ότι το πρώτο γεύμα στο μεσημεριανό είναι ίδιο σε 2 διαφορετικές ημέρες ανά εβδομάδα. Συνεπώς, η προσφέρει 7 εναλλακτικές στο πρώτο πιάτο εντός της εβδομάδας, υπό τη μορφή της 1 αποκλειστικά επιλογής ανά ημέρα. Όμως, σε αντίθεση με όσα έλαβε υπόψη της η αναθέτουσα, καταρχάς, ο προσφεύγων δεν προσφέρει το ίδιο προϊόν ως σταθερή μία εναλλακτική πρώτου πιάτου, δηλαδή γενικώς; και αορίστως σούπα, αλλά διαφορετικά είδη σούπας (και συγκεκριμένα κοτόσουπα, χορτόσουπα, καροτόσουπα, βελουτέ, μεσογειακή σούπα, τραχανόσουπα, ψαρόσουπα, σούπα μπρόκολο, σούπα μπεαρνέζ, κοτόσουπα αβγολέμονο, μοσχάρόσουπα, σούπα μπισκ, γιουβαρλάκια, σούπα μινεστρόνε) πιάτα που κατά την κοινή πείρα είναι διαφορετικά μεταξύ τους και αποτελούνται από εντελώς διαφορετικά υλικά και απλώς ανήκουν στην ίδια εν γένει κατηγορία, όπως αντίστοιχα ανήκουν στην ίδια κατηγορία ψητού κρέατος, όλα τα διαφορετικά είδη ψητού κρέατος, χωρίς αυτό να σημαίνει ότι συνιστούν το ίδιο προϊόν. Από το δε μενού που υποβάλλει προκύπτουν 13 συνολικά διαφορετικές επιλογές ανά εβδομάδα, έναντι 7 της Περαιτέρω, ακόμη και αν όπως εσφαλμένα υπολαμβάνει η αναθέτουσα η πρώτη επιλογή του πρώτου πιάτου ήταν σταθερή και συγκεκριμένα “σούπα”, εσφαλμένα η αναθέτουσα επικαλείται ως πρόσθετο

ζήτημα την επανάληψη στο προϊόν “πίκλες”, αφού αυτό όπως προκύπτει από το μενού που ο προσφεύγων υπέβαλε τοποθετείται στην πρώτη εναλλακτική μαζί με τις σούπες και δεν απορροφά τη θέση προϊόντος της δεύτερης εναλλακτικής και κατ’ αποτέλεσμα, εφόσον οι “πίκλες” θεωρούνταν “σούπα”, ο προσφεύγων προσέφερε πάντως ένα καθημερινά εναλλασσόμενο πιάτο ως δεύτερη εναλλακτική στο πρώτο πιάτο, δηλαδή 7 εβδομαδιαίες εναλλακτικές, όπως ο προσφεύγων πλέον όμως της σταθερής εναλλακτικής καθημερινά της σούπας, άρα συνολικά 8 εναλλακτικές εβδομαδιαίως με το πρόσθετο προσόν της ανά ημέρα δυνατότητας εναλλακτικής, ενώ αν, όπως προκύπτει κατά κοινή λογική οι “πίκλες” θεωρηθούν άλλο είδος από τη σούπα, τότε προσφέρει καθημερινά ένα πρώτο πιάτο, που εναλλάσσεται και πλέον τούτου τη δυνατότητα μιας σούπας διαφορετικών χαρακτηριστικών σε 5 ημέρες της εβδομάδας ή για 2 ημέρες της εβδομάδας “πίκλες”, άρα 9 εναλλακτικές εντός της εβδομάδας. Δηλαδή, σε κάθε περίπτωση, ακόμη και υπό την πλέον δυσμενή για τον προσφεύγοντα οπτική, η προσφορά του στο πρώτο πιάτο υπερέχει αυτής της, ενώ όπως εν τέλει προκύπτει από την προσφορά του αυτή, στην πραγματικότητα παρέχει 13 εναλλακτικές έναντι 7 ανά εβδομάδα και 2 ανά ημέρα έναντι 1 της, με μία μόνο επανάληψη της μίας όμως μόνο εναλλακτικής του σε 2 ημέρες (ενώ η δεν παρέχει καν εναλλακτική ανά ημέρα ούτως ή άλλως). Αν δε η επανάληψη αυτή για μόνο 2 ημέρες και επί της 2ης μόνο εναλλακτικής, ήταν τόσο σοβαρή, τότε προκύπτει ότι η αναθέτουσα όφειλε να βαθμολογήσει την πολύ χαμηλότερα, δεδομένου ότι δεν προσφέρει στο πρώτο πιάτο καν εναλλακτική, για να παρατηρηθεί επανάληψη σε αυτήν. Σημειωτέον δε, ότι η αναθέτουσα παρότι έκρινε όλες τις σούπες ως ένα ίδιο πιάτο και μνημόνευσε ως μειονεξία της προσφοράς του προσφεύγοντος, αβάσιμα πάντως, τόσο αυτό το στοιχείο όσο και την επανάληψη στις πίκλες 2 φορές σε μία εβδομάδα, ακριβώς τα αντίστοιχα παρατηρούνται και στα προτεινόμενα μενού της, όπου προσφέρεται την πρώτη εβδομάδα στο γεύμα καθημερινά κάποιου είδους σούπα ως η μία εναλλακτική του πρώτου πιάτου και 4 φορές στο δείπνο, τη δεύτερη εβδομάδα καθημερινά πάλι σούπα ως το ένα εναλλακτικό πιάτο στο γεύμα και 5 φορές μέσα στην εβδομάδα στο δείπνο, την 3η εβδομάδα 4 ημέρες στο γεύμα

καθημερινά στο δείπνο και μάλιστα την Πέμπτη και τα δύο εναλλακτικά πιάτα είναι σούπες και την 4η εβδομάδα 2 ημέρες στο γεύμα και 5 φορές στο δείπνο. Πλην όμως, ουδέν σχετικό ελήφθη υπόψη παρά η σούπα θεωρήθηκε, ανεξαρτήτως είδους, ως επαναλαμβανόμενο πιάτο μόνο για τον προσφεύγοντα και δη ως στοιχείο μειονεξίας της προσφοράς του. Περαιτέρω, και στο μενού της παρατηρούνται επαναλήψεις με κακαβιά σούπα ως πρώτο πιάτο σε 2 ημέρες της 4ης εβδομάδας, ζήτημα που ομοίως δεν ελήφθη υπόψη ως αρνητικό από την αναθέτουσα, η οποία μάλιστα παρά τα ως άνω προέκρινε την προσφορά της ως τη βέλτιστη στο κριτήριο Α1, παρότι οι, σε κάθε περίπτωση, εσφαλμένες, παρατηρήσεις εις βάρος της προσφοράς του προσφεύγοντος που θεωρήθηκαν μειονεκτήματά του συγκριτικά, υφίσταντο και στην ως άνω βέλτιστη προσφορά. Επιπλέον, όσον αφορά και την προσφορά της προκύπτει ότι, καίτοι αυτή προσφέρει μόνο μια επιλογή πρώτου πιάτου ανά ημέρα, αντί δύο του προσφεύγοντος και της, τη 2η εβδομάδα προσφέρει 5 φορές στο γεύμα σούπα και 3 φορές στο δείπνο, ενώ και στις λοιπές εβδομάδες προσφέρει συχνά πάνω από 1 φορά στα γεύματα και στα δείπνα αντίστοιχα σούπα, χωρίς πάλι αυτό να παρατηρηθεί και ιδίως να ληφθεί υπόψη ως μειονέκτημα, σε αντίθεση με ο,τι έλαβε χώρα για τον προσφεύγοντα. Όσον αφορά το κυρίως πιάτο, η αναθέτουσα παρατηρεί ο προσφεύγων προσφέρει 3 εναλλακτικές στο γεύμα και 3 στο δείπνο, έναντι 2 και 2 αντίστοιχα της, δηλαδή 6 εναλλακτικές ανά ημέρα έναντι 4, ενώ η διακήρυξη απαιτεί τουλάχιστον 1 και 1 επιλογή, δηλαδή 2. Όσον αφορά τη γαρνιτούρα ο προσφεύγων και πάλι προσφέρει 3 και 3 εναλλακτικές αντίστοιχα, ήτοι 6 ανά ημέρα, έναντι 1 και 1 της και συνολικά 2, και κατ' αποτέλεσμα στην παράμετρο κυρίως πιάτο-γαρνιτούρα, όπως προκύπτει από τις ίδιες τις αξιολογικές εκτιμήσεις της αναθέτουσας, ο προσφεύγων υπερέχει καταφανώς της Όμως, όπως προκύπτει από τον ίδιο τον συγκεντρωτικό πίνακα και την ανάλυση μενού που περιέλαβε η στο έγγραφο περί Προσφερομένου Μενού μετά της προσφοράς της, σε αντίθεση με ο,τι εσφαλμένα υπέλαβε η αναθέτουσα, προκύπτει ξεκάθαρα ότι δεν προσφέρει γαρνιτούρα καθημερινά, αλλά 3 ή 2 φορές ανά εβδομάδα ανά γεύμα ή δείπνο και συνολικά 5 ή 6 φορές

ανά εβδομάδα και συνολικά 22 φορές σε διάστημα 4 εβδομάδων δηλαδή 28 ημερών, στοιχείο εκ του οποίου προκύπτει ότι δεν προσφέρει τουλάχιστον 1 γαρνιτούρα ανά γεύμα και 1 ανά δείπνο ανά ημέρα καθ' όλη την εβδομάδα, δηλαδή 14 φορές την εβδομάδα και 56 φορές ανά 28 ημέρες, ενώ σε ορισμένες ημέρες ανά εβδομάδα δεν προσφέρει ούτε στο γεύμα ούτε στο δείπνο. Επομένως, καίτοι ούτως ή άλλως ο προσφεύγων στην παράμετρο αυτή υπερέχει σημαντικά της, με βάση όσα παρατήρησε η αναθέτουσα, εν τέλει και οι παρατηρήσεις της αυτές ήταν εσφαλμένες και ευνοϊκές υπέρ της Όσον αφορά τα ειδικά μενού, η αναθέτουσα αξιολογεί ότι ο προσφεύγων προσφέρει 5 έναντι 3 της, χωρίς άλλη μεταξύ τους διαφοροποίηση να παρατηρείται στην αιτιολογία της βαθμολογίας, με αποτέλεσμα να προκύπτει σαφής υπεροχή του προσφεύγοντος. Στην πραγματικότητα όμως, όπως βάσιμα επικαλείται ο προσφεύγων η αναθέτουσα έσφαλε, διότι ο προσφεύγων με το επιπλέον έγγραφο της προσφοράς του περί Προτεινόμενων Βελτιώσεων, αναφέρει ρητά ότι το ιατρικό μενού που προσφέρει και ελήφθη υπόψη ως ένα από την αναθέτουσα αναλύεται σε περισσότερα μενού και συγκεκριμένα αυτοτελές μενού για σιδηροπενικούς, διαβητικούς, δυσανεκτικούς στη γλουτένη, σιτιζόμενους που μειώνουν το νάτριο στη διατροφή τους. Αυτά πέραν του ειδικού μενού για θρησκευτικούς λόγους, του ειδικού μενού για χορτοφάγους, για διαίτα χαμηλών λιπαρών και του ειδικού μενού εμπλουτισμένου με υδατάνθρακες. Άρα ο προσφεύγων προσέφερε τέσσερα ειδικά μενού και τέσσερα ειδικά μενού ιατρικά και συνολικά οκτώ ειδικά μενού έναντι πέντε που ελήφθησαν υπόψη από την αναθέτουσα και υπερέχει ούτως ακόμη περισσότερο της, η οποία ναι μεν μνημόνευσε 8 ειδικά μενού, αλλά εν τέλει όπως προκύπτει από την προσφορά της και το μενού της συγκαταλέγει σε αυτό μόνο 3 εναλλακτικές ανά ημέρα. Όσον αφορά την παράμετρο της σαλάτας, προκύπτει από την αιτιολογία της αναθέτουσας αντιστοιχία των προσφορών. Όσον αφορά την παράμετρο γαλακτοκομικών, προκύπτει από την αιτιολογία της αναθέτουσας, ότι ο προσφεύγων προσφέρει 4 επιλογές ανά ημέρα, με ίση ποικιλία 2 ανά γεύμα, ενώ η προσφέρει το κατ' ελάχιστον ζητούμενο δηλαδή 1 γαλακτοκομικό και συγκεκριμένα αποκλειστικά φέτα καθημερινά, χωρίς εναλλαγή, εκ των οποίων

προκύπτει σαφής υπεροχή του προσφεύγοντος έναντι της Όσον αφορά τα επιδόρπια (γλυκά-φρούτα), ο προσφεύγων προσφέρει 3 εναλλακτικά γλυκά ανά γεύμα και 6 συνολικές εναλλακτικές ημερησίως και προσθέτως 3 διαφορετικά φρούτα ανά γεύμα και 6 συνολικές εναλλακτικές ημερησίως, έναντι τηςπου προσφέρει εναλλακτικά είτε 1 σταθερό γλυκό είτε μια εναλλακτική μεταξύ 2 διαφορετικών φρούτων ανά ημέρα. Η αναθέτουσα στην αιτιολογία της σημειώνει ότι (ορθώς σύμφωνα με το Παράρτημα Ι και τη σελ. 23 της διακήρυξης) δεν μπορεί να αξιολογήσει την ταυτόχρονη παροχή και 3 επιλογών φρούτου και 3 επιλογών γλυκού από τον προσφεύγοντα (αφού κατά τη διακήρυξη τούτο συνιστά νέο επιπλέον γεύμα ή επιλογή άνω των 3 αξιολογούμενων στην κατηγορία επιδορπίου), αναφέρει πάντως τη σημαντική βελτίωση που προκύπτει από την προσφορά 3 ειδών έναντι 1 ελαχίστως απαιτούμενου. Όσον αφορά το ψωμί ο προσφεύγων προσφέρει 3 είδη ανά γεύμα και 6 συνολικά ανά ημέρα έναντι 2 ανά γεύμα και 4 συνολικά που προσφέρει η και συνεπώς η προσφορά του προσφεύγοντος υπερέχει σαφώς αυτής της Στην ποιότητα υλικών δεν παρατηρούνται από την αναθέτουσα διαφοροποιήσεις μεταξύ των προσφορών. Όσον αφορά το, κατά τα ως άνω της διακήρυξης, ζήτημα του βάρους και μεγέθους μερίδας, σε σχέση με τις ποιοτικές και ποσοτικές προδιαγραφές αυτής, όπου τέθηκε ως ελάχιστη απαίτηση η συμμόρφωση με το βάρος των αγορανομικών διατάξεων, σε συνδυασμό πάντως με τις διατροφικές απαιτήσεις των νέων σε ηλικία φοιτητών (που κατά τεκμήριο είναι αυξημένες), ναι μεν η προσφέρει μερίδες που πληρούν τις αγορανομικές διατάξεις, πλην όμως ο προσφεύγων υπερκαλύπτει την παράμετρο αυτή προσφέροντας μερίδα 10% μεγαλύτερη, στοιχείο όμως, που καίτοι κρίσιμο τόσο κατά την κοινή λογική, όσο και σε συνάρτηση με τα απαιτούμενα από τη διακήρυξη, ουδόλως προκύπτει ότι σταθμίσθηκε με κάποια ιδιαίτερη βαρύτητα. Όσον αφορά την ποιότητα πρώτων υλών προκύπτει ότι όλες οι προσφορές αδιαφοροποίητα μεταξύ τους προσφέρουν υψηλής ποιότητας πρώτες ύλες με μεγάλη ποικιλία και αξιόπιστους προμηθευτές και υπερκαλύπτουν τις προδιαγραφές, χωρίς να σημειώνεται κάποια υπεροχή κάποιου έναντι άλλου. Πάντως, ο προσφεύγων προσφέρει,

όσον αφορά την ποσότητα, πέραν του 10% παραπάνω μερίδα από την ελάχιστη, απεριόριστο πρώτο πιάτο στην επιλογή της σούπας, γαρνιτούρα, σαλάτα, φρούτο, ψωμί και γάλα, στοιχεία που δεν ελήφθησαν υπόψη από την αναθέτουσα, πέραν της σούπας. Η δε αιτιολογία της προσβαλλομένης μνημονεύει ότι ο προσφεύγων επιπλέον όλων των ως άνω προσφέρει και 4 επιλογές επιπλέον συνοδευτικών (ελιές, τουρσί, χειροποίητα κρουτόν, dressing) σε κάθε γεύμα και δείπνο, αλλά αναφέρει ότι δεν τις λαμβάνει υπόψη επειδή αποτελούν είτε νέα κατηγορία είδους είτε επιπλέον γαρνιτούρες έναντι των τριών. Όντως, πάντως, από το Παράρτημα Ι προκύπτει ότι ναι μεν δεν αξιολογείται προσθήκη νέας κατηγορίας είδους στη σύνθεση του μενού και με παράδειγμα που θέτει η ίδια η διακήρυξη το φρούτο επιπλέον του γλυκού, καθώς και ότι, σελ. 23 διακήρυξης, αξιολογούνται έως 3 γαρνιτούρες. Σημειωτέον δε, ότι κατά την ως άνω αιτιολογία η υπερέχει σε σχέση με τον προσφεύγοντα στα εξής στοιχεία, ενώ κατά τα άλλα η προσφορά της δεν υπερέχει έναντι αυτού. Πρώτον, προσφέρει ποικιλία 2 έως 5 ανά είδος για το πρωινό (όπου όμως αξιολογητέες είναι οι 2 εναλλακτικές, λόγω του ως άνω περιορισμού της διακηρύξεως), όπου προσφέρει 7 έναντι 11 προσθέτων ειδών του προσφεύγοντος όπως αυτά αξιολογήθηκαν από τη διακήρυξη, δεύτερον ναι μεν προσφέρει ίσες επιλογές πρώτου πιάτου με αυτόν αλλά χωρίς επανάληψη, τρίτον προσφέρει 1 παραπάνω ειδικό μενού ήτοι 6 έναντι 5 του προσφεύγοντος και τέταρτον προσφέρει μερίδα αυξημένη κατά 15% επί της ελάχιστης των αγορανομικών διατάξεων, έναντι 10% επί της ελάχιστης, που προσφέρει ο προσφεύγων. Οι διαφοροποιήσεις αυτές οδήγησαν την αναθέτουσα να βαθμολογήσει την με 4 βαθμούς παραπάνω έναντι του προσφεύγοντος. Όμως, εξάλλου, όπως προκύπτει από τα ανωτέρω, ο προσφεύγων προσφέρει 15 πρόσθετα είδη στο πρωινό, η εκτίμηση της αναθέτουσας ότι δεν παρέχει εναλλακτική ανά είδος στο πρωινό ήταν εσφαλμένη, η έτερη εκτίμηση της αναθέτουσας περί επανάληψης της πρώτης εναλλακτικής του πρώτου πιάτου ήταν εσφαλμένη και ισχύει μόνο για τη μία από τις δύο εναλλακτικές για το πρώτο πιάτο και μόνο για 2 ημέρες ανά εβδομάδα, η εκτίμηση της αναθέτουσας περί του αριθμού των ειδικών μενού που προσέφερε ο προσφεύγων ήταν ομοίως εσφαλμένη, αφού αυτός παρέχει 8 αντί για 5 που

ελήφθησαν υπόψη, ενώ η μόνη συγκριτική υπεροχή της παραμένει στο ότι προσφέρει 15% μεγαλύτερη μερίδα έναντι 10% του προσφέροντος επί της ελάχιστης και εν τέλει 4,54% ($115/110=4,54\%$) μεγαλύτερη μερίδα από τον προσφεύγοντα, χωρίς όμως να ληφθεί υπόψη ότι ο τελευταίος προσφέρει υπερδιπλάσια αυτοτελή είδη προς κατανάλωση στο μενού του πρωινού του. Συνεπώς, ακόμη και σε σύγκριση της προσφοράς του προσφεύγοντος με την προσφορά που βαθμολογήθηκε με 112, δηλαδή της, προκύπτει ότι αυτός έλαβε μικρότερο βαθμό από αυτόν που έπρεπε να λάβει, αφού η προσφορά του είναι ίση ή και υπέρτερη της, σύμφωνα με τις παραμέτρους που η αναθέτουσα έλαβε υπόψη, τις εκτιμήσεις της τελευταίας και τη διόρθωση των σφαλμάτων στα οποία υπέπεσε αυτή λόγω μη εκτίμησης ή εσφαλμένης εκτίμησης του αποδεικτικού υλικού της προσφοράς. Τούτο δε, πέραν του ότι και πάλι, η βαθμολογική διαφορά του προσφεύγοντος με την και η απόσταση του προσφεύγοντος από το 120 θα προέκυπτε ως κατά πολύ μικρότερη του ευλόγου, δεδομένου του καταφανούς της υπεροχής του σχεδόν στο σύνολο των παραμέτρων που ελήφθησαν υπόψη από την Πολλώ δε μάλλον αφού δεν προκύπτει ότι η προσφορά της αναφέρεται σε απεριόριστη κατανάλωση ως προς κάποιο είδος καίτοι προσφέρει τις απολύτως ελάχιστες απαιτούμενες μερίδες, καθώς η ποσότητα συνιστά στοιχείο εξάλλου, που ναι μεν είναι όλως κρίσιμο για την αξιολόγηση, αλλά δεν προκύπτει ότι εκτιμήθηκε και ιδίως αποτυπώθηκε, τουλάχιστον σε επαρκή βαθμό, στη βαθμολόγηση της αναθέτουσας.

17. Επειδή, από το σύνολο δε των ως άνω προκύπτει, ότι η προσφορά της σε αρκετές αξιολογητέες παραμέτρους απλώς καλύπτει τις ελάχιστες απαιτήσεις (και συγκεκριμένα ποσοτικές προδιαγραφές, γαλακτοκομικά, γαρνιτούρα, πρώτο πιάτο) προσφεύγοντος, ενώ η προσφορά του προσφεύγοντος υπερέχει αυτής της σε πλήθος ειδών πρωινού και εν γένει όγκου και ποικιλίας αυτού, ποσότητα μερίδας, επιλογές κυρίως πιάτου, επιλογές γαρνιτούρας, επιλογές ψωμιού, επιλογές γαλακτοκομικών, επιλογές επιδορπίου και ειδικά μενού. Ισοδυναμούν οι προσφορές τους μόνο στις σαλάτες

και τα ποιοτικά στοιχεία. Η προσφορά του προσφεύγοντος σε κανένα στοιχείο της δεν καλύπτει απλώς τις ελάχιστες απαιτήσεις, παρά μόνο στον αριθμό εναλλακτικών ανά είδος στο πρωινό, ζήτημα όμως που κατά τα παραπάνω έπρεπε να αξιολογηθεί από την αναθέτουσα σε συνάρτηση με ότι προσέφερε 9 παραπάνω πρόσθετα είδη από την Σημειωτέον δε, ότι όσον αφορά τις εναλλακτικές ανά είδος, η προσφορά του προσφεύγοντος υπερέχει σε πολλαπλάσιο βαθμό από την προσφορά της Συνεπώς, η προσφορά του προσφεύγοντος υπερέχει αυτής της όσον αφορά την ποσότητα, την ποικιλία και τη δυνατότητα επιλογής και δη κατά πρόδηλο μέγεθος έναντι της τελευταίας. Κατά τα ως άνω, είναι σαφές πως η βαθμολόγησή της με μόλις 2 βαθμούς έναντι της προσφοράς της δεν ερείδεται επί ορθής υπαγωγής όσων η ίδια η αιτιολογία της αναθέτουσας αναγνώρισε στη συγκριτική ανάλυση προσφορών και υπερβαίνει κάθε ενιαίο μέτρο κρίσης, απομειώνοντας σε ιδιαίτερο βαθμό τη σαφή υπεροχή του προσφεύγοντος στην ευρύτατη πλειοψηφία των παραμέτρων που η ίδια η αιτιολογία αναφέρει ότι έλαβε υπόψη. Πολλώ δε μάλλον, όταν ιδιαίτερα μικρότερες διαφοροποιήσεις στις αξιολογικές εκτιμήσεις της αναθέτουσας μεταξύ της προσφοράς του προσφεύγοντος και αυτής της κατέληξαν σε βαθμολόγηση της δεύτερης με 4 βαθμούς παραπάνω από αυτήν του προσφεύγοντος, ενώ οι πολύ ευρύτερες και συγχρόνως μεγαλύτερες διαφοροποιήσεις του προσφεύγοντος έναντι της επιμετρήθηκαν σε μόλις 2 βαθμούς. Τα δε αναφερόμενα στις Απόψεις της αναθέτουσας, κατ' αντιγραφή της αιτιολογίας της προσβαλλομένης, περί του ότι δεν ελήφθησαν υπόψη οι επιπλέον επιλογές φρούτου πλέον του γλυκού και των συνοδευτικών (ενώ όμως κατά τα ανωτέρω και αυτών μη λαμβανομένων υπόψη, η προσφορά του προσφεύγοντος υπερείχε και δη κατά πολύ σε πλήθος παραμέτρων από την προσφορά της), ο υπερτονισμός του ζητήματος του πρώτου πιάτου (παρότι κατά τα ανωτέρω και αυτό το ζήτημα που έθεσε η αιτιολογία της αναθέτουσας ερείδεται επί όλως εσφαλμένων προϋποθέσεων), ως και της μη διευκρίνισης των εναλλακτικών ανά είδος πρωινού όσον αφορά τον προσφεύγοντα, καίτοι αυτός προσέφερε 11 κατά την αναθέτουσα και 15 στην πραγματικότητα ή 9 κατά την αναθέτουσα και στην

πραγματικότητα 13 παραπάνω από την πρόσθετα είδη και κυρίως υψηλής διατροφικής αξίας και κόστους έναντι της κατά κοινή πείρα πολύ πιο στοιχειώδους και ελάχιστα υπερβαίνουσας τις κατώτατες απαιτήσεις όσον αφορά τα είδη του πρωινού της προσφοράς της, καίτοι μάλιστα και αυτή η αιτιολογία της αναθέτουσας κατά τα ανωτέρω ομοίως είναι όλως εσφαλμένη και ερείδεται επί όλως εσφαλμένων προϋποθέσεων σε αντίθεση με τις ρητές και αναλυτικές αναφορές περί του αντιθέτου στην προσφορά του προσφεύγοντος, ουδόλως δύνανται να εξηγήσουν τον ιδιαίτερα μικρό βαθμό διαφοροποίησης των βαθμολογιών των δύο αυτών προσφορών, τόσο σε σύγκριση με τη διπλάσια διαφορά που αναγνωρίσθηκε βαθμολογικά στην έναντι του προσφεύγοντος για πολύ μικρότερης σημασίας υπέρ της πρώτης διαφορές, όσο και σε σχέση με την καταφανή υπεροχή της προσφοράς του προσφεύγοντος σε ιδιαίτερα κρίσιμες κατά τη διακήρυξη και την ανάλυση βαθμολογούμενων ζητημάτων, παραμέτρους, κατά τα ανωτέρω. Αλυσιτελώς δε προβάλλει η αναθέτουσα τον ισχυρισμό της περί ποιοτικού περιεχομένου του κριτηρίου A1 έναντι του ποσοτικού χαρακτήρα των κριτηρίων B1 και B2, αφού όσα ο προσφεύγων αναφέρει στην προσφυγή του και συμφωνούν με τα ως άνω, προκύπτουν ευθέως εκ των ιδίων των αξιολογικών παρατηρήσεων και ποιοτικών εκτιμήσεων του οργάνου αξιολόγησης όπως κατά λέξη αποτυπώθηκε στην αιτιολογία της αναθέτουσας και το προκύπτουν, εν προκειμένω ζήτημα, δεν συνίσταται σε τυχόν αμφισβήτηση της ορθότητας της κρίσης της αναθέτουσας επί ποιοτικών ζητημάτων, αλλά της υπαγωγής της κρίσης αυτής και τη μετάφρασή της σε βαθμολογία. Και τούτο πέραν του ότι κάθε επιμέρους σημείο μειονεξίας που ευρέθη επί της προσφοράς του προσφεύγοντος, ερείδεται επί εσφαλμένων προϋποθέσεων και μη λήψη υπόψη από την αναθέτουσα σαφών στοιχείων που προέκυπταν εκ της προσφοράς του και εν τέλει δεν ισχύει και είναι αβάσιμο. Περαιτέρω, όπως προκύπτει από τη διακήρυξη όντως τέθηκε ανώτατο όριο στην αξιολόγηση των εναλλακτικών πιάτων και συγκεκριμένα 3 εναλλακτικές για κυρίως πιάτο, σαλάτα, ψωμί, επιδόρπιο, φρούτο και γαρνιτούρες και 2 σε όλα τα υπόλοιπα είδη. Εν προκειμένω, παρατηρείται όπως προκύπτει και από τις αξιολογικές εκτιμήσεις της αναθέτουσας σε συνδυασμό με τα στοιχεία της

προσφοράς του προσφεύγοντος, ότι αυτός σε κάθε προσφερόμενο από αυτόν είδος και πιάτο προσέφερε τον ανώτατο ή και μεγαλύτερο του ανώτατου αξιολογούμενου αριθμό εναλλακτικών. Από το δε Παράρτημα Ι της διακήρυξης όπου περιγράφεται η ενδεικτική και επομένως ελάχιστη απαίτηση των 14 ανά εβδομάδα, πλην πρωινού, γευμάτων, προκύπτει ότι ζητούνται ελαχίστως ανά εβδομάδα συνολικά 14 κυρίως πιάτα, 14 πρώτα πιάτα 14 μερίδες ψωμί, 14 σαλάτες, 7 μερίδες τυρί φέτα και 7 μερίδες φρούτο ή γλυκό. Περαιτέρω, από τη συσχέτιση των Συγκεντρωτικών Πινάκων Προσφερόμενων Ειδών, αλλά και των λοιπών στοιχείων που υπέβαλαν στα οικεία έγγραφα περί του μενού τους και όσον αφορά το κριτήριο Α1, ο προσφεύγων και η (η οποία ναι μεν αναφέρεται σε «επιπλέον προσφερόμενες ποσότητες και είδη» όμως αναφέρει τα συνολικώς προσφερόμενα από αυτήν χωρίς να αφαιρεί τα ελάχιστα απαιτούμενα της διακήρυξης), προκύπτει, όσον αφορά όχι μόνο τις κατά τα ως άνω δυνητικές εναλλακτικές, αλλά αυτές καθαυτές τις παρεχόμενες ποσότητες εναλλακτικών, ότι ο προσφεύγων προσφέρει ανά τέσσερις εβδομάδες (κατ' άθροισμα γεύματος και δείπνου και για τις 7 ημέρες της εβδομάδας), επιπλέον των ελαχίστων απαιτούμενων από τη διακήρυξη 56 πρώτα πιάτα (112 συνολικά), έναντι 0 της (56 συνολικά) και 56 της διακήρυξης, 392 επιπλέον κυρίως πιάτα συμπεριλαμβανομένων ειδικών πιάτων έναντι 70 επιπλέον της διακήρυξης της (και συνολικά 448 έναντι 126 της και 56 της διακήρυξης, αφού τα ειδικά πιάτα δεν ετέθησαν ως ελάχιστη απαίτηση αλλά ως επιθυμητή βελτίωση), 168 συνολικά γαρνιτούρες έναντι 22 συνολικά γαρνιτούρες της (η διακήρυξη δεν θέτει ως ελάχιστη απαίτηση την γαρνιτούρα, απλά θέτει ανώτατο αξιολογούμενο αριθμό εναλλακτικών επ' αυτής αν προσφερθεί, αντίθετα με όσα εσφαλμένα αναγράφει στην προσφορά του ο προσφεύγων υπολαμβάνοντας ως ελάχιστη απαίτηση τη γαρνιτούρα και αφαιρώντας τον ανά γεύμα αριθμό 28 από τις προσφερόμενες από αυτόν ώστε να βρει τις επιπλέον προσφερόμενες), 112 επιπλέον σαλάτες (168 συνολικά) έναντι 112 επιπλέον (και 168 συνολικά) της και έναντι 56 της διακήρυξης, 112 επιπλέον ψωμιά και 168 συνολικά ψωμιά έναντι 28 επιπλέον ψωμιά και 84 συνολικά της 56 της διακήρυξης, 28 τυριά και ακόμη 28 επιπλέον γαλακτοκομικά έναντι των 28

ελαχίστως απαιτούμενων τυριών τύπου φέτα που προσφέρει η και εν τέλει ο προσφεύγων τριπλάσια γλυκά (ή τριπλάσια φρούτα) των απαιτούμενων στη διακήρυξη έναντι όσων γλυκών προβλέπει η διακήρυξη ή εναλλακτικά των διπλάσιων επιλογών φρούτου από όσες προβλέπει η διακήρυξη όσον αφορά την Τα ανωτέρω αποδεικνύουν ότι όχι μόνο ως προς την ποσότητα εκάστης μερίδας, ποιοτικά και κατά εύρος επιλογών, εναλλακτικών και ποικιλίας, αλλά και ως προς το ειδικότερο πλην κρίσιμο στοιχείο ποσότητας συγχρόνως προσφερόμενων ανά γεύμα και εβδομάδα ειδών, η προσφορά του προσφεύγοντος υπερέχει κατά πολλαπλάσιο βαθμό και δη επί ιδιαίτερα σημαντικών στοιχείων του μενού σε σχέση με την Ούτως, η αιτιολογία της αναθέτουσας ως προς την εξαγωγή της βαθμολογίας στο ως άνω κριτήριο A1 προκύπτει ως ασαφής, αόριστη και αντιφατική, καθώς ενώ αναγνωρίζει η ίδια και κατά το περιεχόμενό της σαφή υπεροχή του προσφεύγοντος έναντι της προσφοράς της ως προς πλήθος παραμέτρων, κατά εύρος, ποσότητα, ποιότητα, ποικιλία και εναλλακτικές, που η ίδια αξιολόγησε και βάσει των οποίων στήριξε τη βαθμολογία της, βαθμολόγησε την αναγνωρισθείσα ως άνω υπεροχή με πολύ μικρότερο βαθμό, ήτοι μόλις 2 βαθμούς, σε σχέση με το προκύπτον εκ της αιτιολογίας της εύρος και μέγεθος της υπεροχής αυτής, η οποία εκτείνεται στο σύνολο των παραμέτρων που ελήφθησαν υπόψη για τη διαμόρφωση της κρίσης της με εξαίρεση τις σαλάτες και τις ποιοτικές προδιαγραφές, όπου και πάλι οι προσφορές των δύο οικονομικών φορέων κρίθηκαν ως ισοδύναμες. Περαιτέρω, ακόμη και αυτοτελώς θεωρούμενη η βαθμολογία του προσφεύγοντος, ήτοι μη συγκριτικά είναι υποβαθμολογημένη δεδομένου ότι εκρίθη ότι υπερκαλύπτει ευρύτατα κάθε ελάχιστη απαίτηση, καλύπτει κάθε παράμετρο με ανώτατο αξιολογούμενο περιεχόμενου και δη επιτυγχάνει την ανώτατη ή και μεγαλύτερη της ανώτατης προσφοράς, ενώ η βαθμολογηθείσα μόλις 2 βαθμούς πιο κάτω προσφορά της ευρίσκεται οριακά άνω των στοιχειωδών ή καλύπτει αποκλειστικά τα ουσιώδη σε αρκετές επιμέρους παραμέτρους. Όσον αφορά πάντως τον ισχυρισμό του προσφεύγοντος ότι η προσφορά του έπρεπε να εγγίζει ή να ευρίσκεται πλησίον του 120, ναι μεν η ΑΕΠΠ δεν δύναται να προβεί σε τέτοια κρίση, η οποία ανήκει

στην αναθέτουσα, πλην όμως εκ των ανωτέρω προκύπτει συγχρόνως τόσο ότι κατ' ορθή εκτίμηση των εγγράφων της προσφοράς του, αλλά και όσων ήδη ελήφθησαν υπόψη από την αναθέτουσα, ότι υπερέχει ιδιαίτερα στο ιδιαίτερα μεγαλύτερο μέρος των παραμέτρων που θέσπισε η διακήρυξη και έλαβε υπόψη της κατά τη βαθμολόγηση, ενώ στο πολύ μεγάλο μέρος των παραμέτρων αυτών επιτυγχάνει τα ορισθέντα ως ανώτατα αξιολογούμενα από τη διακήρυξη.

18. Επειδή, κατά τα ανωτέρω, η βαθμολογική κρίση της αναθέτουσας ως προς το κριτήριο αξιολόγησης Α1 πάσχει, διότι ερείδεται επί εσφαλμένων πραγματικών προϋποθέσεων, εσφαλμένης εκτίμησης του αποδεικτικού υλικού των προσφορών, εσφαλμένης μη λήψη υπόψη όσων έπρεπε να έχουν ληφθεί και εσφαλμένης συναγωγής συμπερασμάτων αντίθετα με το ρητό κείμενο των προσφορών, περιέχει δε εσφαλμένη, ασαφή, αόριστη και αντιφατική αιτιολογία, σύμφωνα με όλες τις ευρείες και πολυάριθμες πλημμέλειες που αναλυτικά αναφέρθηκαν στις ως άνω σκ. 15-17, ο όγδοος λόγος της προσφυγής πρέπει να γίνει δεκτός και να ακυρωθεί η προσβαλλομένη κατά το μέρος της βαθμολογικής κρίσης όσον αφορά το κριτήριο αξιολόγησης Α1. Να αναπεμφθεί δε η υπόθεση στην αναθέτουσα, προκειμένου αυτή να επαναλάβει την κρίση της, εκδίδοντας νέα βαθμολογία επί τη βάση όλων όσων αναφέρθηκαν αναλυτικά στις ανωτέρω σκ. 15-17, κατ' άρση των σωρευτικών σφαλμάτων που εμφιλοχώρησαν στην κρίση της και οδήγησαν σε υποβαθμολόγηση τόσο αυτοτελώς (δηλαδή όσον αφορά τη δική του βαθμολογία) όσο ιδίως και συγκριτικά της προσφοράς του προσφεύγοντος έναντι αυτής του προσφέροντος Πρέπει δε να απορριφθεί αντιστοίχως η παρέμβαση, καθ' ο μέρος βάλλει κατά του αιτήματος του προσφεύγοντος προς αύξηση της βαθμολογίας του, τόσο σύμφωνα με τα ανωτέρω στις σκ. 15-17, όσο και σύμφωνα με τη σκ. 5. Τονίζεται, πως καίτοι το αντικείμενο της παρούσας αναπομπής, κατ' αποδοχή του αιτητικού του προσφεύγοντος αφορά τη βαθμολογική του συσχέτιση με την, δεδομένου ότι η αξιολόγηση λαμβάνει κατά τη διακήρυξη χώρα συγκριτικά, η κατ' αναπομπή επανάληψή της από την αναθέτουσα, θα λάβει υπόψη της τα παραπάνω στο πλαίσιο επανάληψης της σύγκρισης των τριών προσφορών, η δε

αναθέτουσα κατά την εκτίμηση και κρίση της, πλην όμως σε συμμόρφωση με το σύνολο όσων διακριβώθηκαν στις ως άνω σκέψεις, θα προβεί σε νέα σύγκριση και κατ' αποτέλεσμα βαθμολογική ανασυσχέτιση των προσφορών.

19. Επειδή, όσον αφορά τον ένατο λόγο της προσφυγής, προκύπτουν τα εξής. Όπως συνάγεται από τα επικαλούμενα εκ του προσφεύγοντος, τον σχετικό χωροθετικό χάρτη που επισύναψε αλλά και την αντιπαραβολή των στοιχείων των προσφορών των μετεχόντων (με εφαρμογή σε ηλεκτρονικό πρόγραμμα ανεύρεσης διαδρομών και αποστάσεων), προκύπτει ότι το εστιατόριο που διαθέτει στην οδό άρ., απέχει μόλις 750 μέτρα, ήτοι διαδρομή 10 λεπτών πεζή από το, ήτοι, σε αντίθεση με όσα αποδεδειγμένα εσφαλμένα έλαβε υπόψη της στην αιτιολογία της βαθμολογίας της η αναθέτουσα, όπου αναγράφει την απόσταση ως 1.200 μέτρα και 18 λεπτά πεζή έναντι του εστιατορίου στην οδό, το οποίο προσφέρει η το οποίο απέχει 2.100 μέτρα από το, ήτοι διαδρομή 28 λεπτών πεζή και του εστιατορίου στην οδό που απέχει 1.600 μέτρα και 21 λεπτά πεζή από τη, όπως μάλιστα δέχεται και η αναθέτουσα. Μάλιστα, ενώ οι έτεροι διαγωνιζόμενοι δηλώνουν άλλη διεύθυνση, η αναθέτουσα αναφέρει στη βαθμολόγηση των προσφορών την ίδια διεύθυνση και συγκεκριμένα αυτήν της, με αποτέλεσμα να μην προκύπτει τι ακριβώς αξιολόγησαν, παρότι πάντως οι αποστάσεις από την ορθή διεύθυνση της, ήτοι τηςείναι ορθή. Είναι δε επίσης ανεξήγητο, πως η αναθέτουσα υπολαμβάνει ότι μια διαδρομή πεζή 2.100 μέτρων αντιστοιχεί σε 28 λεπτά (δηλαδή 75 μέτρα ανά λεπτό) και αντιστοίχως μια διαδρομή 1.600 μέτρων σε 21 λεπτά (δηλαδή 76,19 μέτρα ανά λεπτό, δηλαδή η ταχύτητα που υπολαμβάνεται για την προσέγγιση των εστιατορίων των και των είναι περίπου ίδια), ενώ μια διαδρομή 1.200 μέτρων αντιστοιχεί σε 18 λεπτά περπάτημα (δηλαδή 66,67 μέτρα ανά λεπτό, ενώ αν είχε υπολογιστεί ως ταχύτητα βάδισης 75 μέτρα ανά λεπτό όπως και για τις άλλες αποστάσεις, θα προέκυπτε διαδρομή 16 λεπτών και όχι 18), δηλαδή με τρόπο που θεωρεί ότι ο ίδιος πεζός θα βαδίζει πιο γρήγορα προς την κατεύθυνση του ευρισκόμενου στην ίδια μεν διεύθυνση, πλην

όμως κατά την αναθέτουσα απέχον διαφορετική απόσταση, των δύο έτερων διαγωνιζομένων, έναντι αυτής με την οποία θα βαδίζει προς την κατεύθυνση του εστιατορίου του προσφεύγοντος. Περαιτέρω, προκύπτει πως όλως αβάσιμα η αναθέτουσα επικαλείται το πρώτον με τις Απόψεις της ότι το εστιατόριο του προσφεύγοντος δεν ευρίσκεται κοντά σε στάση αστικής συγκοινωνίας του, ενώ η στάση αυτή ευρίσκεται ακριβώς εντός του, από το οποίο το εστιατόριο του προσφεύγοντος βρίσκεται πολύ εγγύτερα έναντι των εστιατορίων που προσφέρουν οι έτεροι διαγωνιζόμενοι, ενώ ομοίως το εστιατόριο του προσφεύγοντος βρίσκεται πολύ εγγύτερα και στο εν γένει ιστορικό κέντρο, περαιτέρω δε η διεύθυνση του εστιατορίου που προσφέρουν οι έτεροι διαγωνιζόμενοι απέχει περισσότερο από την εγγύτερη σε αυτό στάση, έναντι της απόστασης που απέχει το εστιατόριο του προσφεύγοντος από το, όπου ευρίσκεται και στάση του λεωφορείου. Σημειωτέον δε, ότι το ζήτημα της απόστασης από τη, δηλαδή την κεντρική πύλη του, είχε τεθεί ως βασική παράμετρος της βαθμολόγησης των προσφορών και δη συγκριτικά, εντός της ίδιας της αιτιολογίας που η αναθέτουσα παρέθεσε για τη στοιχειοθέτηση των βαθμολογιών. Όμως, όπως προκύπτει από τα ανωτέρω, η αιτιολογία αυτή πάσχει ως ερειδόμενη επί σειράς εσφαλμένων πραγματικών προϋποθέσεων και συγκεκριμένα με εσφαλμένη υποτίμηση της αποστάσεως του προσφεύγοντος και δη κατά μεγάλο βαθμό (ελήφθη υπόψη 60% μεγαλύτερη απόσταση και 80% μεγαλύτερος χρόνος διαδρομής από τον πραγματικό) και ενώ η αντίστοιχη απόσταση και χρόνος διαδρομής όσον αφορά τους έτερους δύο διαγωνιζομένους είναι 180% και 110% αντίστοιχα μεγαλύτεροι από τα αντίστοιχα στοιχεία του προσφεύγοντος (2.100/750 και 28/10 ως προς την και 1600/750 και 21/10 ως προς την) ή αντίστροφα η απόσταση και χρόνος διαδρομής του προσφεύγοντος είναι κατά 64,3% και 53,12% μικρότεροι των αντιστοίχων των έτερων διαγωνιζομένων. Τα ως άνω εξάλλου, είναι όλως αντικειμενικά στοιχεία, συναπτόμενα με γεωγραφικές αποστάσεις, που δεν δύναται να αμφισβητηθούν ή να προκύψουν κατά διαφορετικό τρόπο αναλόγως αξιολογικής οπτικής και ερείδονται ευθέως επί των προσφορών των μετεχόντων. Πολλώ δε μάλλον, ενώ είναι σαφές όπως ισχυρίζεται και ο προσφεύγων ότι μόνο

το εστιατόριο που αυτός προσφέρει είναι υπό κανονικές συνθήκες ευχερώς προσβάσιμο πεζή, αφού μια πεζή διαδρομή 28 λεπτών και 21 λεπτών αντίστοιχα, ήτοι όσον αφορά το εστιατόριο που προσφέρει η και η αντίστοιχα, δεν δύναται να καλυφθεί ευχερώς και επί καθημερινής βάσεως από τους φοιτητές με τα πόδια, επιπλέον δε του το πρώτον εισαχθέντος με τις Απόψεις της αναθέτουσας, στοιχείου της εγγύτητας προς στάσεις αστικού ΚΤΕΛ, το οποίο παρότι δεν προκύπτει από την προσβαλλομένη ότι ελήφθη υπόψη ως προς τη βαθμολογία του κριτηρίου, και πάλι ευνοεί τον προσφεύγοντα συγκριτικά. Περαιτέρω, το σημείο Εκκλησία Αγ. Κωνσταντίνου και Ελένης επί της όπου στον χάρτη που η αναθέτουσα έστειλε σημειώνεται η στάση λεωφορείου, απέχει 1.500 μέτρα από το εστιατόριο της πλην όμως η διαδρομή διέρχεται μέσω αυτοκινητογέφυρας χωρίς πεζοδρόμιο και προφανώς δεν προσφέρεται για πεζούς ενώ η συντομοτέρα έτερη διαδρομή διερχόμενη δια της οδού Βασιλίσσης Σοφίας είναι 2.300 μέτρα, και όσον αφορά το εστιατόριο του προσφεύγοντος από το ίδιο σημείο η οικεία απόσταση είναι 1.400 μέτρα η διαδρομή όμως μεταξύ αυτού και του παραπάνω σημείου διέρχεται μέσω της Βασιλίσσης Σοφίας. Επιπλέον, με βάση τον χάρτη αστικού λεωφορείου που κατόπιν αιτήματος του Κλιμακίου απέστειλε η αναθέτουσα προκύπτει πως το εστιατόριο του προσφεύγοντος απέχει 550 μέτρα από τη στάση επί της οδού που δείχνει ως σημείο στάσης ο ως άνω χάρτης, ενώ το εστιατόριο της απέχει από το ίδιο σημείο 900 μέτρα. Το δε εστιατόριο της βρίσκεται πλησίον στάσης στην, απέχει δε από αυτήν 400 μέτρα (ενώ από το εστιατόριο του προσφεύγοντος 1.100 μέτρα), ενώ απέχει από άλλη στάση στη Λεωφόρο Στρατού ομοίως περί τα 500 μέτρα (ενώ από το εστιατόριο του προσφεύγοντος 1.700 μέτρα). Αντιστοίχως, το εστιατόριο του προσφεύγοντος απέχει 900 μέτρα από τη στάση στην οδό έναντι 1.300 μέτρων του εστιατορίου της Άρα, από τις 5 στάσεις του αστικού λεωφορείου, δηλαδή, στην κεντρική δηλαδή πλατεία, το εστιατόριο του προσφεύγοντος είναι εγγύτερα στις 3 και συγκεκριμένα κατά τη διαδρομή από προς, στην πρώτη, δεύτερη και πέμπτη, η οποία όμως πέμπτη συμπίπτει με το κέντρο της πόλης και όποιες άλλες δραστηριότητες βιοτικές εκεί

συγκεντρώνονται, και το εστιατόριο της στις 2, δηλαδή την τρίτη και τέταρτη. Σημειωτέον, ότι η κοντινότερη απόσταση του εστιατορίου (που βαθμολογήθηκε όμως ανώτερα του προσφεύγοντος) από οποιαδήποτε στάση είναι προς τη στάση της με 1.100 μέτρα απόσταση ή 14-15 λεπτά πεζή διαδρομή, όλες δε οι αποστάσεις με τις υπόλοιπες στάσεις είναι πολύ μεγαλύτερες, με αποτέλεσμα να προκύπτει ότι η πρόσβαση στο εστιατόριο της είναι δυσχερής και από τις στάσεις του αστικού λεωφορείου πέραν από την πύλη του Όλα τα παραπάνω όμως, ενώ ουδόλως προκύπτει από την ήδη βαθμολογία ότι οι παραπάνω αποστάσεις ελήφθησαν υπόψη για τη διαμόρφωσή της. Εξάλλου, με δεδομένο ότι ο προσφεύγων απέδειξε τη διεύθυνση του εστιατορίου που προσέφερε, η αναθέτουσα ευχερέστατα μπορούσε να καταλήξει στην απόστασή του από την κεντρική πλατεία και την ευκολία πρόσβασης χωρίς χρήση μέσων μεταφοράς, στοιχεία που ανέφερε στην αιτιολογία της, ως μη προκύπτοντα από την προσφορά του. Πρέπει όμως να σημειωθεί ότι από τα διαθέσιμα στοιχεία δεν προκύπτει ούτε αποδεικνύεται ο ισχυρισμός της αναθέτουσας ότι το 80% των φοιτητών βρίσκονται στα και έρχονται προς σίτιση στην Από την ίδια την ιστοσελίδα του πάντως προκύπτει ότι στο κτίριο του εντός της πόλης, σημείο που έλαβε αποκλειστικά, εξάλλου, υπόψη η αναθέτουσα για το θέμα της απόστασης στη βαθμολογία της, βρίσκεται η, το, τα εργαστήρια του, η και αίθουσες διδασκαλίας, η βιβλιοθήκη και το αναγνωστήριο, εγκαταστάσεις που αυτονόητα συγκεντρώνουν εντός των διαφόρων περιόδων του έτους κρίσιμο όγκο των φοιτητών και του προσωπικού. Κατ' αποτέλεσμα, ακόμη και αν ληφθούν υπόψη και οι στάσεις λεωφορείου, το εστιατόριο του προσφεύγοντος απέχει 850 μέτρα λιγότερο από αυτό της από την πύλη του στη, βρίσκεται εγγύτερα στις 3 από τις 5 στάσεις του λεωφορείου στην πόλη της, η δε εγγύτερη απόστασή του από εν γένει στάση λεωφορείου είναι 550 μέτρα (....., που συμπίπτει και με πιάτσα ταξί και άλλες βιοτικές δραστηριότητες), ενώ αυτή του εστιατορίου του προσφεύγοντος 400 μέτρα (.....). Συνεπώς, αφενός ο ισχυρισμός της αναθέτουσας ότι το εστιατόριο του προσφεύγοντος ευρίσκεται μακριά από

στάσεις λεωφορείου είναι αβάσιμος, η απόστασή του από την πύλη του υπολογίστηκε σε υπερδιπλάσιο μέγεθος από το πραγματικό και ενώ είναι μακράν η μικρότερη σε σχέση με τους άλλους διαγωνιζόμενους, ενώ δεν προκύπτει και κάποια μειονεξία του στα ζητήματα απόστασης από στάσεις λεωφορείων έναντι της, αφού ναι μεν η εγγύτερη απόσταση της δεύτερης από στάση είναι 150 μέτρα μικρότερη της αντίστοιχης εγγύτερης του προσφεύγοντος, πλην όμως ο προσφεύγων βρίσκεται εγγύτερα σε περισσότερες στάσεις και δη σε αυτές που είναι εγγύτερα στο Σημειωτέον δε, ότι η απόσταση του εστιατορίου της από την εγγύτερη σε αυτό στάση, ήτοι της είναι 1.100 μέτρα (έναντι 1.100 μέτρων του προσφεύγοντος), δηλαδή διπλάσια της αντίστοιχης μικρότερης απόστασης του προσφεύγοντος από την αντίστοιχη εγγύτερη προς αυτόν στάση (δηλαδή επί της από όπου ο προσφεύγων απέχει 550 μέτρα), περαιτέρω δε η απόσταση του εστιατορίου της είναι 1.400 μέτρα από τη στάση (έναντι 1.700 μέτρων του προσφεύγοντος), 2.800 μέτρα από τη στάση μέσω (έναντι 1.400 μέτρων του προσφεύγοντος), 1.400 μέτρα από την (έναντι 550 μέτρων του προσφεύγοντος) και 2.100 μέτρα από τη στάση της (έναντι 900 μέτρων του προσφεύγοντος). Επομένως, η προσφορά της υπερέχει του προσφεύγοντος μόνο στην απόσταση από τη στάση επί της, αλλά και εκεί η απόστασή της είναι ήδη ιδιαίτερα μεγάλη (ισαπέχουν δε από τη, αλλά ενώ αυτή είναι η εγγύτερη στάση προς την είναι η τέταρτη σε εγγύτητα στάση για τον προσφεύγοντα), ενώ αντίστοιχα υστερεί κατά πολύ τόσο σε εγγύτερη στάση και σύνολο στάσεων όπου βρίσκεται έστω και σε απόλυτους αριθμούς εγγύτερα, όσο και σε απόσταση από το κέντρο της πόλης, αλλά και την πύλη του Δεδομένου δε, ότι το κυρίως ζητούμενο ως προς τις στάσεις λεωφορείων είναι η εγγύτερη στάση, αφού προφανώς οι φοιτητές θα χρησιμοποιήσουν την πλέον κοντινή ανά εστιατόριο, η προσφορά της υπολείπεται ιδιαίτερω αυτής του προσφεύγοντος και τούτο πέραν του ότι ήδη απέχει ιδιαίτερα πολύ από την είσοδο του (στοιχείο που η ίδια η αναθέτουσα στη βαθμολόγηση θεώρησε σημαντικό), όσο και από τις κεντρικές πλατείες και σημεία της πόλης. Περαιτέρω, από την αιτιολογία της βαθμολογίας

προκύπτει πως η αναθέτουσα έλαβε ως έτερη, πλην της απόστασης, παράμετρο του επακριβούς καθορισμού σε ποσό του κόστους εξοπλισμού, παρότι η περιγραφή του αξιολογούμενου περιεχομένου του οικείου κριτηρίου κατά τη διακήρυξη αναφερόταν αποκλειστικά στα εξής «α) *Τα μέσα και ο τρόπος που θα χρησιμοποιηθούν αυτά για παραγωγή γευμάτων, ο προσφερόμενος χώρος στην και ο εξοπλισμός (σκευών, επίπλων κ.α.) που ο υποψήφιος ανάδοχος θα εγκαταστήσει για τη λειτουργία όλων των εστιατορίων (.....) (Συντελεστής βαρύτητας 10%).*», χωρίς να προκύπτει ούτε ως υποχρέωση ούτε ως επιθυμητό στοιχείο η αναφορά σε επακριβή ποσά. Και ναι μεν, τούτο δεν σημαίνει ότι οι προσφέροντες δεν όφειλαν να περιγράψουν και η αναθέτουσα να αξιολογήσει τον προσφερόμενο εξοπλισμό, ως και να λάβει υπόψη της τα στοιχεία των επενδύσεων στα οποία αυτοί έχουν τυχόν ήδη προβεί ή θα προβούν. Σημαίνει, όμως, ότι εσφαλμένα έλαβε υπόψη της τη μη αναφορά συγκεκριμένου κόστους, καίτοι ο προσφεύγων, όπως και η αιτιολογία της αναθέτουσας δέχεται, είχε περιγράψει τον εξοπλισμό που θα διαθέσει, ως συγκριτικό μειονέκτημα. Αντίθετα, η αναθέτουσα όφειλε να αντιπαραβάλει εξοπλισμό προς εξοπλισμό, αφού αυτό προέκυπτε από το γράμμα του κριτηρίου αξιολόγησης, χωρίς η αναφορά του κόστους αυτού να συνιστά εκ των προτέρων και άνευ ετέρου στοιχείο για υποβαθμολόγηση προσφοράς. Περαιτέρω, από κανένα στοιχείο δεν προκύπτει το συμπέρασμα στο οποίο κατέληξε η αναθέτουσα, λόγω της μη αναφοράς στοιχείων κόστους εξοπλισμού, όσον αφορά τον προσφεύγοντα ότι δηλαδή θα προσφέρει μεταχειρισμένο εξοπλισμό σε αντίθεση με τους προσφεύγοντες, συμπέρασμα που όπως προκύπτει από το ακριβές λεκτικό της προσβαλλομένης συνήχθη ακριβώς και αποκλειστικώς επί τη βάσει της μη αναφοράς εκ μέρους του, του μη ζητούμενου κόστους εξοπλισμού («...δεν έχει καθορίσει με ακριβή ποσά το κόστος αναγκαίου εξοπλισμού... με αποτέλεσμα να συνάγεται ότι ο επίμαχος εξοπλισμός δεν θα είναι καινούργιος, αλλά μεταχειρισμένος σε αντίθεση με τις λοιπές συμμετέχουσες εταιρείες που υποσχέθηκαν νέες επενδύσεις συγκεκριμένου ύψους»). Αντίθετα, μάλιστα, ο προσφεύγων ρητά ανέφερε στη σελ. 237 επ. Κεφ. 1.2 ΠΑΡΕΧΟΜΕΝΟΣ ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΣ ΤΑ ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΑ ΤΟΥ στο οικείο φυλλάδιο Τεχνικής Προσφοράς του, ότι επιπλέον του νυν

υπάρχοντος θα εγκατασταθεί επιπλέον νέος στην πλειοψηφία του εξοπλισμός και μάλιστα, παραθέτει αναλυτική κατάσταση του ΝΕΟΥ ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΥ σε ειδικούς πίνακες ανά εστιατόριο, με περιγραφή κατά είδος και ποσότητα. Περαιτέρω, στο Κεφ. 1.6 σελ. 256 επ. Ο ΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝΟΣ ΧΩΡΟΣ ΣΤΗΝ ΞΑΝΘΗ προέβη σε αναλυτική καταγραφή κατ' είδος και αριθμό του εξοπλισμού που θα προστεθεί στον νυν υπάρχοντα εξοπλισμό («Ο υπάρχων χώρος θα εξοπλιστεί κατάλληλα με την προσθήκη του κάτωθι εξοπλισμού»). Σημειωτέον δε, ότι από την προσφορά της δεν προκύπτει ότι η επένδυση στην περιλαμβάνει μόνο νέα κόστη και δεν αφορά και συμπερίληψη κόστους εξοπλισμού που θα διατεθεί εκεί καίτοι ήδη υπάρχει, ενώ δεν αναφέρεται ανάλυση κόστους κατ' είδος, αλλά μια γενική αναφορά κόστους ανά εστιατόριο, χωρίς καμία στοιχειοθέτηση, όσον αφορά δε την προσφορά της δεν προκύπτει από κάποιο στοιχείο με σαφήνεια ότι όλος ο εξοπλισμός που εκεί αναφέρεται είναι κατ' ανάγκη νέος που θα αγοραστεί για τις ανάγκες της σύμβασης (η απλή μνεία περί «πρόσθετου εξοπλισμού» δεν σημαίνει αναγκαία αγοραζόμενου το πρώτον τώρα, αλλά δύναται να σημαίνει προστιθέμενος στα εστιατόρια για τον εξοπλισμό τους, χωρίς να αποκλείεται η ήδη κατοχή του) και επομένως, πέραν των άλλων προκύπτει και ασάφεια περί του τι συνέκρινε και τι εν τέλει έλαβε υπόψη της η αναθέτουσα όσον αφορά τη συγκριτική αξιολόγηση της παραμέτρου του εξοπλισμού, που κατ' αυτήν ήταν κρίσιμο να είναι καινούργιος. Συνεπώς, το συμπέρασμα στο οποίο κατέληξε η προσβαλλομένη περί μεταχειρισμένου εξοπλισμού, επί του οποίου εξάλλου η αναθέτουσα βαθμολόγησε τον προσφέροντα συγκριτικά μειονεκτικά (σε σχέση με τον βαθμό που αυτός θα λάμβανε αν δεν είχαν εμφιλοχωρήσει τα σφάλματα) ως προς τους έτερους μετέχοντες, είναι αβάσιμο και αντικρούεται από την τεχνική προσφορά του προσφεύγοντος και συνεπώς η αιτιολογία της βαθμολογίας αυτού ως και της εν γένει συγκριτικής βαθμολογίας επί του οικείου κριτηρίου είναι εσφαλμένη και ερείδεται επί της εσφαλμένης μη λήψης υπόψη στοιχείων που έπρεπε να έχουν ληφθεί υπόψη ως και συμπεράσματα άνευ βάσης, καίτοι η ίδια η αναθέτουσα, έλαβε υπόψη τις αντίστοιχες τεχνικές προσφορές και τις εκεί δηλώσεις των έτερων διαγωνιζομένων ως προς τη βαθμολόγηση. Εξάλλου, αν όντως η αναθέτουσα έκρινε το στοιχείο του κόστους

εξοπλισμού ως σημαντικό καίτοι δεν το ανέφερε στη διακήρυξη ή αν αμφέβαλε για το αν ο εξοπλισμός του προσφεύγοντος ήταν καινούργιος ή μεταχειρισμένος, στοιχείο που κατά την κρίση της ήταν σημαντικό, τότε όφειλε αντί να οδηγηθεί σε συμπεράσματα που ουδόλως προκύπτουν εκ της προσφοράς του προσφεύγοντος και δη επί της μη αναφοράς στοιχείου που ουδόλως προκύπτει ότι ζητείτο ή ήταν επιθυμητό κατά τη διακήρυξη, δηλαδή του προϋπολογισμού επενδύσεων, τότε δυνατό να ζητήσει κατ' άρ. 102 Ν. 4412/2016 διευκρινίσεις από αυτόν, αντί να συναγάγει το ως άνω συμπέρασμα και περαιτέρω, βάσει αυτού να οδηγηθεί σε κρίση επί της συγκριτικής του μειονεξίας ως προς τους έτερους διαγωνιζομένους. Επομένως, πέραν του ότι από την αιτιολογία της προσβαλλομένης προκύπτει ότι ο προσφεύγων βαθμολογήθηκε βάσει εσφαλμένα δυσμενών για αυτόν στοιχείων ως προς την κρίσιμο παράμετρο της απόστασης, προκύπτει ότι βαθμολογήθηκε και ως συγκριτικά μειονεκτών ως προς τις άλλες προσφορές βάσει της ως άνω ανατιολόγητης και εσφαλμένης κρίσης της αναθέτουσας επί του εξοπλισμού του, και κατ' αποτέλεσμα υποβαθμολογήθηκε για περισσότερους λόγους σωρευτικά και συνδυαστικά στο οικείο κριτήριο, όπου έλαβε βαθμό 110, έναντι 112 της και 110 της καίτοι όπως προκύπτει από τα παραπάνω τα εστιατόρια αμφοτέρων απέχουν από το, όσον αφορά το οικείο κρίσιμο κατά την αιτιολογία της βαθμολογίας στοιχείο, πολύ περισσότερο και δη σε βαθμό που καθιστά μη ευχερή την πεζή πρόσβαση σε αυτά ως και την πρόσβαση τόσο του εστιατορίου του όσο και των δύο άλλων εστιατορίων από τη στάση λεωφορείου στο και τις λοιπές στάσεις, ενώ ο ίδιος συμπεριέλαβε αναλυτική κατάσταση νέου εξοπλισμού, παρότι η αναθέτουσα εσφαλμένα έκρινε ότι αυτός θα ήταν μεταχειρισμένος, σημειώνοντας τούτο ως συγκριτικό του μειονέκτημα. Είναι δε σαφές, ότι η βαθμολογική διαφορά του των 2 βαθμών εις βάρος του σε σχέση με την υπήρξε αποτέλεσμα και των ως άνω σωρευτικών εις βάρος του πλημμελειών. Εξάλλου, από την αιτιολογία προκύπτει ότι η προσφορά του προσφεύγοντος περιλαμβάνει αναλυτική περιγραφή και έκθεση μεθοδολογίας χρήσης εξοπλισμού και παραγωγικών δυνατοτήτων, διαχείρισης απορριμμάτων ως και πρόταση δημιουργίας περαιτέρω εστιατορίου, το οποίο τελευταίο στοιχείο

συνιστά πρόσθετη προσφορά σχετιζόμενη με το κριτήριο αξιολόγησης, που είναι άγνωστο κατά πόσον ελήφθη υπόψη, ενώ η περιλαμβάνει και αυτή αναλυτική περιγραφή μέσων και μεθόδου χρήσης τους, καθαρισμού και απολύμανσης, κατ' αντιστοιχία με τα παρόμοια μνημονευόμενα στην προσφορά του προσφεύγοντος, χωρίς πρόταση δημιουργίας νέας μονάδας. Σημειωτέον, εξάλλου, ότι δεδομένου πως η αναθέτουσα αναφέρθηκε στην παράμετρο των επενδύσεων εξοπλισμό, η βαθμολογία της ήταν 2 βαθμούς μικρότερη αυτής της καίτοι η πρώτη δηλώνει επενδύσεις, που κατά την αναθέτουσα ελήφθησαν υπόψη, ύψους 800.000 ευρώ έναντι 180.000 ευρώ της δεύτερης ήτοι 344% μεγαλύτερες και ενώ τα προσφερόμενα εστιατόρια των δύο έτερων διαγωνιζομένων ήταν παρόμοια σε μέγεθος, με υπερέχον πάντως αυτό της (με 264,54 τμ και 94,05 τμ πατάρι έναντι 232,20 τμ της). Από αυτό προκύπτει ότι η αναθέτουσα στάθμισε με ιδιαίτερη βαρύτητα, κατά την εξαγωγή της βαθμολογίας του κριτηρίου, κυρίως την παράμετρο της απόστασης των εστιατορίων από το (έναντι των άλλων στοιχείων που αφορούν το ίδιο κριτήριο), όπου όντως το εστιατόριο της απέιχε 500 μέτρα λιγότερα από ο,τι αυτό της, ενώ όμως εν τέλει προκύπτει ότι το προσφερόμενο εστιατόριο της προσφεύγουσας απέχει 850 μέτρα λιγότερα από ο,τι αυτό Η βαρύτητα αυτή, καίτοι αποτυπώθηκε στη βαθμολογική συσχέτιση μεταξύ της και της, δεν αποτυπώθηκε στη βαθμολογική συσχέτιση μεταξύ του προσφεύγοντος και της ως και μεταξύ του προσφεύγοντος και της Η ως άνω βαρύτητα πάντως που απέδωσε η αναθέτουσα στο ζήτημα της απόστασης, όπως εν τέλει αποτυπώθηκε στη βαθμολογία του κριτηρίου μεταξύ και, κρίνεται ως καταρχήν ορθή (καίτοι εν τοις πράγμασι δεν φαίνεται να αποτυπώθηκε στη βαθμολόγηση με αντίστοιχη βαρύτητα ως προς τη σύγκριση μεταξύ του προσφεύγοντος και των δύο έτερων μετεχόντων, δεδομένου ότι οι οικείες αιτιολογικές παρατηρήσεις της προσβαλλομένης περί των αποστάσεων, δεν συνδέθηκαν τελικώς με τη μεταξύ τους βαθμολογική συσχέτιση και διαφορά), καθώς η απόσταση από τους χώρους μαθημάτων συναρτάται άμεσα με την ίδια την καταρχήν επισκεψιμότητα και δυνατότητα χρήσης του εστιατορίου, έναντι των άλλων παραμέτρων που

αφορούν τη χρηστικότητα αυτού (η οποία όμως προϋποθέτει επισκεψιμότητα).

20. Επειδή, συνεπεία της προηγούμενης σκέψης, πρέπει να γίνει δεκτός ο ένατος λόγος της προσφυγής και να ακυρωθεί η βαθμολογική κρίση της αναθέτουσας ως προς το ως άνω κριτήριο Α.3.α με συντελεστή βαρύτητας 10%, και να επαναληφθεί επ' αυτού η βαθμολόγηση τόσο όσον αφορά τον βαθμό του προσφεύγοντος όσο και τη βαθμολογική συσχέτιση, κατάταξη και διαφορά του με τις έτερες δύο βαθμολογίες, με τρόπο που θα λαμβάνει υπόψη πρώτον, την ορθή απόσταση του εστιατορίου του προσφεύγοντος στην και δη σε σύγκριση με την κατά πολύ μεγαλύτερη απόσταση του εστιατορίου της και της (αποστάσεις που αμφότερες υποεκτιμήθηκαν) από την οδό (Είσοδος), σε συνδυασμό με τα κατά την αναθέτουσα αναφερόμενα περί εγγύτητας στην κεντρική πλατεία, την έδρα του και την εγγύτητα σε στάσεις λεωφορείων και δεύτερον, την άρση της εις βάρος του συγκριτικής υποβαθμολόγησης ως προς αμφότερες τις ως άνω δύο άλλες προσφορές επί τη βάσει της εσφαλμένης συναγωγής εκ μέρους της αναθέτουσας ότι προσέφερε μεταχειρισμένο εξοπλισμό, ενώ κατά την προσφορά του προκύπτει ότι ο εξοπλισμός που έθεσε υπόψη της είναι νέος. Τονίζεται, πως δεδομένου ότι η αξιολόγηση λαμβάνει κατά τη διακήρυξη χώρα συγκριτικά, η κατ' αναπομπή επανάληψή της από την αναθέτουσα, θα λάβει υπόψη της τα παραπάνω στο πλαίσιο επανάληψης της σύγκρισης των τριών προσφορών.

21. Επειδή, όσον αφορά τον πρώτο ειδικότερο ισχυρισμό επί του δέκατου λόγου της προσφυγής, περί του κριτηρίου Β1, όπως προκύπτει και από τις Απόψεις της αναθέτουσας, αλλά και το οικείο πρακτικό βαθμολόγησης της Επιτροπής Διαγωνισμού, με βάση έστω τον αριθμό μερίδων σίτισης που ελήφθη υπόψη ως επιμέρους αθροίσματα εκάστης προσφοράς, προκύπτει σύνολο τριετίας για τον οικονομικό φορέα 12.400, για τον προσφεύγοντα 24.976 και για τον οικονομικό φορέα 116.508. Η δε αναθέτουσα βάσισε τη βαθμολογία της, ήτοι 102, 104 και 120 αντίστοιχα, σε μια αναλογία 1:2:10 που εξήγαγε επί της σχέσης των παραπάνω επιμέρους αθροισμάτων (ότι ο πρώτος ως άνω οικονομικός φορέας έχει το $\frac{1}{2}$ των μερίδων του προσφεύγοντος και ο

προσφεύγων το 1/5 του δεύτερου οικονομικού φορέα). Αφενός, η αναλογία αυτή δεν είναι ακριβής αφού η σχέση μεταξύ των ως άνω μεγεθών (ανεξαρτήτως του σφάλματος λήψης υπόψη αυτών, βλ. παρακάτω στην παρούσα σκέψη) είναι 1:2,014:9,396, η δε αναθέτουσα εξήγαγε τη βαθμολογία με βάση κατά προσέγγιση κλάσματα, επί των οποίων βάσισε τη συνοπτική αιτιολογία της ότι ο δεύτερος παραπάνω οικονομικός φορέας «υπερκαλύπτει το κριτήριο και προηγείται σημαντικά των άλλων δύο», με δεύτερο τον προσφεύγοντα και τρίτο τον πρώτο ως άνω οικονομικό φορέα, παρότι όμως η οποιαδήποτε έστω και μικρή απόκλιση ήταν κρίσιμη για την τελική βαθμολογία και εν τέλει την ανάδειξη αναδόχου. Αφετέρου και κυριότερο, όπως αορίστως προκύπτει γιατί, ενώ η διακήρυξη ουδέν ελάχιστο όριο μερίδων, η πλήρωση του οποίου θα εξασφάλιζε το 100 και το πλέον τούτου την πέραν του 100 υπερβαθμολόγηση, όριζε ούτε προέβλεπε οτιδήποτε για εξαγωγή της βαθμολογίας βάσει συγκεκριμένης μεθοδολογίας συγκριτικών κλασμάτων, η αναθέτουσα προχώρησε στην ως άνω βαθμολογία και συγκεκριμένα γιατί οι ως άνω προσεγγιστικές αναλογίες μεταξύ των συγκριθέντων αθροισμάτων μερίδων, 1:2:10, την οδήγησαν στην παραπάνω αναλογία βαθμολογίας 102:104:120. Ειδικότερα, από την αιτιολογία της βαθμολογίας προκύπτει πως ενώ δεν προβλεπόταν μεν ελάχιστο όριο για την εξαγωγή του 100, η μεγαλύτερη προσφορά ήτοι αυτή των «.....» ελήφθη υπόψη εξ αρχής ως βαθμολογούμενη με 120, η δε βαθμολογία των έτερων δύο υπολογίστηκε επί τη βάση αυτής, ήτοι με προσαρμογή του άνω των 100 βαθμολογιών ως προς την αναλογία 1:2:10. Πλην όμως, ουδόλως προκύπτει η εφαρμογή μιας τέτοιας ευνοϊκής για τον οικονομικό φορέα «.....» μεθόδου, αφού ακόμη και αν λαμβανόταν υπόψη η αναλογία 1:2:10, θα δύνατο η αναλογία βαθμολογίας να διαμορφωθεί ως 100:101:105 ή 100,5:101,5:107,5 ως 101:102:110 και γενικά με κάθε μία από τις άπειρες αναλογικές σχέσεις βαθμολογιών, που δύναται να διαμορφωθούν εντός του βαθμολογικού πλαισίου 100 έως 120. Είναι σαφές δε ότι η αναλογική αυτή σχέση, τηρούμενη, οδηγεί σε όλο και μεγαλύτερες βαθμολογικές αποστάσεις μεταξύ των προσφορών, όσο η μικρότερη συγκριτική βαθμολογία αυξάνει και μαζί της αναγκαία αυξάνει και η μέγιστη συγκριτική βαθμολογία, αλλά και η ίδια η διαφορά μεταξύ της μέγιστης

και κάθε επόμενης. Και τούτο, αφού μια τέτοια αναλογία (αναλογία όσον αφορά τους άνω του 100 βαθμούς) οδηγεί στην εξαγωγή της βαθμολογίας δια του πολλαπλασιασμού μιας τιμής-βάσης (έστω Z), η οποία συνίσταται στην προς τα άνω απόσταση της μικρότερης βαθμολογίας από το 100 (δηλαδή η διαφορά της βαθμολογίας της μικρότερης βαθμολογίας μετά από αφαίρεση του 100), επί τις σταθερές τιμές της αναλογίας, εν προκειμένω 1:2:10 (δηλαδή η κάθε επιμέρους βαθμολογία διαμορφώνεται ως εξής: $100+1 \times Z$, $100+2 \times Z$ και $100+10 \times Z$). Είναι ομοίως σαφές ότι η μέγιστη δυνατή τιμή-βάση στην παραπάνω αναλογία 1:2:10, στο σύστημα βαθμολόγησης προσφορών με ανώτατη βαθμολογία το 120, είναι ο αριθμός «2», καθώς επιτρέπει την εκ μέρους της βέλτιστα αξιολογηθείσας προσφοράς βαθμολόγηση με 120 ($2 \times 10 = 20$), χωρίς συγχρόνως να καταλείπει μη χρησιμοποιηθέν άνω του 120 υπόλοιπο (επί παραδείγματι αν η τιμή-βάση ήταν 3, τότε οι βαθμολογίες θα ήταν 103, 106, 120 αφού βαθμός άνω του 120, όπως το 130 που θα εξαγόταν κανονικά, δεν μπορεί να τεθεί). Συγχρόνως, η μέγιστη αυτή τιμή-βάση 2, οδηγεί και στη μέγιστη βαθμολογική απόσταση μεταξύ των προσφορών, αφού καταλήγει ταυτόχρονα στη μεγιστοποίηση της καλύτερης βαθμολογίας, δηλαδή το 120, χωρίς να καταλείπει υπόλοιπο και συνεπώς, χωρίς οι μειονεκτούσες προσφορές να έχουν βαθμολογηθεί παραπάνω από την τιμή, που επιτρέπει στη βέλτιστη προσφορά να φθάσει το 120, χωρίς να το υπερβεί ασκόπως, αφού και πάλι ο βαθμός της βέλτιστης προσφοράς θα περιοριζόταν ούτως ή άλλως στο 120 (ήτοι $10 \times Z \leq 20$, άρα $Z \leq 2$, ενώ η διαφορά πρώτης και δεύτερης βαθμολογίας, ήτοι $10Z - 2Z = 8Z$ μεγιστοποιείται προφανώς στο 16, αφού $8 \times 2 = 16$ και συνεπώς στην αναλογία βαθμολογιών $100+2$, $100+2 \times 2$ και $100+2 \times 10$, ήτοι 102, 104 και 120). Δηλαδή, σε μια αναλογία 1:2:10 όπως εφήρμοσε η αναθέτουσα, η μέγιστη απόσταση μεταξύ πρώτης και δεύτερης βαθμολογίας είναι «16», αφού η πρώτη βαθμολογία φθάνει το 120, ενώ η δεύτερη το 104, κάθε δε έτερος συνδυασμός, με τις μειονεκτούσες προσφορές να λαμβάνουν είτε κάτω από 2 είτε άνω του 2, οδηγεί αναγκαία σε μικρότερη βαθμολογική απόσταση μεταξύ ειδικώς της πρώτης και δεύτερης βαθμολογίας (η απόσταση μεταξύ δεύτερης και τρίτης βαθμολογίας είναι όση και η τιμή-βάση, αφού δεν υφίσταται ο περιορισμός μη υπέρβασης του 120, για κάθε μικρότερη

βαθμολογία). Άρα, η μη ευρίσκουσα κανένα έρεισμα στη διακήρυξη μέθοδος που ακολουθήθηκε τελικά, οδήγησε στη μεγιστοποίηση της βαθμολογικής διαφοράς μεταξύ του οικονομικού φορέα «.....» ως προς τους έτερους δύο μετέχοντες και δη τον προσφεύγοντα, ο οποίος ευρέθη με 16 βαθμούς μικρότερη βαθμολογία έναντι αυτού και τούτο, επειδή, ως τιμή-βάση για την παραπάνω αναλογία εφαρμόσθηκε η μεγιστοποιούσα τη διαφορά αυτή. Όμως, στο πλαίσιο βαθμολόγησης κριτηρίου αξιολόγησης προσφορών, το κρίσιμο μέγεθος δεν είναι η τιμή της άνω του 100 βαθμολογίας ούτε η επί του προκειμένου επιμέρους κριτηρίου αναλογία των άνω του 100 βαθμών κάθε προσφοράς, αλλά αυτή καθαυτή η διαφορά σε βαθμούς μεταξύ των προσφορών, μια διαφορά που δύναται να κυμανθεί (όσον αφορά προφανώς αποδεκτές προσφορές) μεταξύ του 0 και του 20. Και αυτό διότι το πολλαπλασιαζόμενο με τον ανά επιμέρους κριτήριο συντελεστή βαρύτητας, μέγεθος είναι η απόλυτη επί του κριτηρίου βαθμολογία, η δε όποια διαφορά μεταξύ των επιμέρους βαθμολογιών είναι το μέρος της βαθμολόγησης καθ' υπέρβαση του 100 (αφού αποδεκτές προσφορές με βαθμό κάτω του 100 δεν νοείται). Όμως, η τελική βαθμολογία των προσφορών εξάγεται από το άθροισμα των γινομένων των επιμέρους βαθμολογιών επί τους επιμέρους συντελεστές βαρύτητας και ούτως η κάθε επιμέρους βαθμολογική διαφορά διαμορφώνει την τελική διαφορά μεταξύ των προσφορών σε επίπεδο τελικής βαθμολογίας. Και επειδή, το κριτήριο ανάθεσης συνίσταται στην πλέον συμφέρουσα από οικονομική άποψη προσφορά, δηλαδή (αν δεν ληφθεί υπόψη το κόστος, το οποίο εν προκειμένω μάλιστα είναι και δεδομένο και ούτως προσωρινός ανάδοχος ανακηρύσσεται ο συγκεντρώσας τη μέγιστη τελική βαθμολογία τεχνικών προσφορών) στη συγκριτικά βέλτιστα βαθμολογηθείσα προσφορά, το κρίσιμο μέγεθος στο πλαίσιο της αξιολόγησης είναι εν τέλει η ίδια η διαφορά μεταξύ των βαθμολογιών των προσφερόντων και όχι, το αδιάφορο για τους σκοπούς της διαδικασίας, απόλυτο μέγεθος εκάστης εξ αυτών, διότι, εξάλλου ουδόλως είναι κρίσιμη, ιδίως εν προκειμένω όπου δεν θα λάβει χώρα καν λήψη υπόψη του κόστους, αυτή καθαυτή η τιμή κάθε βαθμολογίας, αλλά αποκλειστικά και μόνο ποια βαθμολογία είναι έστω και κατ' ελάχιστο μεγαλύτερη των άλλων (πάντως, ακόμη και αν υπήρχε εν προκειμένω η

παράμετρος της τιμής της οικονομικής προσφοράς, και πάλι η ίδια η διαφορά μεταξύ των βαθμολογιών, και όχι ο εκφρασθείς σε απόλυτο μέγεθος βαθμός ή η αναλογία ως προς τις άλλες βαθμολογίες, είναι αυτή που καθορίζει τη συγκριτική έκπτωση ως προς τις λοιπές προσφορές, που χρειάζεται έκαστη προσφορά για να αναδειχθεί ως η πλέον συμφέρουσα). Συνεπώς, εν προκειμένω, ενώ η διακήρυξη δεν είχε ορίσει ειδικότερα ποσοτικά όρια και κλίμακες μετατροπής του αριθμού των μερίδων σε βαθμολογία, η αναθέτουσα προέβη σε βαθμολόγηση της βέλτιστης συγκριτικά προσφορά με τον απόλυτο βαθμό ήτοι 120, προσδιόρισε δε βάσει επ' αυτής αναλογίας των προσφορών των υπολοίπων, τον βαθμό αυτών, και μάλιστα ενώ τούτο δεν έλαβε χώρα σε άλλα κριτήρια αξιολόγησης, όπως το Α1, το Α.2, το Α.3.α και το Α.4. Παρότι δε, η απονομή των επιμέρους βαθμολογιών και μεταξύ άλλων και η κρίση περί του υπό ποιες συνθήκες μια προσφορά τυχόν υπερκαλύπτει τις απαιτήσεις κατά μέγεθος που δικαιολογεί βαθμό 120, εφόσον από την ανάλυση της συγκεκριμένης βαθμολογικής αιτιολογίας προκύπτει η ειδικότερη περίπτωση διαμόρφωσης της βαθμολογικής κρίσης με τρόπο που προσαρμόζει τις βαθμολογίες των λοιπών μετεχόντων με γνώμονα τη λήψη εκ μέρους της βέλτιστης του βαθμού 120 και ιδίως με τρόπο που συνιστά επιλογή μεταξύ ισοδύναμων τυχόν βαθμολογικών συσχετισμών, της λύσης, η οποία μεγεθύνει ή και μεγιστοποιεί τη βαθμολογική διαφορά, χωρίς όμως ταυτόχρονη ειδικότερη κρίση περί του λόγου για τον οποίο η βέλτιστη προσφορά όντως δικαιολογεί τον μέγιστο δυνατό βαθμό ή γιατί η χειρίστη συγκριτικά προσφορά δικαιολογεί τον δικό της ελάχιστο, μεταξύ περισσότερων δυνατών, βαθμό, συνιστά αιτιολογία ελλιπή, αόριστη και ανά περίπτωση αυθαίρετη. Εν προκειμένω πάντως, ουδόλως η αναθέτουσα αιτιολογεί τον λόγο για τον οποίο επέλεξε τη συγκεκριμένη βαθμολογική συσχέτιση μεταξύ των συγκρινόμενων προσφορών, παρά προβάλλει μόνο το στοιχείο της αναλογίας μεγεθών, χωρίς όμως να εξηγεί πως αυτό συνδέεται με τη συγκεκριμένη βαθμολογική διαμόρφωση (μεταξύ περισσότερων εναλλακτικών που θα τηρούσαν την ίδια αναλογία ως προς τη διαφορά από το 100, κατά τα ανωτέρω) ή τη σχέση ως προς τα ελάχιστα απαιτούμενα στο κριτήριο αυτό. Περαιτέρω, όμως, σύμφωνα και με όσα αναφέρθηκαν στη σκ. 8, εν προκειμένω η

αναθέτουσα βάσισε την οικεία κρίση της, όπως ρητά αποτυπώνεται στην αναλυτική αιτιολογία της και τα αριθμητικά μεγέθη που εκεί περιλαμβάνει, σε μια σύγκριση μεταξύ αθροισμάτων που δεν έχουν σχέση ούτε με τα προβλεπόμενα στη διακήρυξη και κυρίως ούτε με κάποια λογική, αφού άθροισε τους απόλυτους αριθμούς των ανά σύμβαση σιτιζομένων, χωρίς να λάβει υπόψη της τη διάρκεια κάθε σύμβασης και έτσι εξομοίωσε ή έθεσε σε δυσχερέστερη θέση συμβάσεις που αντιστοιχούν σε μεγαλύτερο ολικό αριθμό σιτίσεων εντός της περιόδου 2013-2016 έναντι συμβάσεων με μικρότερο ολικό αριθμό σιτίσεων αλλά μεγαλύτερο αριθμό σιτιζομένων (με μικρότερη όμως διάρκεια και επομένως λιγότερες σιτίσεις) ή αντίστοιχα αλλοίωσε, απομείωσε ή αντίστροφα μεγέθυνε αδικαιολόγητα την ποσοτική συσχέτιση μεταξύ των οικείων συγκρινόμενων μεγεθών και κατ' αποτέλεσμα η οικεία κρίση της αναθέτουσας είναι εν όλω αυθαίρετη και προδήλως εσφαλμένη. Εξάλλου, ουδόλως η αναθέτουσα έλαβε υπόψη της τον αριθμό αποδεκτών, δηλαδή τον ημερήσιο μέσο όρο σιτισθέντων, μέγεθος και στοιχείο που δεν εμφανίζεται καν στη βαθμολογική αιτιολογία παρά τη ρητή αναφορά της διακήρυξης στο στοιχείο αυτό ως το λαμβανόμενο υπόψη για την εξαγωγή της βαθμολογίας στο κριτήριο Β1, και αυτό πέραν του ότι κατά τα ανωτέρω έλαβε υπόψη της ένα αυθαίρετο και εξαχθέν δια εσφαλμένης λογικής διαδικασίας μέγεθος που δεν αντιστοιχεί ούτε σε πλήθος αποδεκτών ούτε σε ημερήσιο μέσο όρο σιτισθέντων (και περαιτέρω δεν εξηγείται καν από την αναθέτουσα πως προέκυψε ως αριθμός τόσο για τον προσφεύγοντα όσο και τους άλλους δύο μετέχοντες, παρότι η ίδια μέθοδος εφαρμοσθείσα επί του πρώτου οδηγεί σε άλλο αποτέλεσμα από αυτό που ελήφθη υπόψη, καίτοι ούτως ή άλλως η ίδια η εξαρχής εξαγωγή του ήταν εσφαλμένη, βλ. ανωτέρω σκ. 8), ως τη μόνη συγκριτική παράμετρο μεταξύ των προσφορών. Επιπλέον, η αναθέτουσα δεν προκύπτει ότι έλαβε υπόψη της κατά τη βαθμολόγηση των προσφορών στο κριτήριο Β1 ούτε την οικεία ελάχιστη απαίτηση που η ίδια η διακήρυξη θεσπίζει στην περιγραφή του κριτηρίου και μάλιστα ορίζοντας το ελάχιστο μέτρο που κάθε προσφορά πρέπει να καλύπτει ώστε να κριθεί καταρχήν αποδεκτή, βλ. παραπάνω σκ. 8. Το ελάχιστο αυτό όριο-απαίτηση ανερχόταν κατά το γράμμα της διακήρυξης σε (πλήρη και καθημερινή) σίτιση

1.500 ατόμων επί 9 μήνες ανά έκαστο έτος, ήτοι το 2014, 2015 και 2016. Η ελάχιστη απαίτηση αυτή αντιστοιχεί στο γινόμενο που προκύπτει από τον πολλαπλασιασμό των 1.500 σπιτιζομένων ανά ημέρα επί του αριθμού των ημερών που αντιστοιχούν κατ' ελάχιστον σε 9 μήνες ανά έτος, εντός των ως άνω τριών συγκεκριμένων ετών. Η ελάχιστη απαίτηση (βλ. ανωτέρω περί του αναλυτικού περιεχομένου της σκ. 8) θα πρέπει να διακριβωθεί επί τη βάσει των ελαχίστων ημερών στις οποίες αντιστοιχούν οι 9 μήνες ανά κάθε ένα από τα ως άνω συγκεκριμένα έτη και όχι επί τυχόν ελαχίστων μηνών, προς τον σκοπό της κατοχύρωσης της ίσης μεταχείρισης των διαγωνιζομένων και βάσει της προστασίας αυτών κατά τυπική τήρηση του γράμματος της διακήρυξης, αφού αυτό πρώτον, ουδόλως ορίζει ότι το διάστημα των 9 μηνών ανά έτος πρέπει να είναι συνεχόμενο και όχι τυχόν να προκύπτει από περισσότερες συμβάσεις μικρότερης και διασπασμένης διάρκειας (επί παραδείγματι τρεις συμβάσεις των τριών μηνών οι οποίοι όλοι ανήκουν στο ίδιο έτος ή και 9 συμβάσεις του ενός μηνός πληρούν τον ελάχιστο αυτόν όρο, χωρίς να σημαίνει ότι η σίτιση δεν είναι συστηματική, αφού η συστηματικότητα προκύπτει από τον σε κάθε περίπτωση καθημερινό χαρακτήρα της σίτισης για το σύνολο της διάρκειας της και τον μη ευκαιριακό χαρακτήρα της επί τη βάσει κοινωνικών συμβάντων, βλ. σκ. 8 ανωτέρω), δεύτερον, ουδόλως προσδιορίζεται η ταυτότητα των μηνών που πληρούν την ανά έτος απαίτηση των 9 μηνών και τρίτον, ουδόλως απαιτείται έκαστος μήνας να προκύπτει ολόκληρος, δηλαδή η σύμβαση να καλύπτει το σύνολο κάποιου μήνα για να ληφθεί αυτός υπόψη (αρκεί δε να προκύπτει ότι το άθροισμα των συνολικών διαστημάτων των επιμέρους συμβάσεων που πληρούν είτε μόνες τους είτε συνδυαστικά με άλλες τους 1.500 σπιτιζόμενους καθημερινώς, αντιστοιχεί σε 9 μήνες που όλοι ανήκουν στο ίδιο έτος, χωρίς να έχει σημασία αν κάποιοι μήνες καλύπτονται εν μέρει). Συνεπώς, η απαίτηση των 1.500 σπιτιζομένων καθημερινώς θα πρέπει να συντρέχει για 270 ημέρες κατά καθένα από τα έτη 2014, 2015 και 2016, με τον μήνα υπολογιζόμενο στην τυπική διάρκειά του ήτοι 30 ημέρες και συνεπώς το σύνολο των ημερησίως σπιτιζομένων εντός του έτους να ανέρχεται σε $(1.500 \times 270 =)$ 405.000 και στο σύνολο των τριών ετών σε $(3 \times 405.000 =)$ 1.215.000 ημερήσιες σίτισεις εντός του διαστήματος

1/1/2013-31/12/2016, διάστημα που περιλαμβάνει συνολικά $(365+365+366=)$ 1.096 ημέρες, με αποτέλεσμα ο ημερήσιος εντός των τριών αυτών ελάχιστος μέσος όρος ημερησίων σιτίσεων να ανέρχεται σε $(1.215.000/1.096=)$ 1.108,57664 ή σε κάθε περίπτωση το ελάχιστο όριο για την πλήρωση του κριτηρίου, εκφραζόμενο σε συνολικό αριθμό ημερησίων σιτίσεων ανέρχεται στο ως άνω μέγεθος του 1.215.000 ημερησίων σιτίσεων. Και ναι μεν για την πλήρωση του ελαχίστου ορίου θα πρέπει να πληρούνται και οι λοιπές συνθήκες του οικείου όρου και όχι μόνο ο συνολικός εντός της τριετίας και ανά έτος ως άνω απόλυτος αριθμός ημερησίων σιτίσεων, αφού για την πλήρωση της ελάχιστης απαίτησης το διάστημα των ως άνω 270 ημερών θα πρέπει να συμπίπτει με 1.500 ανά ημέρα σιτίσεις, πλην όμως εφόσον οι προσφέροντες καλύπτουν το ελάχιστο αυτό διάστημα και κατοχυρώνουν τον βαθμό 100, για την περαιτέρω μεταξύ τους σύγκριση λαμβάνεται υπόψη, βλ. και σκ. 8, το απόλυτο σύνολο των ημερησίων σιτίσεων που καταγράφουν εντός κάθε έτους, χωρίς τον περιορισμό ότι για να ληφθούν υπόψη, θα πρέπει να συμπίπτουν συγχρόνως 1.500 ανά ημέρα σιτίσεις, αφού το στοιχείο αυτό αφορά το ελάχιστο όριο για την κατοχύρωση του 100 και όχι το συγκριτέο μέγεθος για την περαιτέρω του 100 βαθμολόγηση. Σε κάθε όμως περίπτωση, η αντιστοιχία και μετάφραση του ως άνω ελαχίστου ορίου σε σύνολο ημερησίων αποδεκτών δηλαδή ημερήσιες σιτίσεις (καίτοι κατά τα ανωτέρω δεν αρκεί για να επιτευχθεί το ελάχιστο όριο η συμπλήρωση απλώς του αριθμού αυτού εντός του έτους αλλά χρειάζεται και η σύμπτωση ελαχίστου αριθμού με τον διανυόμενο χρόνο) ανέρχεται σε 1.215.000 σιτίσεις εντός της ως άνω τριετίας. Το μέγεθος αυτό είναι εκείνο με το οποίο πρέπει να αντιπαραβληθούν οι πληρούσες τον ως άνω ελάχιστο όρο και ούτως καταρχήν αποδεκτές προσφορές και συγκεκριμένα, διότι κατά το περιεχόμενο του κριτηρίου συγκριτέο μέγεθος είναι ο ημερήσιος μέσος όρος σιτίσεων εντός του διαστήματος ήτοι της τριετίας, άρα το απόλυτο άθροισμα ημερησίων σιτίσεων στο επίπεδο της τριετίας και όχι ο τυχόν ανά έτος μέσος όρος και κατ' αποτέλεσμα, για τη σύγκριση και την πέραν του 100 βαθμολογία λαμβάνονται υπόψη όλες οι σιτίσεις από 1/1/2014-31/12/2016 χωρίς διάκριση με βάση το έτος ή την ποσότητα ανά σύμβαση. Επομένως, η αναθέτουσα όφειλε από τον

κατάλογο συμβάσεων που προσκόμισαν οι προσφέροντες, να εξαγάγει τα επιμέρους ανά σύμβαση γινόμενα με πολλαπλασιασμό της διάρκειας σε ημέρες εκάστης συμβάσεως επί τον αριθμό των σιτιζομένων δι' αυτής και εν τέλει να αθροίσει τα γινόμενα αυτά, ώστε να εξαγάγει τον συνολικό ανά προσφέροντα αριθμό ημερησίων σιτίσεων και αφού διαιρέσει αυτόν με τον αριθμό ημερών της ως άνω τριετίας, να αντιπαραβάλει τους ως άνω ημερήσιους μέσους όρους σιτιζομένων τόσο μεταξύ τους, όσο και με τον μέσο όρο που αντιστοιχεί στην παραπάνω ελάχιστη απαίτηση ($1.215.000/1096= 1.108,57664$ σιτιζόμενοι ανά ημέρα) και με βάση αυτά τα στοιχεία, ήτοι τόσο συγκριτικά μεταξύ των προσφορών όσο και με αναφορά στη σχέση εκάστης προσφοράς ως προς το ελάχιστο αυτό όριο που ορίζει τη βάση 100, να προβεί σε βαθμολόγηση της υπερκάλυψης, δηλαδή του πέραν του 100 μέρους της βαθμολογίας κάθε προσφοράς. Μη ακολουθώντας τα ως άνω ρητά προκύπτουν από τη διακήρυξη, η προσβαλλομένη έσφαλε και οδηγήθηκε σε βαθμολογία επί του κριτηρίου Β1 που ερείδεται επί όλως εσφαλμένης αιτιολογίας και αυθαίρετης ως και περαιτέρω εσφαλμένης μεθοδολογίας. Εξάλλου, η ως άνω ορθή και ερειδόμενη επί της διακήρυξης μέθοδος εφαρμοζόμενη επί του καταλόγου συμβάσεων του προσφεύγοντος οδηγεί, τουλάχιστον από τα στοιχεία που είναι διαθέσιμα στο Κλιμάκιο και κατά τους υπολογισμούς του, οι οποίοι θα επαναληφθούν και θα επαληθευθούν σε κάθε περίπτωση από την αναθέτουσα, σε περί τις 8.926.710 ημερήσιες σιτίσεις εντός του διαστήματος 1/1/2014-31/12/2016 κατά πολλαπλασιασμό των ημερών διάρκειας των συμβάσεων του επί του αριθμού των ανά έκαστη σιτιζομένων, ήτοι αριθμό ανερχόμενο στο 734,71% του ως άνω ελαχίστου ορίου των 1.215.000 ημερησίων σιτίσεων, δηλαδή του ορίου που ισούται με την κάλυψη των ελαχίστων απαιτήσεων και επομένως της επίτευξης βαθμού τουλάχιστον 100. Όσον αφορά τον οικονομικό φορέα προκύπτει, τουλάχιστον από τα στοιχεία που είναι διαθέσιμα στο Κλιμάκιο και κατά τους υπολογισμούς του, οι οποίοι θα επαναληφθούν και θα επαληθευθούν σε κάθε περίπτωση από την αναθέτουσα, ότι το αντίστοιχο μέγεθος για αυτόν είναι 3.835.000 ημερήσιες σιτίσεις εντός της ως άνω τριετίας, δηλαδή μέγεθος 57,04% μικρότερο από αυτό του προσφεύγοντος και ανερχόμενο σε 315,64%

του παραπάνω ελαχίστου ορίου. Αντίστροφα, το οικείο μέγεθος του προσφεύγοντος ανέρχεται σε 232,77% του μεγέθους της ή είναι 132,77% μεγαλύτερο του μεγέθους της τελευταίας. Και ναι μεν, επαφίεται στην κρίση της αναθέτουσας όπως με βάση την ορθή ως άνω κατά τη διακήρυξη μεθοδολογία και ιδίως τα ορθά αριθμητικά στοιχεία εκτελέσει τις ως άνω εφαρμοστικές πράξεις και βαθμολογήσει συγκριτικά τις προσφορές, εν προκειμένω όμως, ο προσφεύγων, σε κάθε περίπτωση, όπως προκύπτει και από τα ανωτέρω, υπερκάλυψε κατά ιδιαίτερα σημαντικό βαθμό τις ελάχιστες απαιτήσεις της διακήρυξης, ο δε τρόπος με τον οποίο βαθμολογήθηκε τόσο ο ίδιος, όσο και οι λοιποί διαγωνιζόμενοι και τελικώς συναξιολογήθηκαν, είναι εν τέλει αόριστος, ασαφής, εσφαλμένος και ερειδόμενος σε όλως εσφαλμένες προϋποθέσεις, εσφαλμένη υπαγωγή στοιχείων στο κριτήριο αξιολόγησης ως και εσφαλμένη και ανεπίδεκτη στηρίξεως λογική μέθοδο. Επομένως, κατ' αποδοχή του πρώτου ειδικότερου ισχυρισμού του δέκατου λόγου της προσφυγής, η προσβαλλομένη είναι ακυρωτέα καθ' ο μέρος εξήγαγε τις βαθμολογίες τόσο του προσφέροντος αυτοτελώς όσο και σε σχέση με αυτές του οικονομικού φορέα αλλά και του παρεμβαίνοντος επί του κριτηρίου αξιολόγησης B1 και συνεπώς βαθμολόγησε τον προσφεύγοντα εσφαλμένα, αφού για τη βαθμολογία του έλαβε υπόψη εσφαλμένα στοιχεία, τα οποία τα συνέκρινε με ομοίως όλως εσφαλμένα και άσχετα με τη διακήρυξη στοιχεία άλλων προσφορών, ενώ αυτός υπερκάλυπτε τα απαιτούμενα από τη διακήρυξη. Πρέπει δε να αναπεμφθεί η υπόθεση στην αναθέτουσα, ώστε αυτή να προβεί σε νέα αξιολόγηση του κριτηρίου B1 και νέα βαθμολόγηση των προσφορών, με νέους υπολογισμούς και αριθμητικές επαληθεύσεις εκ μέρους της αναθέτουσας, υπό τους όρους και τη διαδικασία που αναφέρεται αναλυτικά στην παρούσα σκέψη και η οποία προκύπτει ευθέως και αποκλειστικά από τη διακήρυξη.

22. Επειδή, όσον αφορά τον ενδέκατο λόγο της προσφυγής και κατ' απόρροια όσων ήδη αναφέρθηκαν στις σκ. 8-9 περί του περιεχομένου και του κατά τη διακήρυξη και τον νόμο ορθού τρόπου αξιολόγησης και περιεχομένου του κριτηρίου αξιολόγησης B2, προκύπτουν τα ακόλουθα. Εν προκειμένω, ο προσφεύγων δηλώνει ειδικό κύκλο εργασιών 5.526.218,52 ευρώ για το 2014,

6.693.883,91 ευρώ για το 2015 και 8.118.348,55 ευρώ για το 2016 και συνολικά 20.338.450,98 ευρώ συνολικά για τα τρία αυτά έτη και κατά μέσο όρο 6.779.483,66 ευρώ. Ο δε έτερος διαγωνιζόμενος «.....» δηλώνει στη δική του Δήλωση Κύκλου Εργασιών, ειδικό κύκλο εργασιών, δηλαδή κύκλο εργασιών μαζικής εστίασης, τον οποίο διαχωρίζει από τον συνολικό, ύψους 17.103.440 ευρώ για το 2014, 16.430.063 ευρώ για το 2015 και 23.272.878 ευρώ για το 2016 και συνολικά για τα τρία έτη 56.806.381 ευρώ ή κατά μέσο όρο 18.935.460,30 ευρώ. Για τον δε διαγωνιζόμενο τα αντίστοιχα στοιχεία που προκύπτουν από την οικεία δήλωσή του περί αξίας εκτελεσθέντων στο ειδικό αντικείμενο, δηλαδή έργα μαζικής σίτισης, βλ. παραπάνω σκ. 9, είναι 4.239.785,85 ευρώ για το 2014, 3.789.345,42 ευρώ για το 2015 και 8.782.358,44 ευρώ για το 2016 και συνολικά 16.811.489,70 ευρώ για τα τρία έτη ή κατά μέσο όρο 5.603.829,90 ευρώ. Κατά τα αναφερθέντα στη σκ. 8, το ποσό των 3.522.600 ευρώ αφορά τον γενικό συνολικό από κάθε δραστηριότητα κύκλο εργασιών που είχε τεθεί από τη διακήρυξη, όχι ως το αντικείμενο αξιολόγησης του κριτηρίου B2, αλλά στο πλαίσιο των δικαιολογητικών συμμετοχής και ως απόδειξη κριτηρίου επιλογής θεσπισθέντος στο άρ. 3 παρ. Α-ΔΙΚΑΙΟΛΟΓΗΤΙΚΑ της διακήρυξης. Κατά τα ως άνω δε, δεδομένου ότι τα 3.522.600 ευρώ δεν είχαν τεθεί ως ελάχιστη απαίτηση του κριτηρίου αξιολόγησης B2, αλλά ως κριτήριο επιλογής και συνεπώς οι ειδικοί κύκλοι εργασιών των μετεχόντων που αποκλειστικώς συνιστούν το αντικείμενο αξιολόγησης και βαθμολόγησης στο κριτήριο αυτό, δεν συγκρίνονται και αντιπαραβάλλονται με αυτό το μέγεθος. Συνεπώς, όντως, όπως βάσιμα ισχυρίζεται ο προσφεύγων ο κύκλος εργασιών που ελήφθη υπόψη για τη βαθμολόγηση της προσφοράς του ως άνω οικονομικού φορέα «.....», ήτοι 28.624,715,00 ευρώ για το 2014, 26.623.440,00 ευρώ για το 2015 και 32.516.555,00 ευρώ για το 2016 και συνολικά 87.764.710,00 ευρώ (και όχι «87.764.7150,00» όπως εσφαλμένα αναφέρει η προσβαλλομένη), ο οποίος αναφερόταν στον συνολικό από κάθε δραστηριότητα κύκλο εργασιών αυτού, όπως μάλιστα προκύπτει και από τα ίδια τα σαφέστατα αναγραφόμενα και διακρινόμενα από τον ίδιο στη Δήλωση Κύκλου Εργασιών του, και όχι στον ειδικό κύκλο εργασιών από δραστηριότητες υπηρεσιών μαζικής σίτισης που αποτελεί

και το αντικείμενο του κριτηρίου αξιολόγησης B2, ήταν εσφαλμένος (αλλά και μεγαλύτερος κατά 54,5% από τον ειδικό κύκλο εργασιών που όντως έπρεπε να ληφθεί υπόψη), έναντι του ως άνω ποσού 56.806.381 ευρώ το οποίο είναι και αυτό που αφορά τον ληπτέο, κατά τη διακήρυξη κύκλο εργασιών για τη βαθμολόγηση της προσφοράς του οικονομικού φορέα «.....». Περαιτέρω, ομοίως βάσιμα ισχυρίζεται ότι μη νομίμως ελήφθησαν για το κριτήριο B2 όσον αφορά την τα ποσά 7.199.861,29 ευρώ για το 2014, 5.778.730,52 για το 2015 και 12.013.622.46 ευρώ για το 2016 και συνολικά 24.992.214,27 ευρώ για το σύνολο της τριετίας ή μέσο συνολικό κύκλο εργασιών 8.330.738,09 ευρώ, δηλαδή ποσό 48,66% μεγαλύτερο αυτού που έπρεπε να ληφθεί υπόψη, το οποίο είναι 32,74% μικρότερο (αντίστροφα) αυτού που όντως, εσφαλμένα όμως, ελήφθη υπόψη. Εξάλλου, ομοίως βάσιμα ισχυρίζεται ο προσφεύγων ότι στη δική του περίπτωση, ελήφθη υπόψη, ορθά μεν, ο ειδικός κύκλος εργασιών, πλην όμως η σύγκριση αυτού με τον, μεγαλύτερο του συγκριτέου ειδικού κύκλου, γενικό κύκλο εργασιών του έτερου ως άνω οικονομικού φορέα, έθεσε αυτονόητα τον προσφεύγοντα σε μειονεκτική θέση στη βαθμολόγηση του ως άνω κριτηρίου αξιολόγησης B2. Κατ' αποτέλεσμα, σε κάθε περίπτωση η βαθμολόγηση των προσφορών στο κριτήριο B2, η οποία κατά ρητή πρόβλεψη της διακήρυξης όφειλε να είναι συγκριτική, ερείδεται επί εσφαλμένων προϋποθέσεων, δηλαδή στη λήψη υπόψη μεγαλύτερου κατά 54,5% από τον ληπτέο υπόψη προς σύγκριση μέγεθος (ειδικού) κύκλου εργασιών όσον αφορά τον οικονομικό φορέα «.....» και μεγαλύτερου κατά 48,66% υπέρ της και δη κατά άνηση σύγκριση με τον ορθώς ληφθέντα υπόψη ειδικό κύκλο εργασιών του προσφεύγοντος. Ούτως, η προσβαλλομένη είναι πλημμελώς και εσφαλμένα αιτιολογημένη και η εξαγωγή της βαθμολογίας των προσφορών στο κριτήριο B2 ομοίως εσφαλμένη ως και το τελικό αποτέλεσμα αυτής, καθώς καταλήγει, βάσει των ως άνω σφαλμάτων που εμφιλοχώρησαν σε διαφορά μεταξύ των δύο προσφορών, ήτοι του προσφεύγοντος και της ανερχόμενη σε 14 βαθμούς, η οποία όμως διαφορά εξήχθη επί της εσφαλμένης λήψης υπόψη συγκριθέντος μεγέθους μεγαλύτερου κατά 54,5% του συγκριτέου (ή αντίστροφα το συγκριτέο μέγεθος είναι 35,28% μικρότερο του ληπτέου υπόψη και

συγκριθέντος εσφαλμένα κατά την προσβαλλομένη), όσον αφορά τον προσφέροντα «.....». Αντιστοίχως, είναι εσφαλμένη ως προς τα ίδια σημεία, καθώς καταλήγει σε υπέρ της διαφορά 2 βαθμών, ενώ το ορθό κατά τη διακήρυξη μέγεθος που έπρεπε να ληφθεί υπόψη όχι μόνο δεν είναι μεγαλύτερο κατά 22,88% αυτού του προσφεύγοντος όπως ελήφθη υπόψη από την αναθέτουσα (24.992.214,27 ευρώ έναντι 20.338.450,98 ευρώ), αλλά και είναι 17,34% μικρότερο (16.811.489,70 έναντι 20.338.450,98 συνολικός στην τριετία ειδικός κύκλος εργασιών αποδεικνυόμενος ως αξία εκτελεσθέντων έργων) από αυτό του προσφεύγοντος. Επομένως, ο ενδέκατος λόγος της προσφυγής πρέπει να γίνει δεκτός, να ακυρωθεί η προσβαλλομένη καθ' ο μέρος έκρινε εσφαλμένα τη βαθμολογία επί του κριτηρίου αξιολόγησης Β2, να αναπεμφθεί δε η υπόθεση στην αναθέτουσα, προκειμένου αυτή να επαναλάβει την αξιολόγηση του παραπάνω κριτηρίου Β2 και μάλιστα λαμβάνοντας υπόψη όσον αφορά τις βαθμολογίες των τριών διαγωνιζομένων ως και για τη βαθμολογική απόσταση μεταξύ της προσφοράς του προσφεύγοντος, του παρεμβαίνοντος και του οικονομικού φορέα «.....» αποκλειστικά και μόνο τα κατά τα παραπάνω μεγέθη των ανά προσφέροντα ειδικών κύκλων εργασιών επί μαζικής σίτισης, όπως αυτά δηλώθηκαν από αυτούς στις προσφορές τους και όπως αναγράφονται ανωτέρω και να αναπροσαρμόσει και εν γένει εξαγάγει τη βαθμολογία τους ως και την όποια προκύπτουσα βαθμολογική απόσταση μεταξύ τους αναλόγως, κατόπιν της λήψεως υπόψη και εκ μέρους της αριθμητικού επανυπολογισμού των οικείων ποσοτικών μεγεθών, που πάντως, σύμφωνα με τα διαθέσιμα στο Κλιμάκιο στοιχεία τους υπολογισμούς του, οι οποίοι θα επαναληφθούν και θα επαληθευθούν σε κάθε περίπτωση από την αναθέτουσα, δείχνουν όσον αφορά τον οικονομικό φορέα «.....» πραγματικό ληπτέο υπόψη μέγεθος το οποίο είναι κατά 35,27% μικρότερο αυτού που εσφαλμένα ελήφθη υπόψη υπέρ του (και το οποίο μέγεθος που εσφαλμένα ελήφθη υπόψη, αντιστρόφως προκύπτει ως 54,5% μεγαλύτερο αυτού που έπρεπε να έχει ήδη ληφθεί υπόψη) και ως προς τον οικονομικό φορέα, αντίστοιχο μέγεθος που πρέπει να ληφθεί υπόψη κατά 32,74% μικρότερο αυτού που εσφαλμένα, ελήφθη υπόψη (ενώ αυτό που ελήφθη εσφαλμένα υπόψη προκύπτει

ως 48,66% μεγαλύτερο αυτού που έπρεπε να ληφθεί υπόψη). Πρέπει δε, κατά συνέπεια, να απορριφθεί και η παρέμβαση ως προς τους ισχυρισμούς της με τους οποίους βάλλει κατά του ενδέκατου ως άνω λόγου καθ' ο μέρος αυτός στρέφεται και κατά της βαθμολογικής συσχέτισης, κατάταξης και διαφοράς του προσφεύγοντος με τον παρεμβαίνοντα.

23. Επειδή, κατόπιν όλων των ανωτέρω, πρέπει να γίνει δεκτή εν μέρει η Προδικαστική Προσφυγή, κατ' αποδοχή του όγδοου, ένατου και ενδέκατου λόγου της ως και του πρώτου ειδικότερου ισχυρισμού του δέκατου λόγου της. Να γίνει δε δεκτή εν μέρει η παρέμβαση, κατά το μέρος της με το οποίο βάλλει κατά των πρώτων έξι λόγων της προσφυγής. Απορρίπτονται δε οι λοιποί λόγοι της προσφυγής, ως και οι λοιποί ισχυρισμοί της παρέμβασης. Να ακυρωθεί ακολούθως η προσβαλλομένη, καθ' ο μέρος αυτή εσφαλμένα βαθμολόγησε την προσφορά του προσφεύγοντος και αυτήν του παρεμβαίνοντος ως και του έτερου διαγωνιζομένου και δη συγκριτικά, ήτοι τόσο κατ' απόλυτο βαθμό εκάστης όσο και ως προς τη μεταξύ τους συνολική (ήτοι στο σταθμισμένο σύνολο των κριτηρίων) και ανά επιμέρους κριτήριο βαθμολογική συσχέτιση (η οποία αφορά ανά περίπτωση τόσο τη διαφορά σε αριθμό βαθμών όσο και την κατάταξη τόσο ανά κριτήριο όσο και συνολικά), έκρινε δε εσφαλμένα, σύμφωνα και με τις αναλυτικά ανωτέρω αναφερόμενες επιμέρους ανά κριτήριο αξιολόγησης σφάλματα της οικείας αιτιολογίας και λοιπές πλημμέλειες, τη μεταξύ τους βαθμολογική διαφορά στα κριτήρια αξιολόγησης A1, A.3.α, B1 και B2. Να αναπεμφθεί η υπόθεση στην αναθέτουσα, προκειμένου αυτή να επαναλάβει τη βαθμολόγηση ορθώς αιτιολογημένα και με σύγκριση μεταξύ των τεχνικών προσφορών, αίροντας τις πλημμέλειες που επιφλοχώρησαν στην ενσωματωθείσα στην προσβαλλομένη κρίση της και εκεί εσφαλμένη αιτιολογία της, σύμφωνα με τα ειδικότερα οριζόμενα αναλυτικά ανωτέρω και συγκεκριμένα όσον αφορά το κριτήριο αξιολόγησης A1 κατά τις σκ. 15-18 και τις εκεί αναλυτικά αναφερόμενες πλημμέλειες και κατευθύνσεις προς άρση τους, όσον αφορά το κριτήριο αξιολόγησης A.3.α κατά τη σκ. 20 και με αναφορά σε όσες πλημμέλειες περαιτέρω διακριβώθηκαν στη σκ. 19, όσον αφορά το κριτήριο αξιολόγησης B1 κατά τη σκ. 21 και όσον αφορά το κριτήριο αξιολόγησης B2 κατά τη σκ. 22.

Τονίζεται πάντως, ότι η ως άνω εσφαλμένα εξαχθείσα απόλυτη βαθμολογία του προσφεύγοντος όσο και η εσφαλμένη βαθμολογική συσχέτιση και διαφορά μεταξύ των ανά περίπτωση δύο (ήτοι του προσφεύγοντος ως προς την ως προς το κριτήριο Α.1) ή τριών (ήτοι του προσφεύγοντος ως προς την και την ως προς τα κριτήρια Α.3.α, Β1 και Β2) ως άνω προσφορών και κατ' αποτέλεσμα, η κατ' αναπομπή απαιτούμενη διόρθωση αυτής, δύναται να υλοποιηθεί και με τρόπο που περιλαμβάνει τη μεταβολή της τυχόν κατάταξης των προσφορών, αφού η ολική ανά κριτήριο και επομένως και συνολική βαθμολογική διαφορά προκύπτει από την αφαίρεση της μικρότερης βαθμολογίας του δεύτερου ή του τρίτου από τη μεγαλύτερη βαθμολογία του πρώτου ή του δεύτερου αντίστοιχα και επομένως, η διόρθωση της βαθμολογικής διαφοράς δύναται να προκύπτει τόσο με μεταβολή της κατάταξης όσο και με διατήρηση αυτής με περαιτέρω όμως διεύρυνση ή σμίκρυνση, ανά περίπτωση, της διαφοράς ή επαναβαθμολόγηση του συνόλου των προσφορών σε νέες απόλυτες βαθμολογίες καθ' έκαστη, το δε μέγεθος της ανά περίπτωση διόρθωσης ως και ο τρόπος με τον οποίο κατά την εκτίμηση της αναθέτουσας θα λάβει χώρα η διόρθωση αυτή, εξαρτάται από το μέγεθος των σφαλμάτων που εμφιλοχώρησαν και την εν γένει ανά περίπτωση εσφαλμένη υποτίμηση ή υπερτίμηση της βαθμολογικής διαφοράς, αλλά και το απόλυτο αριθμητικό μέγεθος των νυν εσφαλμένων τυχόν επιμέρους βαθμολογιών, ο δε τρόπος εφαρμογής της άρσης αυτής εξαρτάται από το μέγεθος της απαιτούμενης διόρθωσης, κατά την κρίση της αναθέτουσας, βάσει πάντως των πορισμάτων της παρούσας Απόφασης σε συνδυασμό με την ήδη κατάταξη και το τυχόν ήδη μέγεθος της διαφοράς στη νυν βαθμολογία). Η δε παρούσα Απόφαση να μην δεν δύναται η ίδια να ορίσει την ορθή (απόλυτη και διαφορική) βαθμολογία των μετεχόντων, η οποία ανάγεται στην οικεία κρίση της αναθέτουσας, πλην όμως κατ' άρ. 367 παρ. 3 Ν. 4412/2016 οφείλει να συμμορφωθεί με τα κρινόμενα στην παρούσα Απόφαση και δη στο διατακτικό, αλλά και τις αναλυτικές σκέψεις του αιτιολογικού της. Η δε συμμόρφωση αυτή δύναται να εφαρμοσθεί με, κατά την οικεία κρίση της αναθέτουσας, ανά περίπτωση συνδυασμό αύξησης, διατήρησης ή μείωσης της βαθμολογίας εκάστης προσφοράς ανά κριτήριο αξιολόγησης, ακόμη δε και με

μεταβολή της μεταξύ τους κατάταξης (εφόσον η διόρθωση της βαθμολογίας εκάστης ανά περίπτωση προσφοράς και δη της μεταξύ τους συσχέτισης και διαφοράς, επιφέρει κατ' αποτέλεσμα μεταβολή της πρώτης σε βαθμούς ανά κριτήριο ή και συνολικά), η ως άνω όμως κρίση της αναθέτουσας και η βαθμολογική της αποτύπωση θα πρέπει να προκύπτει βάσει ορθής, αντικειμενικής και σύμφωνης με όσα αναλυτικά διακριβώθηκαν και αναπέμφθηκαν προς άρση δια της παρούσας Απόφασης, επιμέτρησης της μεταξύ των ως άνω δύο ή ανά περίπτωση τριών προσφορών βαθμολογικής συσχέτισης και ανά περίπτωση βαθμολογικής διαφοράς. Σε κάθε περίπτωση, σημειώνεται ότι ουδόλως προκύπτει από τον νόμο και την προκείμενη διακήρυξη αδυναμία συμπερίληψης δεκαδικών αριθμών και δη ανεξαρτήτως αριθμού δεκαδικών ψηφίων στην ανά κριτήριο βαθμολόγηση, όπως και στη συνολική (στην οποία μόνο η αναθέτουσα εφήρμοσε βαθμολογία σε δεκαδικούς) ούτε υποχρεούται η αναθέτουσα να εκφράσει την ανά κριτήριο βαθμολογία αποκλειστικά σε ακέραιους αριθμούς. Ιδίως δε εν όψει ότι τα κριτήρια αξιολόγησης B1 και B2, όπως προκύπτει από το ίδιο το 2^ο πρακτικό της Επιτροπής Αξιολόγησης και τις Απόψεις της αναθέτουσας, έχουν πρωτίστως ποσοτικό χαρακτήρα (χωρίς όμως η προκείμενη παρατήρηση και κατεύθυνση περί της αναπομπής να περιορίζεται στα κριτήρια αυτά, αλλά αφορά το σύνολο της βαθμολογικής διαδικασίας) και η οικεία συγκριτική βαθμολογία προκύπτει όλως αντικειμενικά βάσει των οικείων αριθμητικών μεγεθών των προσφερόντων, επισημαίνεται ότι η έκφραση της βαθμολογίας αποκλειστικά με ακέραιους αριθμούς (πλην, προφανώς, της πάντως μη συνήθους περίπτωσης, όπου η συσχέτιση των όποιων λαμβανομένων υπόψη ποσοτικών μεγεθών οδηγεί όντως σε ακέραιους αριθμούς βαθμολογίας), δεδομένης και της επιρροής κάθε έστω και ελάχιστης απόκλισης στο τελικό αποτέλεσμα, ενδέχεται να διακινδυνεύσει σοβαρά την αντικειμενικότητα και τον ακριβοδίκαιο χαρακτήρα της βαθμολόγησης και εν τέλει την τήρηση της ίσης μεταχείρισης ως προς τους διαγωνιζόμενους και οπωσδήποτε κάθε στρογγυλοποίηση δεκαδικού αποτελέσματος ή σε κάθε περίπτωση της ανά περίπτωση προσήκουσας βαθμολογίας, σε ακέραιο, η οποία θα οδηγεί ούτως σε τεχνητές αλλοιώσεις της ορθής ανά περίπτωση

βαθμολογικής διαφοράς, είναι αδικαιολόγητη, μη νόμιμη ή ερειδόμενη στους όρους της διακήρυξης και ως εκ τούτου αυθαίρετη. Τονίζεται, ότι αφού η αξιολόγηση λαμβάνει κατά τη διακήρυξη χώρα συγκριτικά, η κατ' αναπομπή επανάληψή της από την αναθέτουσα, θα λάβει υπόψη της τα παραπάνω στο πλαίσιο επανάληψης της σύγκρισης των τριών προσφορών (αφού κατά την ίδια τη διακήρυξη, οι βαθμοί άνω του 100 απονέμονται αποκλειστικά κατά μέθοδο σύγκρισης με τους έτερους μετέχοντες), η δε αναθέτουσα κατά την εκτίμηση και κρίση της, πλην όμως σε συμμόρφωση με το σύνολο όσων διακριβώθηκαν στις ως άνω σκέψεις θα προβεί σε νέα σύγκριση και κατ' αποτέλεσμα βαθμολογική ανασυσχέτιση των προσφορών, αναλόγως πάντα του ειδικότερου αντικειμένου της ανά κριτήριο αξιολόγησης αναπομπής, το οποίο αντιστοιχεί στις, κατ' αποδοχή των αντιστοίχως προβαλλομένων από τον προσφεύγοντα, διακριβωμένες επιμέρους πλημμέλειες.

24. Επειδή, συνεπεία της προηγούμενης σκέψης πρέπει να επιστραφεί στον προσφεύγοντα το παράβολο ποσού 15.000 ευρώ, που κατέβαλε για την άσκηση της Προσφυγής του.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Δέχεται εν μέρει την Προδικαστική Προσφυγή.

Δέχεται εν μέρει την Παρέμβαση.

Ακυρώνει την υπ' αρ. 67/56/29-3-2018 Απόφαση της Συγκλήτου της αναθέτουσας, δια της οποίας εγκρίθηκε το από 31-1-2018 1ο Πρακτικό και το από 23- 3-2018 2ο Πρακτικό της Επιτροπής Αξιολόγησης, κατά το ειδικότερο μέρος της που προσδιορίζεται στη σκ. 23.

Αναπέμπει στην αναθέτουσα προκειμένου αυτή να προβεί σε όσα αναφέρονται στη σκ. 23 και σε κάθε έτερη σκέψη στην οποία η σκέψη αυτή παραπέμπει κατά το περιεχόμενό της.

Ορίζει την επιστροφή στον προσφεύγοντα του παραβόλου ποσού 15.000,00 ευρώ, που αυτός κατέθεσε για την άσκηση της Προσφυγής του.

Κρίθηκε και αποφασίσθηκε στις 24-4-2018 και εκδόθηκε την 27-4-2018.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΔΙΑΘΕΣΟΠΟΥΛΟΣ ΜΙΧΑΗΛ

ΤΣΙΑΛΑΦΟΥΤΑ ΜΕΛΠΟΜΕΝΗ